

ΥΠΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

Της Σοφίας Τσαούσογλου, υπό την επίβλεψη της καθηγήτριας κας Σκουλούδη Παναγιώτας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ANTONIO LOPEZ

ΥΠΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

Της Σοφίας Τσαούσογλου

Πτυχιακή εργασία που υποβλήθηκε στο τμήμα κλωστοϋφαντουργίας του Τ.Ε.Ι Πειραιά, για την απόκτηση πτυχίου.

Επιβλέπουσα: κα Παναγιώτα Σκουλούδη
καθηγήτρια του τμήματος κλωστοϋφαντουργίας

Τομέας παραγωγής ετοίμου ενδύματος
τμήμα κλωστοϋφαντουργίας
Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών
Τ.Ε.Ι Πειραιά

Ευχαριστώ ολόθερμα την καθηγήτρια μου κα Παναγιώτα Σκουλούδη που μου εμπιστεύτηκε την πτυχιακή αυτή εργασία για τις συμβουλές στην διατύπωση, την δομή της εργασίας, τις σημειώσεις, την παραχώρηση φωτογραφικού υλικού, σχεδίων και υποδημάτων από την κολεξιόν της. Επίσης, για την καθοδήγηση και την σημαντική διαμεσολάβηση της για να έρθω σε επαφή με πρόσωπα του κλάδου της Μόδας και τις υποδηματοποιίας. Έναυσμα της πτυχιακής αυτής ήταν οι γνώσεις που μας μετέδωσε η κα Σκουλούδη κατά την διάρκεια του μαθήματος και η επαγγελματική της εμπειρία στην καρδιά της μόδας στο Παρίσι καθώς είχε την τύχη να συνεργαστεί με τα μεγαλύτερα ονόματα στην μόδα και να επιλεγεί ως ταλέντο από τους γνωστούς σχεδιαστές υποδημάτων Manolo Blahnik, Stephan Kelian, Maud Frizon και Anne Marie Beretta. Η πολύτιμη βοήθεια της και το υλικό της ήταν καθοριστικά για την ολοκλήρωση αυτής της εργασίας. Ευχαριστώ όλους όσους με βοήθησαν με τον τρόπο τους κατά την διάρκεια της πτυχιακής μου εργασίας.

<u>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ</u>	ΣΕΛ
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	7-8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....	9-18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	
ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ.....	19-20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	
ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ.....	21-22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ.....	23
4.1 ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ.....	23-26
4.2 ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	26
4.2.1 ΤΜΗΜΑ ΚΟΠΗ.....	26-30
4.2.2 ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.....	31-42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	
ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ.....	43-44
5.1 Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ.....	45-46
5.2 Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '20.....	47-48
5.3 Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '30.....	49-50
5.4 ΕΝΑ ΝΕΟ LOOK.....	51-53
5.5 Η ΑΓΡΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ.....	54-55
5.6 Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '60.....	56-58
5.7 Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΙΓΛΗΣ.....	59-61
5.8 ΕΠΩΝΥΜΑ ΡΟΥΧΑ.....	62-64
5.9 ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.....	65-67
5.10 2001 Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΟΥΤΣΙΟΥ.....	68-69

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

6.1 ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ.....	70-77
--------------------------------	-------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

7.1 ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΕΝΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΗΣ.....	78-79
7.2 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΗΣ.....	80
7.3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΣΤΟ ΕΤΟΙΜΟ ΕΝΔΥΜΑ.....	80-81
7.4 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥ.....	82-84
7.5 ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑ.....	84

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ.....	85-91
--------------------------------	-------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΜΟΔΑΣ.....	92-104
---------------------	--------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ.....	105-118
---	---------

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ - ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ	119-131
---------------------------------	---------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	132-139
----------------	---------

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	140-141
-------------------	---------

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην εργασία αυτή γίνεται μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η διαδρομή του υποδήματος και η αναγκαιότητα της ύπαρξής τους σε κάθε γκαρνταρόμπα ως αναπόσπαστο συμπλήρωμα του ενδύματος. Κάθε αλλαγή στην μόδα του ενδύματος επιφέρει και αλλαγές στο υπόδημα. Η εργασία ξεκινάει από την ιστορική αναδρομή και την διαδικασία κατασκευής ως τις σημαντικότερες ημερομηνίες ορόσημα, τους σημαντικότερους κατασκευαστές, τις προοπτικές του κλάδου και την μόδα που θα ακολουθήσει.

Αναλυτικότερα, στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια σύντομη αναφορά στην ιστορία του υποδήματος που είναι σχεδόν παράλληλη με αυτή του ανθρώπινου είδους. Το υπόδημα ως αντικείμενο μελέτης και όχι ως μια ενστικτώδης ενέργεια προστασίας τοποθετείτε περίπου τον 2ο αιώνα π.χ και έκτοτε έχει αποτελέσει αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας μας.

Στην συνέχεια, στο κεφάλαιο 2, αναλύονται τα τρία βασικά μέρη του υποδήματος, το φόντι, η σόλα και ο εξωτερικός & εσωτερικός πάτος και στο τρίτο κεφάλαιο περιγράφονται οι πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των υποδημάτων. Έπειτα, στο τέταρτο κεφάλαιο προχωράμε στο πως οι πρώτες αυτές ύλες συνδυάζονται κάτω από την διαδικασία της κατασκευής για να δώσουν το τελικό προϊόν. Η διαδικασία αυτή που περιλαμβάνει τον σχεδιασμό και την διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά και έχει εμπλουτιστεί με πρωτογενές φωτογραφικό υλικό.

Στο 5^ο κεφάλαιο με τίτλο «Ένας αιώνας παπούτσια» περιγράφονται οι ημερομηνίες ορόσημο του τελευταίου αιώνα που σχετίζονται με την εξέλιξη των υποδημάτων, περιλαμβάνοντας την «χρυσή εποχή», της εξέλιξη σε κάθε δεκαετία μέχρι την εποχή της αίγλης την δεκαετία του 70, την επιστροφή στο μέλλον την δεκαετία του 90 και τις προκλήσεις για τον σχεδιασμό στην αυγή του 21^{ου} αιώνα. Στο έκτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι πρωτεργάτες στον σχεδιασμό παπουτσιών και η επιρροή τους στις τάσεις και την μόδα.

Στο επόμενο κεφάλαιο (7^ο) περιγράφονται δύο παραδοσιακοί κλάδοι της αγοράς, οι κλάδοι ένδυσης και υπόδησης που εισέρχονται στη νέα χιλιετία με δυναμισμό αλλά και με σημαντικά προβλήματα. Παρουσιάζεται το μέλλον

της ελληνικής βιομηχανίας ένδυσης και υπόδησης, οι στρατηγικές κινήσεις στο έτοιμο ένδυμα, η υφιστάμενη κατάσταση και προβλήματα των κλάδων και τα αισιόδοξα μηνύματα για το μέλλον του κλάδου της υποδηματοποιίας.

Στο Κεφάλαιο 8, παρουσιάζονται τεχνικά σχέδια, ενώ το κεφάλαιο 9 εξετάζει την αναγκαιότητα ενεργούς συμμετοχής των επιχειρήσεων σε εκθέσεις μόδας με σκοπό την ενημέρωση για να δημιουργούν και να παράγουν επώνυμα προϊόντα σύμφωνα με τις διεθνείς τάσεις μόδας. Η εργασία καταλήγει με παρουσίαση συνδυασμών ενδυμάτων και αξεσουάρ και παραθέτει την χρησιμοποιηθείσα βιβλιογραφία.

Παρότι στην εργασία αυτή δεν αναλύονται σε μεγάλο βάθος όλα τα παραπάνω, αποτελεί μια ολοκληρωμένη ματιά στον κλάδο της υπόδησης και ελπίζει να μπορεί να δώσει το έναυσμα για βαθύτερη ενασχόληση σε συναδέλφους με ενδιαφέρον στον συγκεκριμένο τομέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ -ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Εικ. 1 Πληθώρα ελληνικών υποδημάτων (σανδάλια) από την αρχαία Ελλάδα.

Το υπόδημα έχει αναχθεί πλέον σε μια ιδιαίτερα δημοφιλή καταναλωτική τάση ως απαραίτητο στοιχείο κάθε γκαρνταρόμπας και ως αναπόσπαστο συμπλήρωμα του ενδύματος. Θεωρείται βασικό αξεσουάρ που σκοπός του είναι να προσθέσει στο ντύσιμο σου το προσωπικό σου στίγμα. Τα αξεσουάρ συνεργάζονται με τα ρούχα για να αναδείξουν την εμφάνιση σου. Οι σχεδιαστές των υποδημάτων ακολουθούν και δημιουργούν μόδα ακολουθώντας τις προτάσεις των σχεδιαστών ενδυμάτων. Η ένδυση και η υπόδηση είναι πλέον αλληλένδετα, η υπόδηση θεωρείται ως μέρος της ένδυσης.

Η ιστορία του υποδήματος ξεκινά σχεδόν από τότε που ο άνθρωπος στάθηκε στα πόδια του. Η πρώτη αναφορά που υπάρχει για κάποια μορφή υποδημάτων ως αντικείμενο μελέτης πλέον και όχι ως μια ενστικτώδης

ενέργεια προστασίας, εντοπίζεται περίπου τον 2ο αιώνα π.χ με την μορφή σανδαλιού στις τάξεις των αιγυπτίων ιερέων οι οποίοι εθεωρούντο ανώτεροι κοινωνικά και φυσικά πιο ανεπτυγμένοι από πλευράς διανοητικού και ποιοτικού επιπέδου. Η μορφή του σανδαλιού αυτού ήταν απλές λωρίδες δέρματος τυλιγμένες γύρω από το πόδι, χωρίς ιδιαίτερες λεπτομέρειες.

Γύρω στο 1200 π.χ. εμφανίζεται ως εξοπλισμός των Ασσυρίων πολεμιστών. Το πόδι καλύπτεται ως το γόνατο και έτσι έχουμε την πρώτη μορφή μπότας. Από αυτήν την περίοδο και μετά αρχίζει η προσέγγιση και άλλων κοινωνικών τάξεων-πάντα υψηλών-προς το υπόδημα εμφανίζοντας συν το χρόνο ένα νέο στοιχείο : την σόλα.

Στον ελλαδικό χώρο τα στοιχεία που έχουμε τοποθετούνται στον Κρητομινωικό πολιτισμό και είναι οι δερμάτινες περικνημίδες οι οποίες εκτός από την κάλυψη αναγκών ήταν και το σήμα κατατεθέν πλούτου. Στον ελληνικό πολιτισμό συναντάμε το ελληνικό σαντάλι όπου στην διαδρομή του δια μέσου των αιώνων κατέκτησε πολλούς λαούς και πολιτισμούς, όπως την Ρώμη.

Στο Βυζάντιο εμφανίζονται τα κλειστά υποδήματα που σε συνδυασμό με τον πλούτο των ρούχων, παραμένουν προνόμιο των υψηλών κοινωνικών τάξεων. Υλικά είχαν το δέρμα και το πανί. Έπαιρναν δέρματα από βόδια, καμήλες, πρόβατα, κασίκες και αντιλόπες, και τα κατεργάζονταν στο Βυζάντιο. Έκαναν όμως και εισαγωγές, για τα παπούτσια πολυτελείας έφερναν δέρματα από τη Βαβυλώνα, αυτά βέβαια ήταν ακριβά και απευθύνονταν στις υψηλές κοινωνικές τάξεις.

Βάση για την κατασκευή των παπουτσιών είχαν τον καλαπόδι διαφορετικό κάθε φορά για τα ανδρικά, γυναικεία, και για τα παιδικά. Επίσης στο Βυζάντιο φορούσαν και σανδάλια τα σημερινά πέδιλα. Το σαντάλι στο Βυζάντιο ήταν ένας πάτος, που προσδένονταν στο πόδι με ιμάντες. Τα φορούσαν αρχικά οι γυναίκες μέσα στο σπίτι. Αργότερα η χρήση τους γενικεύτηκε φορέθηκε από τους εργάτες, αφού βέβαια θα κόστιζαν πιο φθηνά. Σανδάλια φορούσαν και οι στρατιώτες, μόνο που αυτά είχαν και ψίδι, έτσι για να προστατεύουν τα πόδια τους από τις πέτρες και τα αγκάθια κατά τις οδοιπορίες τους.

Ο Μεσαίωνας χαρακτηρίζει την εξέλιξη του κλειστού υποδήματος και την κατάσταση ανάγκης για της εύπορες οικογένειες που διατηρούν και προσωπικούς τσαγκάρηδες. Στην περίοδο της Αναγέννησης εμφανίζεται το τακούνι ως νέο στοιχείο, αλλά μόνο στα υποδήματα του βασιλιά Λουδοβίκου 15^{ου}. Στο γυναικείο αρχίζει η πρόσθεση διακοσμητικών από μεταξένιες αγκράφες. Ο 19ος αιώνας ήρθε με παπούτσια υφασμάτινα σατέν. Στα μέσα του 19ου αιώνα οι ΗΠΑ δίνουν τρομακτική επιτάχυνση στην υποδηματοποιία τόσο με την εισαγωγή νέων υλικών, όπως το καουτσούκ, όσο και με την ανάπτυξη μηχανών νέας τεχνολογίας για την ραφή των φοντιών και σόλων.

Στην Ευρώπη την ίδια περίοδο ανοίγουν τα πρώτα μεγάλα καταστήματα και κατά συνέπεια και οι πρώτες μπουτίκ υποδημάτων, οργανώνονται εργαστήρια κατασκευής υποδημάτων και δημιουργούνται τα πρώτα brand names. Εμφανίζονται μεγάλοι σχεδιαστές κατά κύριο λόγο ενδυμάτων όπως CHRISTIAN DIOR και του CUCCI οι οποίοι σημαδεύουν με τις δημιουργίες τους τις επόμενες δεκαετίες και δημιουργούν τρόπο ζωής, επηρεάζοντας τους σχεδιαστές μέχρι σήμερα. Η μόδα αυτή την περίοδο επιβάλλει ψηλά τακούνια και μύτες τετράγωνες και μυτερές. Τα ανδρικά αποκτούν κορδόνια και μοιάζουν πολύ με τα κλασικά ανδρικά παπούτσια του σήμερα. Στα γυναικεία υπάρχει μια πανδαισία χρωμάτων και υλικών, από μεταξωτά μέχρι δερμάτινα. Στα σατέν εμφανίζονται δαντέλες, στρας, αγκράφες και κορδελάκια.

Το τακούνι χαμηλώσει στην σημερινή μορφή του ανδρικού και η τάση κυριαρχεί ως τα μέσα του 20^{ου} αιώνα. Το δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα είναι ολοκληρωτικά δοσμένο στην τεχνολογική εξέλιξη του χώρου του υποδήματος και στην προσπάθεια ανάπτυξης και υλοποίησης των ιδεών. Επικρατεί η υπέρ δημιουργία, η υπερπροσφορά σχεδίων και τύπων κατασκευής και το κυριότερο μέλημα πλέον είναι στο χώρο των προμηθειών, των πρώτων υλών.

Στο ελληνικό χώρο οι αντικειμενικές δυσκολίες όπως η τουρκοκρατία, Βαλκανικοί πόλεμοι-καθυστέρησαν σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη την ανάπτυξη, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα μια άλλου είδους υποδηματοποιία (πχ τσαρούχια). Σήμερα ο Έλληνας σχεδιαστής και κατασκευαστής έχει καλύψει με επιτυχία αυτό το κενό. Το μεράκι και η θέληση του παρόλο τις δυσκολίες

οδηγεί την υποδηματοποιία σε μια αναπτυσσόμενη πορεία. Το υπόδημα από είδος πρώτης ανάγκης έχει μετατραπεί σε καταναλωτικό αγαθό. Οι άνθρωποι δεν αγοράζουν τα υποδήματα μόνο για να προστατέψουν τα πόδια τους αλλά τα αγοράζουν ως αξεσουάρ ένδυσης.

Για να μπορέσουμε να καταλάβουμε την εξέλιξη του υποδήματος θα πρέπει να παρατηρήσουμε τις αλλαγές και τις καινοτομίες σε κάθε εποχή. Κάθε κοινωνική και πολιτική αλλαγή είχε σαν αντίκτυπο καινοτομίες και εξελίξεις στην ένδυση και στην υπόδηση. Κάθε αλλαγή στην ένδυση οδηγούσε και αλλαγή στα υποδήματα. [B1,B8]

Στην συνέχεια παρουσιάζονται αναλυτικά οι αλλαγές και το χαρακτηριστικό υπόδημα κάθε εποχής:

- ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ (3000-500 π.χ.)

Εικ 1 αιγυπτιακά σανδάλια

Βασικό χαρακτηριστικό ήταν το σανδάλι με ιμάντες στα δάκτυλα και μυτερές απολήξεις. Υπήρξε αυτό το είδος προνόμιο των υψηλών κοινωνικών τάξεων

- **ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ (700-150 π.χ)**

Εικ 1 δετά σανδάλια

Εικ. 2 διάφορα είδη σανδαλιών

Σανδάλια που δενόντουσαν ψηλά με κορδόνια.

- **ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ (1000-470 π.χ)**

Εικ 1 ρωμαϊκά σανδάλια

Εικ 2 ρωμαϊκές μπότες

Ενδεικτική της κοινωνικής προελεύσεως ήταν και η υπόδηση στην αρχαία Ρώμη. Υπήρχαν συγκεκριμένοι κανόνες υπόδησης τους οποίους όφειλε κανείς να ακολουθεί. Υπήρχαν σανδάλια σε πολλές παραλλαγές, κλειστά και σε μορφή παντόφλας παπούτσια και για τους άντρες μπότες. Τα γυναικεία παπούτσια από λεπτό δέρμα, ήταν πλούσια διακοσμημένα.

- **ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΡΩΙΜΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ**

Εικ.1 δετό παπούτσι

Τα υποδήματα ήταν συνήθως δετά. Τα κατασκεύαζαν από ένα κομμάτι προβιά με τη γούνα από μέσα. Το ανοιχτό επάνω μέρος δενόταν με ένα είδος κορδόνια.

- **ΒΥΖΑΝΤΙΟ (300-1450 μ.χ)**
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Εικ 1 παπούτσι για την τελετή της στέψης του αυτοκράτορα

Η υπόδηση ακολουθούσε την κοινωνική τάξη και προσαρμοζόταν στην ενδυμασία. Φορούσαν σανδάλια με κλειστή φτέρνα και μύτη και έντονα διακοσμημένες παντόφλες. Οι άνδρες συχνά προτιμούσαν ψηλά δετά παπούτσια και δερμάτινες κάλτσες.

- **ΡΩΜΑΝΙΣΜΟΣ (400 μ.χ –900 μ.χ)**

Εικ 1 παπούτσι γύρω στο 1000 μ.χ ανακατασκευασμένο

Τα υποδήματα ήταν δετά και έφθαναν ως τους αστραγάλους, ή παντοφλοειδή και φοριόνταν με δερμάτινες κάλτσες. Το 12^ο αιώνα έκαναν την εμφάνιση τους μυτερά παπούτσια δίχως τακούνι

- **ΓΟΤΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ (900μ.χ-1350μ.χ)**

Εικ 1 μυτερά παπούτσια και τρίπεν

Το χαρακτηριστικό υπόδημα του μεσαίωνα ήταν το μυτερό υπόδημα. Οι μύτες του είχαν συχνά τέτοιο μήκος που έπρεπε να δεθούν. Έξω από το σπίτι συνηθίζονταν παπούτσια από ξύλο τα επονομαζόμενα τρίπεν. Οι άνδρες φορούσαν και ένα είδος μπότας.

- **ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ (1450-1550)**
ΜΟΔΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ
ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

Εικ 1 παπούτσι όμοιο με στόμα αγελάδας ανακατασκευασμένο

Τα επίπεδα παπούτσια ήταν ραμμένα πολύ φαρδιά, αλλά πρόσφεραν καλή στήριξη στο πόδι μέσω της υπερυψωμένης φτέρνας. Τα παπούτσια τύπου στόματος αγελάδας ήταν στρογγυλά εμπρός και υπερβολικά φαρδιά. Τα κερατοειδή παπούτσια είχαν γεμισμένες πλευρικές γωνίες

- **ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ**

Εικ 1 παπούτσι της ισπανικής μόδας

Τα μαλακά, δερμάτινα παπούτσια που περιέβαλαν το πόδι, έφεραν συχνά πλούσια διακόσμηση από σπές ή χαραγμένα σχήματα. Τα γυναικεία παπούτσια ήταν συχνά από μπροκάρ ή κεντημένο βελούδο και μερικές φορές είχαν χοντρή σόλα. Αυτά τα ξυλοπάπουτσα τα έλεγαν "σοπίνεν"

- **BAROQUE (1620-1715)**

Εικ 1 γυναικείο παπούτσι

Εικ 2 ανδρικό παπούτσι

Μετά της φαρδιές μπότες που ήταν γεμισμένες με δαντελένιες μανσέτες, η μόδα των ανδρικών παπουτσιών απαιτούσε χαμηλά παπούτσια με τακούνι. Ήταν φτιαγμένα όπως και αυτά των γυναικών από μπροκάρ ή νταμάστ, έκλειναν με βελόνες και έφεραν διακόσμηση από αντικαθιστάμενες ροζέτες που ήταν διακόσμηση από κορδέλες ή φιόγκους. Οι πολύχρωμες μεταξωτές κάλτσες ήταν στερεωμένες με κορδέλες που έφεραν φιόγκους.

- **ΡΟΚΟΚΟ**

Εικ 1 γυναικείο παπούτσι

Εικ 2 ανδρικό παπούτσι

Οι κυρίες προτιμούσαν πολύ μυτερά παπούτσια με ψηλά τακούνια και φτέρνα. Συχνά κατασκευάζονταν από κεντητά υφάσματα και με διακόσμηση από φιόγκους. Στο σπίτι φορούσαν κεντητές παντόφλες με τακούνια. Τα δετά παπούτσια των κυρίων είχαν μεσαία τακούνια, ήταν στρογγυλεμένα εμπρός και συνήθως ήταν κατασκευασμένα από δέρμα.

- **ΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΣ: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΔΑ**

Εικ 1 γυναικείο παπούτσι

Εικ 2 ανδρικό παπούτσι, σκαρπίνι για χορό

Μετά τα ψηλοτάκουνα παπούτσια οι κυρίες δοκίμασαν τα επίπεδα παπούτσια. Η μόδα απαιτούσε μαζί με τα φαρδιά πουκάμισα σανδάλια. Ιδιαίτερη προτίμηση έδειχναν στα μαλακά κλειστά παπούτσια με μεγάλα ανοίγματα. Έφεραν εξωτερικά επένδυση από ύφασμα ίδιου χρώματος με το φόρεμα. Αργότερα, όταν οι φούστες άφηναν τους αστραγάλους να φαίνονται, τα στόλιζαν με σταυρωτές κορδέλες. Οι κύριοι φορούσαν κυρίως, μαλακές μπότες αλλά και τα ανοιχτά, επίπεδα παπούτσια ήταν συνηθισμένα. Για την προστασία από το κρύο φορούσαν ειδικές περικνημίδες από ύφασμα ή δέρμα που συνήθως κούμπωναν

- **ΔΕΥΤΕΡΟ ΡΟΚΟΚΟ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ**

Εικ 1 γυναικείο μποτάκι

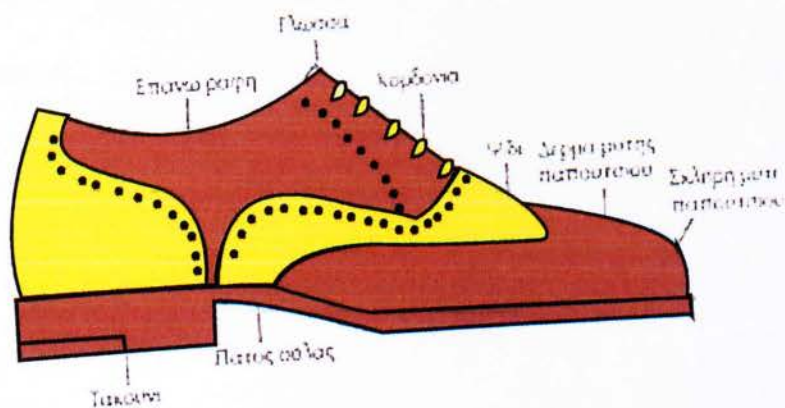
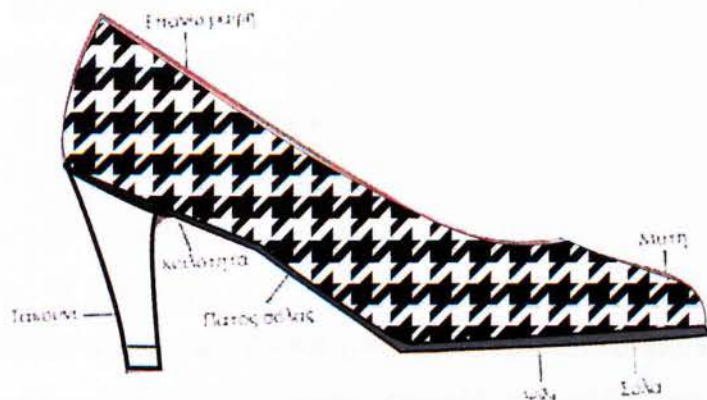
Την γυναικεία γκαρνταρόμπα συμπλήρωναν ψηλές ως τις γάμπες μπότες ή μποτάκια με μεσαίου μεγέθους τακούνια, επειδή δεν επιτρέπονταν να φαίνονται οι γυναικείες γάμπες. Συχνά ήταν στολισμένες ή έφεραν επικαλύψεις από διάφορα υφάσματα. Με το κόντεμα τις φούστες φορούσαν με τα επίσημα φορέματα την πρωτοεμφανισθείσα γόβα. Οι μπότες με κορδόνια ή κουμπωτές ήταν για τους κυρίους στην μόδα. Μόνο τα επίσημα παπούτσια ήταν κάπως πιο χαμηλά. [A10]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Το υπόδημα αποτελείται από τρία βασικά μέρη:

- Το Φοντι
- Την Σόλα
- Τον Εξωτερικό & εσωτερικό πάτο

Το φόντι δηλαδή το επάνω μέρος του υποδήματος αποτελείται από το ψίδι, που καλύπτει τα δάκτυλα και το μπροστινό μέρος του ποδιού περιλαμβάνοντας και τη γλώσσα του παπουτσιού, και το πίσω μέρος. Υπάρχουν πολλές κατηγορίες παπουτσιών και έτσι υπάρχουν διάφορα φόντι ανάλογα με το σχέδιο του κάθε υποδήματος, στην αγορά υπάρχουν φόντι με κορδόνι, χωρίς κορδόνι, αυτοκόλλητο και ως κουμπωτό.

Η σόλα ανάλογα με το υλικό χωρίζεται σε

1. πέτσινες
2. συνθετικές

Η συνθετική μπορεί να είναι:

- θερμοπλαστική
- Πολυουρεθάνη
- Perform
- Λάστιχο

Η σόλα πρέπει να γίνεται από ανθεκτικά υλικά για να αντέχει την τριβή που δημιουργείται με το έδαφος. Μεταξύ της σόλας και του φοντιού υπάρχει ο **εξωτερικός πάτος** όπου βοηθάει την συγκόλληση μεταξύ τους. Ένα άλλο στρώμα που βρίσκεται ανάμεσα στο φόντι και στο εξωτερική πάτο είναι ο **εσωτερικός πάτος**. Για την κατασκευή του εσωτερικό πάτου χρησιμοποιούμε δερμάτινα και συνθετικά υφάσματα και θα πρέπει να είναι μαλακή η επιφάνεια επειδή ακουμπάει το πόδι. [A17]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Οι πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των υποδημάτων είναι συνήθως από δέρμα και συνθετικά υλικά. Αναλυτικότερα τα τεχνικά χαρακτηριστικά των πρώτων υλών έχουν ως εξής

επανωδέρματα

- μοσχάρι, κασίκι, βοδινό
- συνθετικά

εσωτερικές φόδρες

- χοιρινά, μοσχάρι, κασίκι
- συνθετικά

φόρτια :

όπου τοποθετούνται στην περιοχή της φτέρνας με σκοπό να κρατούν την φτέρνα σταθερή

- συνθετικά υλικά, θερμοπλαστικά

σκληρά :

όπου τοποθετούνται πάντα στην περιοχή της πόντας, σκοπός του είναι η προστασία των δακτύλων

- συνθετικά υλικά, θερμοπλαστικά

μεταλλικά αξεσουάρ

διακοσμητικά

ενισχυτικά πανιά

Ένα από τα καλύτερα δέρματα για την παραγωγή ενδυμάτων και υποδημάτων είναι η ποιότητα “ΣΕΒΡΩ”. Η ποιότητα “ΣΕΒΡΩ” παράγεται από δέρμα κατσικιού. Λόγω της ιδιαίτερης απαλής και ευχάριστης υφής του ανήκει στα πολυτελέστερα είδη δέρματος. Η αξία αυτού του δέρματος οφείλεται στα ιστολογικά χαρακτηριστικά της πρώτης ύλης που επιτρέπουν την κατασκευή ενός υλικού το οποίο είναι ελαφρύ, λεπτό και κομψό.

Τόσο η διαδικασία δέψης όσο της λίπανσης είναι αρκετά διαφορετική και χρονοβόρα σε σχέση με άλλους τύπους δερμάτων διότι τα “ΣΕΒΡΩ” πρέπει να αποκτήσουν δύο αντιφατικά χαρακτηριστικά: Από την μία να έχει εσωτερικά αφή ελατηρίου και από την άλλη πρέπει να έχει την απαιτούμενη τρυφερότητα και μαλακότητα για να αντέξει

στις καταπονήσεις που θα υποβάλλεται σαν φόντι και θα πρέπει να έχει απαλή και μαλακή αφή στο πιάσιμο.

Ως πρώτη ύλη χρησιμοποιούνται νεαρά κατσίκια που δεν έχουν αποκοπεί από το θηλασμό διότι το δέρμα τους είναι ακόμα τρυφερό. Την καλύτερη ποιότητα “ΣΕΒΡΩ” παράγουν τα ευρωπαϊκά κατσίκια. Από το επανόδερμα του κατσικιού και του βοδινού κατασκευάζονται φορέματα, τσάντες, υποδήματα πρώτης ποιότητας. Από το μοσχαρίσιο επανόδερμα κατασκευάζονται τα ίδια μόνο που είναι πιο χοντρά καθώς και ταπετσαρίες αυτοκινήτων [A1]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Η παραγωγή των υποδημάτων χωρίζεται σε δύο βασικές κατηγορίες:

4.1 Στον σχεδιασμό και

4.2 Την παραγωγική διαδικασία

4.1 ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Ο σχεδιασμός περιλαμβάνει τα παρακάτω στάδια:

- την σύλληψη της ιδέας-σχεδιασμό
- ανάπτυξη των αρχικών μοντέλων
- διορθώσεις
- ανάπτυξη των μεγεθών και κατασκευή των μαχαιριών

Εικόνες 1,2,3 : Σχεδιασμός και κατασκευή υποδημάτων και ενδυμάτων στα τει Πειραιά στο μάθημα ενδυματολογίας σχεδίασης και πρόγνωσης μόδας της καθηγήτρια Γιώτα Σκουλούδη

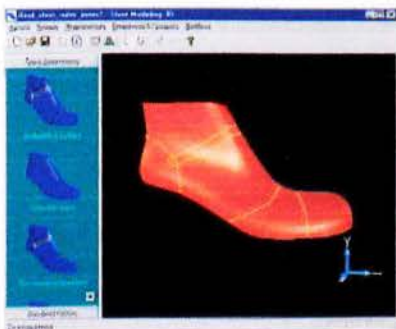

Εικόνες 4,5 : Δημιουργία κατασκευή σε παραδοσιακό εργαστήριο από την καθηγήτρια Γιώτα Σκουλούδη

Η **σχεδίαση** είναι το αρχικό σημείο της κατασκευής των ειδών υπόδησης. Στο στάδιο αυτό καθορίζεται το σχήμα του καλαποδιού, η εμφάνιση και το

υλικό του πάνω μέρος, ο τύπος της σόλας, το ύψος και το σχήμα του τακουιού καθώς και γενικά η κατασκευή του υποδήματος. Το στάδιο αυτό είναι πολύ βασικό και συνδέεται άμεσα με την παραγωγή του υποδήματος. Οι σχεδιαστές υποδημάτων όπως και οι σχεδιαστές ενδυμάτων και άλλων αξεσουάρ είναι υπεύθυνοι για τον τρόπο σχεδίασης. Ο σχεδιαστής βασίζεται στις ανάγκες και απαιτήσεις του πελάτη στην αγορά και ακολουθεί τις εξελίξεις της μόδας. Παρόλο που η μόδα παίζει κυρίαρχο ρόλο στα σχέδια των υποδημάτων, όπως και στο ένδυμα εκείνο που παίζει μεγάλο ρόλο είναι η άνεση και η λειτουργικότητα. Για την σχεδίαση χρησιμοποιούνται τα σχεδιαστικά συστήματα shoemaster όπου πραγματοποιείτε ο πλήρης τρισδιάστατος σχεδιασμός μοντέλου υποδήματος. Ένα από τα πιο γνωστά λογισμικά στις βιοτεχνίες υποδήματος για την σχεδίαση είναι το creative.

Το λογισμικό creative προσφέρει απεριόριστες δυνατότητες δημιουργίας τρισδιάστατων ρεαλιστικών μοντέλων υποδημάτων πάνω σε τρισδιάστατο καλαπόδι με συνδυασμό χρωμάτων, υλικών, υφών - υφασμάτων, σόλας και τακουιού . Οι γραμμές σχεδίου γίνεται πάνω στο ψηφιακό καλαπόδι και έπειτα προσθέτονται τα χρώματα, τα υλικά, οι ραφές, τα διακοσμητικά σχέδια καθώς και η σόλα. Τα τελικά μοντέλα μπορούν να αποσταλούν για έγκριση με e-mail στους πελάτες. [B3]

Αφού δημιουργηθεί το σχέδιο και δοθεί έγκριση από τον πελάτη για να γίνει η παραγωγή, πρέπει να δημιουργηθεί ένα καλαπόδι πάνω στο οποίο θα κατασκευαστεί το μοντέλο του υποδήματος. Κάθε καλαπόδι συντελεί στην δημιουργία του υποδήματος και προσδιορίζει τις αλλαγές τις μόδας. Ο σχεδιαστής υποδημάτων συνεργάζεται στενά με τον κατασκευαστή των καλαποδιών, από αυτήν την συνεργασία θα προκύψει το μοντέλο το οποίο ακολουθεί τις τάσεις της μόδας. Το καλαπόδι φτιάχνεται κυρίως από ξύλο από

έμπειρους τεχνίτες. Αφού το καλαπόδι εξεταστεί και γίνει αποδεκτό, μετά μετατρέπεται σε καλαπόδι παραγωγής όπου για κάθε στυλ που θα παραχθεί παράγεται ένα ξεχωριστό καλαπόδι. Το καλαπόδι παραγωγής κατασκευάζεται μηχανικά από κομμάτια πολυαιθυλαίνης που τοποθετούνται σε τόνους οι οποίοι αντιγράφουν το αρχικό καλαπόδι του σχεδιαστή.

Το επόμενο στάδιο είναι η δημιουργία πατρών. Ο σκοπός της δημιουργίας πατρών είναι η αναπαράσταση του καλαποδιού, το οποίο είναι τρισδιάστατο σε μια επίπεδη επιφάνεια. Υπάρχουν πολλά μέρη στο παπούτσι, καθένα από τα οποία πρέπει να γίνει ένα τέλειο και ακριβές πατρών. Τα μέρη του πατρών περιλαμβάνουν το επάνω μέρος, τις ραφές, τους πάτους, τις εξωτερικές σόλες, τα τακούνια και άλλα λειτουργικά ή διακοσμητικά στοιχεία.

Για την ανάπτυξη αρχικών μοντέλων αρχικά κατασκευάζουμε το καλαπόδι σε ένα δοκιμαστικό νούμερο. Στην συνέχεια τυλίγουμε το καλαπόδι με λωρίδες κολλητικής ταινίας, τις οποίες μετά σημαδεύουν με μαρκαδόρο για

να φαίνεται το σχέδιο και τα σημεία αναφοράς. Μετά κόβουν την ταινία κατά μήκος των σχεδιαστικών γραμμών, την ξεκολλούν από το καλαπόδι και την απλώνουν σε ένα χαρτί. Έπειτα την ξεπατικώνουν και τέλος κόβουν το σχέδιο. Με αυτό τον τρόπο γίνεται το "στάμπο" και γίνονται οι δοκιμές και **οι διορθώσεις** πριν γίνει η **ανάπτυξη των μεγεθών** με την χρήση σύγχρονων σχεδιαστικών προγραμμάτων.

Το δέρμα κόβεται σύμφωνα με το κάθε κομμάτι του πατρών. Για να κοπούν τα πολλά στρώματα των υλικών που χρειάζονται για την κατασκευή του παπουτσιού, κατασκευάζονται καλούπια κοπής που λέγονται "πρέσες μαχαιριών". Για την κατασκευή των καλουπιών αιχμηρές ατσάλινες λωρίδες λυγίζουν γύρω από τα πατρών, και δημιουργούν τα ξεχωριστά καλούπια για το κάθε μέρος του παπουτσιού. [A3,A17]

4.2 ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Μετά το σχεδιασμό τα επόμενα τμήματα για την παραγωγή των υποδημάτων είναι:

4.2.1 τμήμα κοπής

4.2.2 τμήμα κατασκευής

4.2.1 ΤΜΗΜΑ ΚΟΠΗΣ

Στο στάδιο της κοπής ο κόπτης πρέπει να λάβει υπ' όψιν του δύο βασικά πράγματα: το ένα είναι το οικονομικό και τη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση του δέρματος και το άλλο είναι τεχνικού χαρακτήρα όπου είναι αναγκαίο να ληφθεί υπ' όψιν η σωστή κοπή των σημείων του δέρματος με μεγάλη αντοχή, προσδίδοντας στο τελειωμένο υπόδημα την ανάλογη ανθεκτικότητα και την μέγιστη λειτουργικότητα. Εάν κόψουμε το δέρμα με λανθασμένη κατεύθυνση και σε λάθος σημεία, μπορεί να δημιουργήσουμε ανεπανόρθωτα λάθη.

Η κοπή μπορεί να πραγματοποιηθεί με το χέρι ή με πρέσα. Η λειτουργία της μηχανής έχει σα στόχο την μείωση της κούρασης του εργαζομένου και την αύξηση της παραγωγικότητας, ενώ η κοπή με το χέρι θα πρέπει να πραγματοποιείται σε ειδικές περιπτώσεις ή είναι απαραίτητη λόγω έλλειψης οικονομικού συμφέροντος για την κατασκευή των μαχαιριών εξ αιτίας του περιορισμένου αριθμού παραγωγής υποδημάτων. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να εφαρμοσθεί με ακρίβεια η σωστή τεχνική, είτε πρόκειται για δέρμα είτε πρόκειται για ύφασμα.. Ο κόφτης πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός όταν θα τοποθετήσει τα μαχαίρια για την κοπή των μοντέλων έχοντας υπ' όψιν του τις αλλαγές της φοράς του δέρματος.

Οι βασικές προδιαγραφές που πρέπει ο κόφτης κάθε φορά να λαμβάνει υπ' όψιν είναι:

- να μην κόβει ένα κομμάτι χωρίς να είναι σίγουρος που θα πρέπει να κόψει τα επόμενα κομμάτια.
- πρέπει να κρατάει το δέρμα «τετραγωνισμένο», δηλαδή να μην το κόβει άσχημα κατά μήκος και πλάτος ή σε κομμάτια που θα χρησιμοποιηθούν αργότερα.
- Όταν πρέπει να κόσουμε για πρώτη φορά ένα νέο μοντέλο και όταν κόβεται δέρμα κάποιας αξίας, χρειάζεται πριν να κάνουμε δοκιμές τοποθέτησης των μοντέλων για να βρούμε την τακτοποίηση όπου θα έχουμε λιγότερη φθορά. Η επιφάνεια και η μορφή του δέρματος παίζουν μεγάλο ρόλο στη αναζήτηση του καλύτερου συστήματος τοποθέτησης των κομματιών.

Υπάρχουν διάφορα είδη μηχανών για την κοπή του δέρματος:

- Πρέσα κοπής
- Πρέσα με κινητή γέφυρα κοπής
- Πρέσα γέφυρα
- Μηχανή κοπής λωρίδων
- Μηχανή κοπής βάρδουλων

Η πρέσα κοπής είναι η πιο κατάλληλη μηχανή για την κοπή των φοντιών, της φόδρας από δέρμα, των πάτων και των διακοσμητικών

Τα πλεονεκτήματα της πρέσας κοπής είναι:

- Η ταχύτητα κοπής είναι τουλάχιστον δύο φορές μεγαλύτερη από την κοπή με το χέρι.
- Η κοπή πραγματοποιείται με απόλυτη ακρίβεια.
- Το μαχαίρι επιτρέπει την καλύτερη εκμετάλλευση του δέρματος διότι αφαιρεί κάθε ξέφτι που προκαλείται από την τελική παράταση της κοπής με το χέρι.
- Το κόστος της παραγωγής μικραίνει όταν η εργασία είναι τέτοια, ώστε να καλύπτει το αρχικό κόστος των μαχαιριών.

Για τα μαχαίρια κοπής το υλικό που χρησιμοποιούσαν ήταν ασάλι το οποίο έβρισκαν στις σούστες των αυτοκινήτων το έλιωναν στο καμίνι και μετά το χρησιμοποιούσαν για την κατασκευή μαχαιριών. Τα μαχαίρια της κοπής τα οποία χρησιμοποιούμε στην πρέσα είναι μονοκοππα ή δίκκοπα.

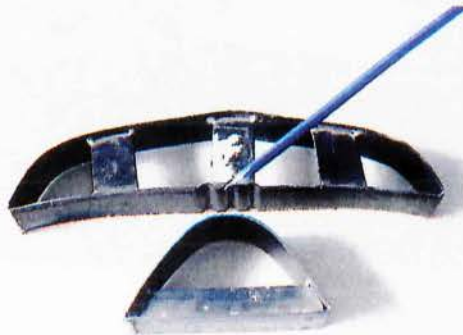

ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΥΨΗ ΜΑΧΑΙΡΙΩΝ

1. μαχαίρια 19mm δίκωπα, χρησιμοποιούνται για την κοπή των δερμάτων

2. μαχαίρια 30 mm χρησιμοποιούνται συνήθως για σκληρά και φόρτια είναι μονόκωπα. Το ύψος τους επιτρέπει την κοπή πολλών κομματιών μαζί.

3. μαχαίρια 50 mm μονόκωπα για την κοπή δερμάτων, πετσιών, σόλων κλπ
4. μαχαίρια 100mm κοπή πολλών υλικών ταυτόχρονα.
[A14]

4.2.2 ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Στην συνέχεια παρουσιάζεται φωτογραφικό υλικό με τις βασικές μηχανές κατασκευής υποδημάτων οι οποίες χρησιμοποιούνται περισσότερο από μικρές ή μεγάλες μονάδες παραγωγής υποδημάτων:

- **Μηχανή ψεκασμού κόλλας- latex & φορμαριστικό της φόδρας του ψιδιού**

Η λειτουργία αυτής της μηχανής είναι η προετοιμασία του φοντιού πριν από το μοντάρισμα

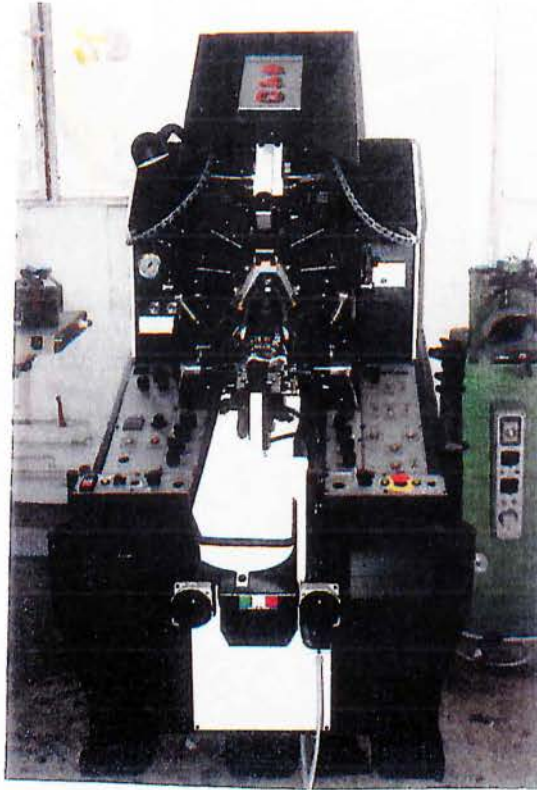
- **Φορμαριστική μπουγέτας**

Σκοπός της μηχανής είναι το γρήγορο φορμάρισμα μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα του φοντιού

- Μονταριστική πόντας

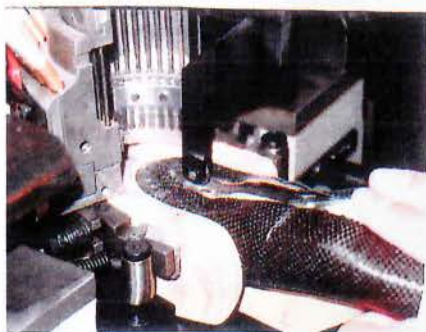
Βάζουμε το φόντι στο καλαπόδι και το τοποθετούμε στην μονταριστική μηχανή για να κλείσει το εμπρός μέρος

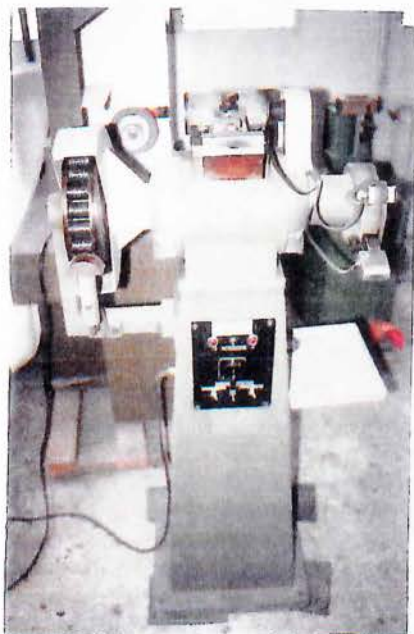
- Μονταριστική μπουγέτας

Μηχανή που χρησιμοποιείται για το μοντάρισμα της μπουγέτας του υποδήματος

- Πισταριστικό πόντας- μήλων και καμάρας

Συμβατική μηχανή η οποία πιστάρει μηχανικά όλο το υπόδημα. Η μηχανή φέρει διάφορα εξαρτήματα που χρησιμοποιούνται για το πιστάρισμα. Η ρόδα χρησιμοποιείται για να στρώνει τα περιθώρια του μονταρίσματος στο κάτω μέρος του καλατποδιού

- **Καρφωτικό τακουιού**

Χρησιμοποιείται για το κάρφωμα του τακουιού των γυναικείων και των ανδρικών υποδημάτων

- Η ξυστική μηχανή

Χρησιμοποιείται για το ξύσιμο του κάτω μέρους του μονταρισμένου φοντιού για την καλύτερη συγκόλληση του φοντιού με την σόλα. Αποτελείται από έναν άξονα ο οποίος φέρει έναν τροχό με το γυαλόχαρτο και ένα τροχό συρμάτινο για ένα πιο βαθύ ξύσιμο των περιθωρίων του μονταρίσματος

- Η πρέσσα συγκόλλησης

Χρησιμοποιείται στο τελευταίο στάδιο της συγκόλλησης. Φέρει ένα μαξιλαράκι επάνω στο οποίο τοποθετούμε το υπόδημα. Αποτελείται από φέτες λάστιχου που υποχωρούν ανάλογα με την κλίση του καλαποδιού και προσφέρουν ομοιόμορφη πίεση σε όλο το μήκος της σόλας.

- Μηχανή ραφής μέσα – έξω

Είναι μηχανή που έχει την δυνατότητα ραφής περιμετρικά στο κάτω μέρος της σόλας με κερωμένη κλωστή με το φόντι και τον πάτο. Υπάρχουν 2 τύποι μπράτσων για την μηχανή. Ο ένας είναι για την ραφή στο χάραμα στο κάτω μέρος της σόλας και ο άλλος είναι για την πλάγια ραφής

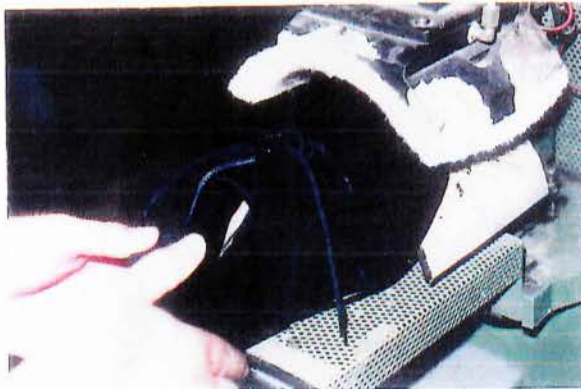

- **Ο φούρνος**

Είναι η συσκευή που χρησιμοποιείται για την αφαίρεση της υγρασίας από το δέρμα του φοντιού. Το μονταρισμένο φόντι περνά από τον φούρνο σε δύο φάσεις, την ύγρανση και το σιδέρωμα με θερμό αέρα

- **Προθερμαντικό πόντας**

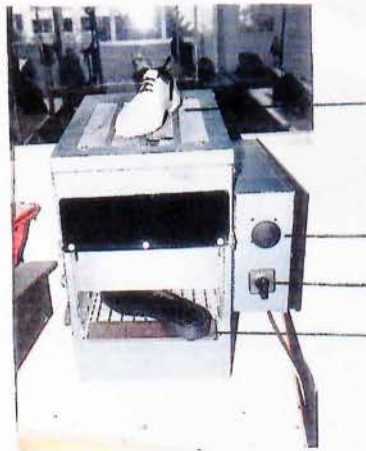
Η μηχανή έχει ενσωματωμένο βραστήρα νερού και σε θερμοκρασία από 130–150 C παράγει υδρατμούς, οι οποίοι θερμαίνουν το κλείστρο. Τοποθετούμε το φοντι στην υποδοχή που σκοπό έχει με την βοήθεια του κλείστρου να μαλακώσει το σκληρό έτσι ώστε κατά το μοντάρισμα της ποντας μετά το κλείσιμο των ψαλιδιών το μαλακωμένο σκληρό να πάρει την φόρμα της πόντας και να μην δημιουργηθούν ζάρες στο δέρμα.

- Προθερμαντικό φορτίου

Η μηχανή έχει ενσωματωμένο βραστήρα νερού και σε θερμοκρασία από 130-150 παράγει υδρατμούς οι οποίοι θερμαίνουν μια υποδοχή κατάλληλη για την είσοδο της μπουγέτας. Τοποθετούμε το μονταρισμένο φόντι στην υποδοχή που σκοπό έχει να μαλακώσει το θερμοπλαστικό φόρτι έτσι ώστε κατά το μοντάρισμα της μπουγέτας μετά το κλείσιμο του ψαλιδιού το μαλακωμένο φόρτι να πάρει τη φόρμα της μπουγέτας και να μην δημιουργηθούν ζάρες στο δέρμα.

- Φουρνάκι

Είναι συσκευή η οποία λειτουργεί με αντιστάσεις. Ρυθμίζουμε την θερμοκρασία για την ενεργοποίηση της κόλλας ανάλογα με τις προδιαγραφές που δίνει ο κατασκευαστής. Στο επάνω μέρος του φούρνου τοποθετούμε την σόλα.

Ο χρόνος παραμονής του μονταρισμένου φοντιού και της σόλας στο φούρνο είναι ο χρόνος που απαιτείται για την ενεργοποίηση της κόλλας.

- Εξαγωγή καλαποδιού

α' φάση

α' φάση

Είναι ένα μηχάνημα όπου λειτουργεί με αέρα. [A15]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ Η ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ 1900 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2000

Εικ 1 Το βιβλίο της μόδας (Terzo Books)

Με την αλλαγή κάθε δεκαετίας υπάρχουν και αλλαγές στην μόδα που οδήγησε στις αλλαγές των ενδυμάτων και κατά συνέπεια και στα υποδήματα. Τα παπούτσια δεν υπάρχουν μεμονωμένα. είναι μέρος μιας γενικής μόδας, και η μόδα έχει αλλάξει ριζικά από δεκαετία σε δεκαετία κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνα. Τα στριφώματα στις φούστες ανάλογα με την εποχή μάκρυναν και κόντυναν ανάλογα τις τάσεις της μόδας. Τις αλλαγές αυτές ακολούθησαν κατά συνέπεια και τα υποδήματα. Τα στριφώματα έφτασαν από τον αστράγαλο έως το καβάλο και πάλι έως κάτω.

Κατά τη διάρκεια του αιώνα, μια ολόκληρη νέα παλέτα συνθετικών χρωμάτων έχει εισαχθεί, μαζί με μια απέραντη σειρά νέων υλικών και υφασμάτων. Τα ενδύματα και τα υποδήματα γίνονται μαζικά τώρα για τους ανθρώπους των χαμηλών κοινωνικών τάξεων παρά για τους πλούσιους. Οι πλούσιοι, αναζητούν τους εξεζητημένους σχεδιαστές που μπορούν να δημιουργήσουν κάτι που θα τους κάνει να ξεχωρίσουν από το πλήθος. Η μόδα οργανώθηκε στην αρχή του αιώνα. Υπήρξαν κανόνες ένδυσης στους οποίους και οι άνδρες και οι γυναίκες προσαρμόστηκαν. Οι άνθρωποι

ντύνονταν ανάλογα για κάθε περίπτωση και υπήρχε χώρος για τη προσωπική έκφραση.

Η δεκαετία του '90 είναι πιο εκλεκτική και οι άνθρωποι έχουν την προσωπική τους άποψη στην μόδα. Υπάρχουν τόσα πολλά στυλ, οι άνθρωποι είναι πλημμυρισμένοι με εικόνες και επιρροές απ' όλο τον κόσμο και επιλέγουν αυτό που τους ταιριάζει. Οι επιδείξεις μόδας έχουν γίνει φαντασμαγορικά σόου με μοντέρνες ιδέες για να εντυπωσιάσουν τον κόσμο. Έμπνευση των σχεδιαστών το διάστημα και στοιχεία από την καθημερινότητα. Το ένδυμα περιγράφει και χαρακτηρίζει την προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου.

Η μόδα έχει γίνει πιο σύνθετη δεδομένου ότι τα στυλ έχουν πολλαπλασιαστεί και δίνεται πολύς χρόνος από τα μέσα ενημέρωσης για την διαφήμιση και προώθηση των τάσεων. Η μόδα έχει γίνει μοντέρνα και περίεργοι συνδυασμοί ενδυμάτων διαφημίζονται συνδυάζοντας μαζί και πολλά αξεσουάρ. Τα παπούτσια είναι ένα ουσιαστικό μέρος αυτής της μεταμοντέρνας σύνθεσης: μπότες εργατών μπορούν να φορεθούν με ένα βραδινό φόρεμα, πάνινα παπούτσια με ένα επιχειρησιακό κοστούμι ακολουθώντας της τάσης της εποχής. Το υπόδημα έχει ξεκινήσει να θεωρείται βασικό αξεσουάρ στην ένδυση των ανθρώπων.

5.1 Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ

Οι φούστες ήταν ως τον αστράγαλο, έτσι τα παπούτσια των γυναικών φαίνονταν σπάνια και οι σφιχτές, κουμπωμένες μπότες φοριόντουσαν στις εξόδους σε όλες τις εποχές. Τα παπούτσια επιλέγονταν για το κόψιμο και την ποιότητα, παρά για το στυλ. Το μαύρο ήταν το χρώμα των δεκαετιών του 20ου αιώνα και η χρήση του σουέτ ήταν η μόνη παραχώρηση στη χαλάρωση του κανόνα ένδυσης. Αν και οι μπότες με υψηλό κούμπωμα ή με κορδόνι παρέμεναν το πρότυπο για την υπαίθρια ένδυση μέχρι τη δεκαετία του '20, οι μπότες αστραγάλων με κορδόνι σε ωχρά ουδέτερα χρώματα θα μπορούσαν να φορεθούν καλοκαίρι περίπου από το 1910. Τα Louis, και τα κεκλιμένα Cuban τακούνια ποίκιλαν στο ύψος από 2 - 2 1/2 ίντσες (5 - 7 εκατ.).

Οι ανοιχτές γόβες με τα μικρά τακούνια μπήκαν στη μόδα για πρωινή ένδυση γύρω στο 1910. Τα βραδινά παπούτσια είχαν ψηλό κόψιμο έως το 1910 και λουριά για να τα κρατούν στέρεα για το χορό. Οι υπερβολές του γυμνού θεωρούνταν ακόμα λίγο άσεμνες. Τα παπούτσια του μπουντουάρ μπορούσαν να είναι πιο σαγηνευτικά και κατασκευάζονταν από σατέν και μετάξι, με φιόγκους από τούλι.

Βαθμιαία, η μόδα βγήκαν από το μπουντουάρ προς το δρόμο. Τα βραδινά παπούτσια διακοσμήθηκαν με φούντες και φιόγκους, και αργότερα, με χάντρες ή ασημί σιφόν. Ακόμη και οι πόρπες των παπουτσιών έγιναν μεγαλύτερες και πιο γυαλιστερές και κατασκευάζονταν από ακατέργαστο ή γυαλισμένο χάλυβα. Αργότερα, εμπλουτίστηκαν με μαργαριτάρια ή κατασκευάζονταν από στρας, και η μορφή τους έγινε πιο ακραία.

Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος τα άλλαξε όλα, τεράστιοι αριθμοί ανδρών συντάχθηκαν στις οπλισμένες δυνάμεις και οι γυναίκες μπήκαν στις εργασίες τους στα εργοστάσια. Η εργασία στα εργοστάσια έδωσε σε ορισμένες γυναίκες δικά τους χρήματα για πρώτη φορά και τη δυνατότητα να επιλέξουν να τα ξοδέψουν στα ενδύματα και τα παπούτσια. Οι εν κειρώ πολέμου ελλείψεις οδήγησαν στον πρώτο σημαντικό περιορισμό αυτού του αιώνα στα στριφώματα. Παρά τη μελαγχολική διάθεση, τα παπούτσια έγιναν περισσότερο ζωηρόχρωμα και οι γυναικείες κάλτσες μεταξιού έγιναν πιο

διαφανείς και προκλητικές. Οι νέες ελευθερίες που ο πόλεμος έφερε στις γυναίκες σήμαναν ότι τα παπούτσια τους έπρεπε να είναι πιο άνετα και λιγότερο δεσμευτικά.

1904

Οι ανοιχτές γόβες με μεσαίο τακούνι ή τα court παπούτσια (πάνω) άρχισαν να φοριούνται αντί της ευρέως διαδεδομένης μπότες που κυριαρχούσε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, καθώς τα στριφώματα ανέβηκαν λίγο επάνω από τον αστράγαλο

1905

Το *Becktive "Regal"* (κάτω), σε απόχρωση *burgundy* από δέρμα κατσικιού/kid, ήταν δημοφιλές κατά τη διάρκεια της πρώτης δεκαετίας. Συνδύαζε την κομψότητα με την άνεση, και ένα χαμηλό, κυρτό τακούνι Louis

1910

Παπούτσια μπαρέτα στο χρώμα της άμμου από δέρμα κατσικιού/kid με κούμπωμα (κάτω) - το λουρί με το κούμπωμα κρατούσε το παπούτσι στη θέση του κατά τη διάρκεια καθημερινού περπατήματος σε ανώμαλους λιθόστρωτους δρόμους κατά τη διάρκεια της ημέρας - και επίσης για την αυξανόμενη τρέλα για το χορό

1911

Οι γυναίκες στην Ευρώπη και την Αμερική περπατούσαν περισσότερο, και τα υποδήματα δρόμου και ταξιδιού αναπτύχθηκαν σε ποικιλία εύρους για να μεγιστοποιήσουν τη ατομική άνεση. Οι διαφημίσεις (δεξιά) πρόσφεραν πρακτικά συμπληρώματα όπως "διαμορφωμένα, λαστιχένια τακούνια," και οι *suffragettes*, ειδικότερα, υποδέχτηκαν τα "λογικά" παπούτσια.

1918

Οι ψηλές μπότες με κορδόνια, με τα σχετικά χαμηλά τακούνια (κάτω), επέστρεψαν κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου - ένα κατάλληλο ύφος για τις ενεργές γυναίκες που είχαν κρατήσει την εργασία των ανδρών στο εγχώριο μέτωπο. Δεν υπήρξε καμία έλλειψη δέρματος όπως επρόκειτο να υπάρξει κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου.

5.2 Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '20

Στη δεκαετία του '20, υπήρξε μια έκρηξη αισιοδοξίας, ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος τελείωσε, τα εργοστάσια ήταν πλήρη, και το χρηματιστήριο ανέβαινε. Οι άνθρωποι είχαν χρήματα, και ήθελαν να τα ξοδέψουν σε ρούχα. Νέες επιχειρήσεις και καταστήματα υποδημάτων αναπήδησαν και μηχανοποίητα παπούτσια ανέλαβαν από τον υποδηματοποιό. Η μόδα δεν ήταν πλέον για την υψηλή κοινωνική τάξη, τα καταστήματα ήταν πλήρη με τα νέα στυλ, και ο οποιοσδήποτε ήταν ευπρόσδεκτος. Τα στριφώματα ανέβηκαν μέχρι το γόνατο- και ακόμη πιο πάνω το 1927-και οι άνθρωποι ήθελαν νέα παπούτσια. Το μυτερό μπαρέτα με ψηλό τακούνι Louis θεωρείται το κλασικό παπούτσι της δεκαετίας του '20. Στην πραγματικότητα, οι ανοιχτές γόβες με γλώσσα, τα cutaways, τα μπαρέτα με λουράκι σε σχήμα T και τα παπούτσια με σταυρωτά λουράκια/crossed straps μπήκαν στη μόδα στα διαδοχικά έτη. Τα ανατολίτικα στυλ ήταν δημοφιλή στις αρχές της δεκαετίας του '20 και εμφανίστηκαν πέδιλα/slides και harem slippers σε πολύχρωμα μπροκάρ.

Τα παπούτσια έπρεπε να είναι αρκετά ανθεκτικά για να αντέξουν τις τρέλες του χορού Charleston. Κατόπιν, καθώς ο πυρετός του χορού εξασθένησε αργότερα στη δεκαετία, τα παπούτσια έγιναν ελαφρύτερα και πιο κομψά. Τα τακούνια ήταν υψηλά, ακόμη και για το χορό και το τακούνι Cuban έγινε της μόδας για περπάτημα και αθλητισμό το 1922. Υπήρξε μια έκρηξη του χρώματος, τα παπούτσια είχαν κόκκινο, άσπρο και μπλε δέρμα, και έγιναν της μόδας τα gold kid και gold lame . Τα βραδινά παπούτσια κατασκευάζονταν από πολύχρωμα βελούδα και μετάξια γεμάτα μαργαριτάρια. Έργα από χάντρες, ανάγλυφο δέρμα, πούλια και κεντημένα υφάσματα όλα είχαν τη μόδα τους.

Το πόδι έγινε το σημείο εστίασης πλέον της μόδας. Μέχρι το 1925, τα χρώματα έγιναν πιο σιωπηλά, και ανέλαβαν τα καφέ, τα μπεζ και τα γκρι. Η τέχνη Deco έφερε μια πιο γεωμετρική μορφή το 1926, αλλά μέχρι το τέλος της δεκαετίας και αυτό είχε επίσης ωριμάσει. Οι πόρτες άρχισαν τη δεκαετία

τολμηρά και φανταχτερά, επιδεικνύοντας μαργαριτάρια και στρας. Από τα μέσα της δεκαετίας η πόρπη μειώθηκε σε σημασία και, μέχρι το 1930, είχε γίνει πολύ μικρή. Τα παπούτσια των ανδρών ήταν σε παρόμοια αναταραχή. Το 1924, ο πρίγκιπας της Ουαλίας προκάλεσε αίσθηση όταν έφθασε για έναν γύρο των ΗΠΑ φορώντας παπούτσια σουέτ. Τα συγκεκριμένα θεωρούνταν κακοήθη. Ακόμη και τα καφέ παπούτσια θεωρούνταν κάπως ύποπτα. Αλλά μέχρι το 1925, εμφανίστηκαν οι ανδρικές μπότες με γκρίζα πόδια. Τα spectators, σε καφέ και άσπρα σχέδια, και έπειτα μοντέρνα ασπρόμαυρα αθλητικά φάνηκαν το 1928. Μέχρι το 1929, μοντέρνοι άντρες θα μπορούσαν ακόμη και να εμφανιστούν φορώντας μπλε παπούτσια.

1925

Το βραδινό παπούτσι gold kid (δεξιά) έχει ένα διακοσμημένο, πλουμιστό μπροστινό panel εμπνευσμένο από τη μανία για τα αιγυπτιακά μοτίβα

1926

Μετά από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η οικονομία αναπτυσσόταν ραγδαία, οι άνθρωποι είχαν χρήματα να ξοδέψουν, και διάθεση για διασκέδαση - με παπούτσια όπως τη βραδινή ανοιχτή γόβα με πόρπη σε μπροκάρ, gold και silver kid (κάτω) από τον οίκο Bally της Ελβετίας

1929

Τα μπαρέτα, με ένα ή περισσότερα λουριά κατά μήκος της καμάρας του ποδιού ήταν το δημοφιλέστερο βασικό στυλ της δεκαετίας. Πέρα από οτιδήποτε άλλο, παρέμεναν στο πόδι χορεύοντας. Το παρακάτω παράδειγμα είναι σε μπροκάρ και gold kid, από τον οίκο Bally της Ελβετίας

5.3 Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '30

Λέγεται ότι τα *στριφώματα* ανεβαίνουν και πέφτουν με την οικονομία. Η κατάρρευση της Γουώλ Στρητ έκανε τα *στριφώματα* να πέσουν στο μισό. Η κομψότητα μειώθηκε και η χλιδή ήταν εκτός. Καθώς οι άνεργοι περίμεναν στο συσσίτιο απόρων, κανένας δε ήθελε να φανεί επιπόλαιος. Αιφνιδιασμένο από τα νέα μήκη της φούστας, το *Hollywood* έπρεπε να ξαναγυρίσει ολόκληρες ταινίες για να τα περιλάβει. Αλλά η δεκαετία του '30 αποδείχθηκε σύντομα το απόγειο του *Hollywood*. Οι οίκοι ραπτικής του Παρισιού επηρεάστηκαν από αυτές τις ταινίες. Τα στοιχεία των τάσεων φυγής και οι πτήσεις φαντασίας μπήκαν στην καθημερινή μόδα.

Η άνεση έγινε σημαντική υπόθεση για τις γυναίκες. Το ραμμένο ταγέρ έγινε της μόδας στη γυναικεία πρωινή ένδυση. Για να ταιριάζει με αυτό, οι γυναίκες χρειάστηκαν ένα περισσότερο άνετο παπούτσι, έτσι τα τακούνια έγιναν χαμηλότερα, ευρύτερα και πιο γωνιακά και εξαφανίστηκαν πλήρως τα σανδάλια και τα αθλητικά παπούτσια μετά το 1934. Κοντές μπότες αστραγάλων εισήχθησαν για τις υπαίθριες δραστηριότητες. Η νέα μανία για τα υπαίθρια έφερε τα σανδάλια σε εξέχουσα θέση. Ξεκινώντας ως υπόδημα παραλίας, αναπτύχθηκαν σε υπόδημα για διασκέδαση και, μέχρι το τέλος της δεκαετίας, ανέλαβαν ως πρωινό υπόδημα. Το στυλ επηρέασε τα court παπούτσια, και τα (με ανοικτά ακροδάκτυλα) open toes και τα *slingbacks* εισήχθησαν, για να γίνουν άμεσα αποδεκτά.

Τα πάνινα παπούτσια (sneakers) με τα λαστιχένια πέλματα και την επιφάνεια από λινό μπήκαν στη μόδα και αποδείχθηκαν ανθεκτικά. Τα βραδινά υποδήματα έπρεπε να είναι επίσης ανθεκτικά. Τα πολυτελή μετάξια, τα σατέν και τα βελούδα της αρχής της δεκαετίας έδωσαν τελικά τη θέση τους στο σουέτ και το kid, αν και εξωτικά δέρματα, όπως της σαύρας, παρέμειναν κομψά.

Τα παπούτσια με πλατφόρμες από φελλό εμφανίστηκαν το 1938. Οι πλατφόρμες καλύφθηκαν από ύφασμα ή δέρμα και διακοσμήθηκαν με πούλια για την βραδινή ένδυση. Καθώς η δεκαετία προχώρησε, ο χρυσός και το ασήμι διοχετεύθηκαν διακριτικά στα βραδινά υποδήματα. Το μαύρο ήταν το

δημοφιλέστερο χρώμα για τα παπούτσια ημέρας καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας, αλλά το βαθύ κόκκινο, το καφέ, και το μπλε-γκρι καθιέρωσαν βαθμιαία μια βάση και τα pastel χρώματα εμφανίστηκαν το 1935. Την παραμονή του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, υπήρξε μια ξαφνική έκρηξη των φωτεινών χρωμάτων πάλι.

Στη δεκαετία του '30, οι μπότες εξαφανίστηκαν από την ένδυση των μοντέρνων ανδρών. Οι πιο ευυπόληπτοι άνδρες φορούσαν βαριά παπούτσια /brogues, ενώ οι πιο ανυπόληπτοι φορούσαν τα spectators. Το (χαμηλό δερμάτινο παπούτσι) *Loafer* έκανε την πρώτη εμφάνισή του ως μοντέρνο στυλ, και οι άνδρες φόρεσαν τα σανδάλια ως υπόδημα τόσο για την παραλία όσο και για άλλες υπαίθριες δραστηριότητες.

1932

Ένα τρίο από "λογικά" σουέτ υποδήματα περπατήματος (δεξιά) από τον οίκο Precisa for Hérault, της Γαλλίας, αποτελούσαν το κατάλληλο στυλ χαμηλών τόνων για τα έτη της οικονομικής ύφεσης των αρχών της δεκαετίας του '30.

1933

Τα κινηματογραφικά αστέρια του Hollywood, όπως η Leila Hyams, σε φωτογραφία (αριστερά) στο Palm Springs, έγιναν πρότυπα για την καλοντυμένη γυναίκα, και ασκούσαν σύντομα περισσότερη επιρροή στη μόδα από τους Ευρωπαϊκούς οίκους υψηλής ραπτικής

1937

Παραλλαγές του υποδήματος με λουράκι σε σχήμα T/ T-strap, η διηνεκής συμπάθεια της δεκαετίας του '20 και του '30. Η επιλογή από τον οίκο Dolcis, Ηνωμένο Βασίλειο, με τα cutaway swives και τα open toes απεικονίζει την επιρροή του σανδαλιού στις κλασικές μορφές παπουτσιών

1939

Τα δίχρωμα βαριά παπούτσια, γνωστά ως "spectators" / "θεατές" στις ΗΠΑ και "correspondents" / ανταποκριτές, Ηνωμένο Βασίλειο έφθασαν στη κορυφή της δημοτικότητάς τους στη δεκαετία του '30. Το γεγονός ότι ήταν ένα αγαπημένο στυλ του Fred Astaire, κινηματογραφικού αστέρα του χορού με κλακέτες, ίσως να συνέβαλε σε αυτό.

5.4 ENA NEO LOOK

Μετά από την Ιαπωνική επίθεση στο Pearl Harbor, ο Stanley Marcus, βασιλιάς της μόδας πολυτέλειας, κλήθηκε στο Λευκό Οίκο. Ο Πρόεδρος Roosevelt είπε, ότι εργασία του ήταν να πωλήσει τους εν καιρώ πολέμου περιορισμούς ιματισμού στους Αμερικανούς πολίτες. Η Αμερικανική κυβέρνηση προφύλαξε το δέρμα και περιόρισε τα παπούτσια σε έξι χρώματα. Το μέγιστο ύψος των τακουινίων καθορίστηκε σε 1ίντσα (2. 5 εκατ.) και οι Αμερικανίδες ωθήθηκαν να αγοράσουν άνετες wedges ή χαμηλοτάκουνα υποδήματα, ώστε να μπορούν να περπατούν περισσότερο και να εξοικονομούν βενζίνη. Υπήρξε εξοικονόμηση πόρων στη Μεγάλη Βρετανία επίσης, αλλά στις Βρετανίδες επιτρέπονταν τα τακούνια μέχρι 2 ίντσες (5 εκατ.).

Ως σύμβουλος ενδυμασίας της Διοίκησης Πολεμικής Παραγωγής, ο Stanley Marcus είπε στη βιομηχανία μόδας να προωθήσει τα στυλ που θα παρέμεναν στη μόδα, απελευθερώνοντας στα εργοστάσια χώρο και εργατικό δυναμικό για την πολεμική εργασία. Οι αγοραστές ενθαρρύνθηκαν να αγοράσουν μόνο τα υψηλής ποιότητας εμπορεύματα που θα άντεχαν κατά τη διάρκεια του πολέμου. Τα κλειστά platforms με σόλα από φελλό και τα wedge, που εισήχθησαν στην Ευρώπη, είχαν ήδη γίνει της μόδας στις ΗΠΑ προς το τέλος της δεκαετίας του '30. Εντούτοις, για να εξοικονομήσουν υλικά στην εμπόλεμη περίοδο, απώλεσαν το κάλυμμα τους, αφήνοντας το φελλό εκτεθειμένο.

Με τους οίκους ραπτικής του Παρισιού να βρίσκονται πίσω από τις εχθρικές γραμμές, βρήκαν την αναγνώριση νέοι Αμερικανοί σχεδιαστές. Το 1944, ο Claire McCardell ανάθεσε στην εταιρία Caprezio της Νέας Υόρκης, η οποία κατασκεύαζε παπούτσια μπαλέτου, να κάνει μια τραχιά έκδοση για υπαίθρια χρήση. Ήταν μια πονηρή δημιουργία επειδή τα παπούτσια μπαλέτου δεν περιλαμβάνονταν στους περιορισμούς που υπήρχαν στην Αμερική λόγω του πολέμου.

Οι σπουδαστές κολεγίου άρχισαν να φορούν αθλητικά ενδύματα. Αρχικά, υιοθέτησαν Βρετανικό στυλ και φορούσαν γόβες spectator και

παπούτσια στυλ Οξφόρδης, αλλά τα πιο casual στυλ προήλθαν από το Τέξας και την δυτική ακτή. Στο Harlem και άλλα γκέτο Μαύρων, οι νέοι Μαύροι και οι Ισπανοί παρουσίασαν τα μακριά, μυτερά παπούτσια τα οποία αργότερα έγιναν γνωστά ως winklerickers

Μετά τον πόλεμο πολλοί περιορισμοί έμειναν σε ισχύ. Το 1947, ο σχεδιαστής Christian Dior άνοιξε έναν οίκο ραπτικής στο Παρίσι. Έριξε τα στριφώματα ακριβώς επάνω από τον αστράγαλο και εισήγαγε μια πλήρως πτυχωμένη φούστα με ογκώδη μεσοφόρια. Οι αρχές ήταν συγκλονισμένες, αλλά οι γυναίκες στην Ευρώπη και την Αμερική προσηλυτίστηκαν σχεδόν σε μια νύκτα. Εντούτοις, τα θορυβώδη platforms και τα wedges δεν ταίριαζαν στο νέο στυλ και αντικαταστάθηκαν από τα couit παπούτσια με λεπτή σόλα και τα σανδάλια.

1940

Οι γυναικείες στρατιωτικές δυνάμεις θέτουν τον τόνο για τα εν καιρώ πολέμου υποδήματα: αυστηρώς απέρριπτα παπούτσια με κορδόνια ή με λουριά και πόρπες. Υπήρξε έλλειψη του δέρματος και τα ενδύματα διανέμονταν με δελτίο.

1942

Τα πρώτα wedge με τακούνια εμφανίζονται κατά τη διάρκεια των πολεμικών ετών. Ο ιταλικός σχεδιαστής Ferragamo λέγεται ότι εισήγαγε ένα νέο τύπο φελλού όταν πειραματιζόταν με εναλλακτικά υλικά.

1944

Στις ΗΠΑ οι παραχωρήσεις έγιναν στη θερμότητα και τη μόδα, όπως στα slingbacks από δέρμα κροκόδειλου με ανοικτό ακροδάκτυλο (αριστερά). Θα συνδυάζονταν πιθανώς με μια ανάλογη τσάντα

1946

Ακόμα θορυβώδη και πρακτικά ως επακόλουθο από τον πόλεμο, αλλά αυτά τα δίχρωμα παπούτσια με κορδόνι (κάτω), από το Bally της Ελβετίας, επιδεικνύουν μια σχεδόν επιφανειακή, αμόλυνη προσοχή στη λεπτομέρεια

1948

Παπούτσια για να ταιριάζουν με το νέο, μεταπολεμικό ραμμένο φόρεμα (δεξιά) που ήταν δημοφιλές για την απογευματινή ένδυση. Όλες φορούσαν καπέλο, και οι πιο μοντέρνες θα έφεραν μια γούνινη εσάρπα

5.5 Η ΑΓΡΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ

Το νέο Look του Dior έφερε τον κόσμο της μόδας πίσω στο Παρίσι, αλλά οι Ιταλοί ήταν μια τρομερή δύναμη στη μόδα παπουτσιών. Στη μεταπολεμική ραγδαία ανάπτυξη της Ιταλίας τα εργοστάσια υποδημάτων έκαναν πολλές τεχνικές και σχεδιαστικές αλλαγές. Το ελαφρύ, κομψό ιταλικό σαντάλι έγινε η πιο χαρακτηριστική εξαγωγή τους και ο αγώνας να γίνει πιο λεπτό το τακούνι είχε αρχίσει.

Ποιος δημιούργησε αρχικά το τακούνι σιλέτο είναι ακόμα ανοικτό σε συζήτηση. Στη Γαλλία, ο Charles Jourdan προετοίμασε το έδαφος με ένα τακούνι από χάλυβα και ξύλο το 1951. Ιταλοί κατασκευαστές παπουτσιών αποκάλεσαν τα νέα στενά τακούνια τους σιλέτα το 1953. Αλλά ο Roger Vivier, ο σχεδιαστής παπουτσιών του Dior, πιστώνεται με την κατασκευή του πρώτου αληθινού σιλέτο το 1955. Μετά από αυτό, τα τακούνια σιλέτο εμφανίστηκαν στα Court παπούτσια και τις ανοιχτές γόβες, και συνέχισαν την άνοδο τους έως ότου η μόδα κορυφώθηκε περίπου το 1958.

Οι Givenchy και Chanel ήταν πολέμιοι του σιλέτο από το 1955 και σχεδίασαν μια χαμηλότερη γόβα και οι δύο. Το 1958, ο Dior έκανε άλλες καινοτομίες και εισήγαγε ένα υπόδημα με λουρί σε σχήμα T /T-strap και ένα wedge toe στα παπούτσια του. Ο Roger Vivier διακόσμησε τα παπούτσια από κατσικόδερμα σε χρυσαφί απόχρωση /gold kidskin shoes με ρουμπίνια τα οποία η βασίλισσα Elizabeth II φόρεσε στη στέψη της το 1953. Αυτό το είδος χλιδής είχε να φανεί από τη δεκαετία του '20. Ακολούθησε μια τρέλα για τις πλουσιοπάροχα στολισμένες τουρκικές παντόφλες. Τα επίσημα παπούτσια σε μετάξι με κυματοειδή σχήματα έγιναν της μόδας για την βραδινή ένδυση και οι γόβες έφεραν επιδεικτικά μεγάλες καμπύλες.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '50 ο Dior επανέφερε τη δύναμη των οίκων υψηλής ραπτικής και οι πλούσιοι συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι για τις συλλογές. Ο Γάλλος κατασκευαστής παπουτσιών Charles Jourdan αποκόμισε οικονομικό όφελος με το άνοιγμα μιας boutique στο Παρίσι. Σε απάντηση, οι Ιταλοί κατασκευαστές οργάνωσαν εκθέσεις υποδημάτων και διαγωνισμούς για να δλεάσουν τους πλούσιους πελάτες στο νότο.

Στην Αμερική, έφθασε το "preppy " look. Τα Loafers διαδόθηκαν έξω από τα κολέγια και έγιναν αγαπητά στους νέους. Κατόπιν ένα πιο επαναστατικό look εμφανίστηκε στο προσκήνιο: τα κορίτσια έφηβοι φόρεσαν τα χρωματιστά sneakers με τις λευκές κοντές κάλτσες και τα αγόρια έφηβοι στράφηκαν προς τα μποτάκια καλαθοσφαίρισης τύπου All Star. Η βρετανική νεολαία υιοθέτησε τα winklericker (μυτερά παπούτσια), ενώ η μπότα της ερήμου προωθήθηκε στον πολιτικό πληθυσμό. Αυτές οι μπότες είχαν λίγη απήχηση στην επαναστατική νεολαία, έτσι οι Teddy boys φόρεσαν τα brothel creepers, τα οποία είχαν παχιές σόλες από λάστιχο κρεπ και επιφάνεια από τραχύ σουέτ. Αυτές οι νεανικές μόδες φάνηκαν ακραίες αρχικά, αλλά καθώς οι μεταπολεμική νέα γενιά του χώρου μεγάλωσε, ανέλαβε τον κόσμο της μόδας και το 1956, η Mary Quant άνοιξε την πρώτη της boutique στη King's Road του Λονδίνου.

1951

Το βελούδο, κατά προτίμηση μαύρο, ήταν μια δημοφιλής επιλογή στην ένδυση για διασκέδαση, ειδικά εάν θα μπορούσατε να συνδυάσετε τα γάντια, την τσάντα, και τα παπούτσια. Το court παπούτσι με τις κοφτές πλευρές /cutaway sides έγινε δημοφιλές, και με το στιβαρό τακούνι του, ταίριαζε με τις πιο γεμάτες φούστες που γιόρταζαν ακόμα τα μεταπολεμικά έτη.

1955

Τα σανδάλια είχαν φθάσει από την Ιταλία. Πολλά ήταν εξαιρετικά κομψά, αλλά υπήρξαν επίσης τα πρώτα σανδάλια με ανοικτό ακροδάκτυλο/open-toed που φορμάρονταν "εργονομικά" γύρω από το πέλμα του ποδιού (κάτω) και είχαν τις υψηλότερες πωλήσεις στη δεκαετία του '50

1956

Μαύρο επίσημο υπόδημα σουέτ με διακόσμηση από διατρητική μηχανή (αριστερά) και με χαμηλή πλατφόρμα. Στο μεταξύ, η μανία για τα σανδάλια είχε καταστήσει ουσιαστικά τα platforms ξεπερασμένα.

5.6 Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '60

Εικ 1. Courrège 1960

Στη δεκαετία του '60, το κέντρο του κόσμου της μόδας μετακόμισε από το Παρίσι στο Λονδίνο και ήταν το νέο στυλ του δρόμου παρά των οίκων υψηλής ραπτικής αυτό που οδηγούσε την μόδα. "Η ραπτική είναι για τις γιαγιάδες", δήλωνε η Γαλλίδα ηθοποιός Brigitte Bardot στις αρχές της δεκαετίας του '60. Ο Yves Saint Laurent εξόργιζε τους παραδοσιακούς του πελάτες με το στυλ του δρόμου/ street style και την boutique με έτοιμη ένδυση, Rive Cauche.

Υπήρχε μια γενική αντίδραση στις μεσοαστικές αξίες των μεταπολεμικών χρόνων και νεαροί σχεδιαστές, όπως η Mary Quant στο Λονδίνο, προσπάθησαν να ακολουθήσουν τις γρήγορα εξελισσόμενες ιδιοτροπίες της καινούργιας νεανικής κουλτούρας. Η μόδα γινόταν από τον πελάτη, όχι τον μόδιστρο και οι αλυσίδες καταστημάτων κοίταζαν προς τη Mary Quant παρά προς τους γαλλικούς οίκους ραπτικής για να τους δείξουν τις τάσεις της μόδας. Η μόδα δεν άνηκε πια στους αστέρες του κινηματογράφου και στα επιφανή άτομα της κοινωνίας. Όλοι εμπλέκονταν και οδηγοί της καινούργιας νεανικής μόδας ήταν τα νέα super αστέρια της Pop. Οι Beatles έκαναν δημοφιλή την μπότα Chelsea με τις ελαστικές πλευρές και, αργότερα την μπότα Beatle, με το φερμουάρ στο πλάι και το Cuban τακούνι. Χρωματιστά σουέτ ήταν δημοφιλή στα ανδρικά παπούτσια. Οι γυναίκες επιδίωκαν την εμφάνιση μαθήτριας σχολείου με χαμηλοτάκουνες γόβες και μπαρέτες και τα φορούσαν με μακριές άσπρες κάλτσες.

Οι παρισινοί σχεδιαστές δεν υπερκεράστηκαν συνολικά. Το πιο αντιγραμμένο παπούτσι της εποχής ήταν γόβα Pilgrim του Roger Vivier με

ασημένιες πόρτες. Όταν αυξήθηκαν οι τιμές δέρματος, κατασκευαστές κατέφυγαν στα βινύλια υγρής μορφής και άλλα συνθετικά-για τα σακάκια και τα παλτά καθώς επίσης και τα παπούτσια και τις τσάντες. Ο Vivier, ο Herbert Levine και ο I. Miller καινοτόμησαν στο καθαρό πλαστικό, ενώ ο Yves Saint Laurent έκανε δημοφιλές το mock croc. Το δημοφιλές look της Διαστημικής Εποχής (Space Age) πραγματοποιήθηκε με ασημένια υλικά τελειώματος και το λουστρίνι εμφανίστηκε σε ισχυρά χρώματα.

Ο Andre Courreges εισήγαγε τις επίπεδες, γυαλιστερές άσπρες μπότες με τις τετράγωνες μύτες στη συλλογή του για τη διαστημική εποχή το 1964. Η Mary Quant έκανε το ίδιο, αν και οι δικές της κατασκευάζονταν από θερμοπρεσαρισμένο πλαστικό. Ο Vivier είδε που πήγαιναν τα πράγματα και παρήγαγε μπότες μηρών /thigh boots από δέρμα κροκόδειλου για τον Yves Saint Laurent.

Οι μπότες μέχρι το γόνατο συνδυάζονταν με τις φούστες μίνι, και καθώς η δεκαετία του '60 προχωρούσε οι χαλαρές μπότες με μπροστινή ραφή έδωσαν τη θέση τους στις μπότες που προσκολλήθηκαν πιο στενά στο πόδι. Τα επεξεργασμένα δέρματα και τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα ανέλαβαν από το απλό δέρμα και το πλαστικό. Μετά το 1967, ένα ethnic look εμφανίστηκε στο προσκήνιο. Ανατολίτικα σανδάλια και αφρικάνικα με λουριά, φοριόντουσαν με τις ρέοντες τηβέννους, τα Αφγανικά παλτά, και φούστες και μπλούζες από τουλπάνι. Οι γόβες εγκαταλείφθηκαν υπέρ των πιο στέρεων παπουτσιών, με τα φαρδιά, τετράγωνα τακούνια. Τα πέλματα έγιναν πιο ογκώδη επίσης, προετοιμάζοντας το έδαφος για την επιστροφή των platforms.

1961

Το ασάλινο καρφί που εισήχθη στη δεκαετία του '50 πήγε το σχεδιασμό παπουτσιών σε νέα ύψη. Η αναπτυσσόμενη νεανική κουλτούρα μπορεί να ήταν στις γόβες, αλλά οι κομψοί μεγαλύτεροι τους ήταν σταθερά στις γόβες στιλέτο, που οδηγήθηκαν κατά ένα μεγάλο μέρος από Ιταλούς σχεδιαστές όπως τους Ferragamo και Perugia, αν και το παράδειγμα ανωτέρω είναι από τον οίκο Bally, εμπνευσμένο από ταπετσαρία Gobelín.

1962

Μετά από την ταινία *La Dolce Vita* της δεκαετίας του '60, που παρουσίαζε την ηθοποιό Anita Ekberg να πλατσουρίζει στο συντριβάνι Trevi της Ρώμης, έχοντας στα χέρια τις γόβες σιλέτο, τα ψηλά τακούνια δεν απειλήθηκαν εντελώς. Τα παπούτσια είχαν πρωταγωνιστικούς ρόλους στις ταινίες *Catwoman* και *Barbarella* επίσης. Εδώ ένα Bruno Magli, καθαρά ιταλικό σχέδιο: χωρίς υπερβολές και κομψό με μια μικροσκοπική πόρπη και εξωτερική ραφή από διατρητική μηχανή.

1965

Τα παντελόνια έγιναν αποδεκτή ένδυση για τις γυναίκες και για την επίσημη και για την casual/πρόχειρη ένδυση στη δεκαετία του '60, και τα παντοφλέ παπούτσια όπως γόβα με την πόρπη του Bruno Magli (πάνω) ήταν ιδανικά συμπληρώματα. Το αστραφερό "wet look" τελείωμα ήταν άλλη μια νέα τάση

1965

Ήταν η εποχή των flicked και backcombed χτενισμάτων, και των μοντέλων με ψηλά πόδια. Τα *μανεκέν* της Coco Chanel (κάτω) φορούν το δίχρωμο court παπούτσι τύπου slingback το οποίο η Chanel είχε εισαγάγει την προηγούμενη δεκαετία.

1966

Οι μίνι φούστες φανέρωσαν μεγάλα τμήματα του ποδιού, και έδωσαν την ευκαιρία να επιδειχθούν μερικά κωμικά σχέδια μποτών όπως το τυπωμένο ζευγάρι με απομίμηση δέρματος ζέβρας από τις Η.Π.Α (αριστερά).

1969

Τα πέλματα πυκνώθηκαν προς το τέλος της δεκαετίας, προετοιμάζοντας το έδαφος για τα platform (κάτω). Ο Paloma Picasso ισχυρίστηκε ότι έχει σχεδιάσει τα πρώτα platform του νέου κύματος, το 1966; Το στυλ έφθασε στη πρωτοποριακή Biba boutique του Λονδίνου το ίδιο έτος και πώλησε περισσότερα από 75.000 ζευγάρια σε λίγους μήνες.

5.7 Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΙΓΛΗΣ

Η δεκαετία του '70 ήταν επίσης τα χρόνια στα οποία ομάδες μειονοτήτων, που περιλάμβαναν γυναίκες, ομοφυλόφιλους άνδρες και λεσβίες και εθνικές κοινότητες, έκαναν την παρουσία τους αισθητή και συνέβαλαν στο σκηνικό της κουλτούρας και του στυλ. Το αποτέλεσμα ήταν μια διαδικασία δημιουργίας νέων ιδεών στη μόδα, αν και οι οίκοι ραπτικής συνέχιζαν να παράγουν κλασικές δημιουργίες με έμφαση στη κομψότητα και στην ικανότητα να φορεθούν.

Στο Λονδίνο, οι πλατφόρμες έγιναν δημοφιλή στο κοινό από της Barbara Hulanicki, ιδιοκτήτρια του υπέρ-μοντέρνου καταστήματος Biba και από τον μοντέρνο σχεδιαστή Terry de Havilland. Οι Rock αστέρες όπως ο David Bowie και ο Gary Glitter παραπατούσαν στη σκηνή φορώντας 6 ή 7 ίντσες (15-17,5 εκατ.) silver stacks.

Οι μπότες πλατφόρμες ήταν δημοφιλείς και για τις γυναίκες και για τους άνδρες. Στην Ιταλία οι υποδηματοποιοί ετοιμάζονταν να κατακλείσουν την αγορά.

Για να συμπληρώσουν τη μόδα των πιο μικρών εσωρούχων, οι γυναικείες μπότες έφτασαν στο μηρό. Το χρώμα ήταν σημαντικό και οι μπότες ήταν ζωγραφισμένες με ψυχεδελικά σχέδια και διακοσμημένες με σουέτ λουλούδια και φρούτα. Μπότες από συρραφή κομματιών υφασμάτων με αντίθεση χρωμάτων ήταν επίσης της μόδας. Η υφή ήταν ένα σημαντικό χαρακτηριστικό και περιλάμβανε τυπωμένη λινάτσα, σουέτ, λινό, επεξεργασμένο караβόπανο.

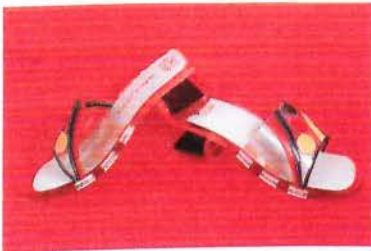
Στα μέσα της δεκαετίας του '70 η κρίση του πετρελαίου οδήγησε σε παγκόσμια οικονομική ύφεση και κυριάρχησε μια πιο συντηρητική επαγγελματική εμφάνιση. Υπήρξε μια σαφής προτίμηση για μόδες ρούχων που θα διαρκούσαν για περισσότερο από μια περίοδο. Οι γυναίκες, πολύ περισσότερες εκ των οποίων δούλευαν έξω, φορούσαν χαμηλές γόβες με μονό λουράκι και καουμπόικες μπότες σε μαύρο δέρμα. Το βράδυ, φορούσαν λιτές γόβες, slingbacks και απλά σανδάλια. Οι άνδρες φορούσαν loafers διακοσμημένα με θυσάνους ή με πόρτες, και μπότες για μηχανή ή

στρατιωτικού τύπου. Αλλά η μόδα γινόταν πιο τμηματική, με διαφορετικές ομάδες να αντιδρούν σε διαφορετικές τάσεις. Ως το 1977 πολλοί από τη νεολαία στράφηκαν προς το Punk και ντύνονταν για να προκαλέσουν. Τα ρούχα ήταν σκισμένα ή καλύπτονταν από άσεμνες εικόνες και επιθετικά συνθήματα

Η Vivienne Westwood δημιούργησε τις μπότες bondage οι οποίες ήταν καλυμμένες από λουριά και πόρτες. Τα ρούχα και τα παπούτσια ήταν γεμάτα με μη λειτουργικά φερμουάρ. Οι μπότες δόκτωρ Marten άρχισαν την επίμονη άνοδο τους ως σύμβολο της αστικής επανάστασης. Αυτές που φορούσαν οι skin heads έφεραν επιδεικτικά καπάκια από ασφάλι στα ακροδάκτυλα, ενώ οι Punks τις έβαφαν με τραχιά χρώματα. Αλλά η επικρατούσα τάση στη μόδα γύρισε τη πλάτη της στα στυλ του δρόμου. Οι εύποροι στράφηκαν στους κλασσικούς και στους νέους σχεδιαστές με τα έτοιμα ενδύματα, οι οποίοι ήταν συγκεντρωμένοι στο Παρίσι και τη Νέα Υόρκη.

1972

Εντυπωσιακή υφή και μοτίβα ήταν όλα μέρος της γεμάτης αίγλης πλευράς του σκηνικού της δεκαετίας του '70 όπως στις εφαρμοστές Καναδικές μπότες (κάτω) με το έντονο στόλισμα και το "wet-look". Αγαπημένα χρώματα ήταν το μαύρο, το άσπρο και το κόκκινο.

1974

Οι σχεδιαστές πειραματίστηκαν με νέα υλικά και προσπαθούσαν να πετύχουν το πιο ελαφρύ παπούτσι όπως το καθαρό Perspex και τα πλαστικά παντοφλέ παπούτσια /slip-ons (πάνω).

1975

Η μόδα διακλαδωνόταν σε δύο αντίθετες κατευθύνσεις ως τα μέσα της δεκαετίας του '70: η μία ήταν η λογική κατεύθυνση απεικονιζόμενη στα συντηρητικά παπούτσια με κορδόνι (κάτω). Αυτά ανυψώνονται από το ξύλινο τύπου τσόκαρου πέλημα και λέγεται ότι τα φορούσε ο μουσικός της Rock Elton John.

1976

Μια νοσταλγική ματιά πίσω στο παρελθόν για έμπνευση ήταν ένα χαρακτηριστικό των μέσων της δεκαετίας του '70. Το "αναδρομικό"(chic) platform με ανοικτό ακροδάκτυλο (πάνω) είναι απομεινάρι της αίγλης της δεκαετίας του '40.

1976

Ένα νέο κύμα από σχεδιαστές εξερευνούσε την πλήρη δυναμική της δομής του παπουτσιού. Ο Ολλανδός Jan Jansen είναι ο υπεύθυνος για τα ψηλά ξύλινα platform shoes (κάτω) με μια σαφή hippy εμφάνιση στο τραχύ άκρο της σουέτ επιφάνειας

1976

Πλαστικά παπούτσια σε κάθε σχήμα και μορφή μπήκαν στο προσκήνιο, συμπεριλαμβανομένης και της σχεδόν αόρατης μάρκας Exorcist (πάνω), κατασκευασμένα στο Μεξικό για την Καναδική αγορά.

5.8 ΕΠΩΝΥΜΑ ΡΟΥΧΑ

Ήταν ζωτικής σημασίας το ντύσιμο για να είσαι επιτυχημένος στην δεκαετία του '80. Στην εποχή πλήρους άνθισης των επώνυμων ρούχων, ο Armani δημιούργησε τα κοστούμια και τα Gucci loafers, τσάντες και άλλα αξεσουάρ. Το επώνυμο ρούχο άρχισε την δεκαετία του '60, όταν ο Pierre Cardin πούλησε με υψηλό αντίτιμο το δικαίωμα χρήσης του ονόματος της φίρμας του. Ο επόμενος στο παιχνίδι των επώνυμων ρούχων ήταν ο Halston, ο οποίος δημιούργησε το όνομα του μέσω των καπέλων χωρίς γείσο (pillbox hat) της Jacqueline Kennedy.

Η εταιρεία Norton Simon αγόρασε το δικαίωμα χρήσης του ονόματος της φίρμας του Halston το 1973. Μέχρι τη δεκαετία του '80 ο κατασκευαστής jeans από το Hong Kong Murjani είχε πείσει την Gloria Vanderbilt, επιφανές άτομο της κοινωνίας της Νέας Υόρκης, να βάλει την υπογραφή της στα jeans του και να φωτογραφηθεί φορώντας τα. Η επίδραση ήταν ακαριαία, τον πρώτο χρόνο οι πωλήσεις εξαπλασιάστηκαν.

Ήταν όλα μέρος της επανάστασης στη μόδα λιανικής πώλησης. Οι μεγάλοι οίκοι μόδας δεν μπορούσαν να βασίζονται πλέον στις δημιουργίες για ένα αποκλειστικό ιδιωτικό πελατολόγιο-αυτή η αγορά μειωνόταν. Έπρεπε να κατευθυνθούν προς έτοιμα ενδύματα, αξεσουάρ, άδειες και εξουσιοδοτήσεις χρήσης του ονόματος της φίρμας τους για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες μιας πιο ευρείας αγοράς. Τη δεκαετία του '80, ο μεγάλος Γάλλος κατασκευαστής υποδημάτων Charles Jourdan και οι κορυφαίοι Ιταλοί κατασκευαστές συγκεντρώθηκαν για να πουλήσουν τα στυλ και τις φίρμες τους μέσω των αμερικανικών πολυκαταστημάτων. Εδώ υπήρχε μια αυξανόμενη τάση για καταστήματα μέσα στα καταστήματα ταξινομημένα ανά σχεδιαστή.

Το παπούτσι της δεκαετίας ήταν η απλή μαύρη γόβα, η οποία ορισμένες φορές στολιζόταν με μια πόρπη. Όσο προχωρούσε η δεκαετία, τα χρώματα, αν και χαμηλών τόνων στην αρχή, άρχισαν να ξαναεμφανίζονται. Φιόγκοι και ροζέτες από σιφόν ήταν σε άνθιση στα court παπούτσια και αργά και διακριτικά οι σχεδιαστές άρχισαν να διακοσμούν τα τακούνια των βραδινών υποδημάτων με πολύτιμους λίθους.

Αν και οι gymies(το νέο, ανερχόμενο, ευκίνητο σύνολο) της δεκαετίας του '80 έκαναν έντονη ζωή τη νύχτα, γυμνάζονταν την ημέρα. Το να κάνουν jogging και το να πηγαίνουν στα γυμναστήρια έγινε της μόδας και τα παπούτσια του tennis ή της γυμναστικής/training shoe έγιναν ευρέως διαδεδομένα. Όπως με τα ρούχα της δεκαετίας του '80 το όνομα στα παπούτσια του τένις ήταν αυτό που είχε σημασία. Έπρεπε να είναι Reebok, Nike, Fila, Adidas, ή Puma. Οι νεαροί rappers στράφηκαν στα παπούτσια του τένις ως παπούτσια για χορό. Το εναλλακτικό rap συγκρότημα Run DMC έκανε επιτυχία με το τραγούδι Τα Adidas μου το 1987. Ορισμένοι έφηβοι διατηρούσαν συλλογές 20 ή 30 ζευγαριών από μεγάλες φίρμες. Όμως, όταν ο Pierre Gardin, ή άλλα μη αθλητικά ονόματα εμφανίστηκαν στα παπούτσια του τένις δεν τα κατάφεραν. Έπρεπε να είναι Nike, Air Jordan ή τίποτα.

1980

Η μπότες αστραγάλου/ ankle boot (δεξιά) παραδοσιακό συμπλήρωμα για μακριές φούστες ή παντελόνια, τώρα σχεδιάζονταν για να συνοδέψουν κοντότερα στυλ

1980

Οι σχεδιαστές άρχισαν να παραποιούν τα όρια ανάμεσα στο ένα τύπο παπουτσιού και στον άλλο. Σχεδόν παρόμοιο στυλ με την μπότες αστραγάλου/ ankle boot είναι το ψηλό όμορφα σμιλευμένο, ασύμμετρο παπούτσι (αριστερά) σε βουσσινί σουέτ με διακριτικό κέντημα, από τον George Moretti ,Καναδάς.

1981

Οι σχεδιαστές άρχισαν να παραποιούν τα όρια ανάμεσα στο ένα τύπο παπουτσιού και στον άλλο. Σχεδόν παρόμοιο στυλ με την μπότες αστραγάλου/ ankle boot είναι το ψηλό/highcut όμορφα σμιλευμένο, ασύμμετρο παπούτσι (αριστερά) σε βουσσινί σουέτ με διακριτικό κέντημα, από τον George Moretti ,Καναδάς

1985

Το κλασικό δίχρωμο court παπούτσι slingback της Chanel επέστρεφε διαρκώς(κάτω). Ταίριαζε ιδανικά με το νέο κύμα γυναικών επαγγελματιών και τις ραγδαία αυξανόμενες επιχειρήσεις των αρχών της δεκαετίας του '80. Εφτά διαφορετικές παραλλαγές του παπουτσιού προσφέρονται κάθε εποχή .

1986

Οι μπότες Dr Martens ήταν η στολή της εναντίωσης στη μόδα για την Punk σκηνή(αριστερά), αλλά σταδιακά έχασαν την άγρια εμφάνιση τους και έγιναν αποδεκτή υπόδηση για μια νεανική αγορά, ευρύτερη πιο αξιοπρεπή αλλά ακόμα ενδιαφερόμενη για τη μόδα

1989

Οι κατασκευαστές αθλητικών παπουτσιών (δεξιά) ξεπερνούσαν ο ένας τον άλλο στις πιο σύγχρονες προδιαγραφές υψηλής τεχνολογίας για τα προϊόντα τους. Η τεχνολογία είναι σημαντική, αλλά η σωστή φίρμα σχεδιαστή είναι κρίσιμη για την κοινωνική αξιοπιστία

5.9 ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τη δεκαετία του '90 κάθε μόδα της μεταπολεμικής εποχής μπορούσε να αναθεωρηθεί ,να λεηλατηθεί και να προσφερθεί ξανά, μόνο που αυτή τη φορά θα έπρεπε να είναι πιο ακραία. Ο Vivienne Westwood και ο Jean Paul Caultier επανέφεραν το παπούτσι πλατφόρμα αλλά πάλι ο Vivienne Westwood εξερεύνησε το retro ακόμη περισσότερο από άλλους σχεδιαστές γυρίζοντας πίσω στα μπούστα και τα κορσέ των προηγούμενων αιώνων. Γενικά, οι γυναίκες μπορούσαν να επιλέξουν από μια εκλεκτική ποικιλία στυλ που ταίριαζαν σε κάθε διάθεση ,εργασία ή κοινωνική περίσταση. Άνετα χαμηλοτάκουνα παπούτσια για περπάτημα, ψηλά τακούνια stiletto, και μεσαίου ύψους τακούνια υπήρχαν σε ποικιλία δερμάτων, σουέτ, και υφασμάτων.

Το όνομα ήταν το πάν. Φίρμες όπως Gucci, Louis Vuitton, Escada, Donna Karan, Moschino, Versace και Pollin θεωρούνταν επιθυμητά και ήταν σημαντικό να φοράς παπούτσια μεταξύ άλλων της Timberland, CATS, Campers και Big Rigg εμπνευσμένα από τον αθλητισμό. Καθιερωμένα ονόματα όπως οι Kickers προσέλαβαν νέους σχεδιαστές και οι Nike, Fila, Reebok και Adidas συνέχισαν να προσφέρουν συναρπαστικές και ευφάνταστες νέες συλλήψεις.

Η τεχνολογία έχει τεράστιο αντίκτυπο. Υλικά όπως οι μικρό-ίνες, ελαστικά υφάσματα και διάφορα συνθετικά υλικά χρησιμοποιούνται σε μεγάλο βαθμό. Η τεχνολογία έχει επίσης βελτιώσει τη διαδικασία κατασκευής και η ποικιλία με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή και άλλες μέθοδοι στολισμού έφεραν περίτεχνα σχέδια στη μαζική αγορά. Η μακρινή ανατολή έχει αναδειχθεί ως ένας μεγάλος μαζικός παραγωγός παπουτσιών.

Υπήρχε επίσης και αρκετή νοσταλγία. Η αναβίωση της δεκαετίας του '70 δημιούργησε τα παπούτσια platforms, τις γόβες stiletto, τα strippy σανδάλια και τις ψηλές μπότες, ενώ ονόματα όπως τα σανδάλια Birkenstock, τα Hush Puppies και οι μπότες της ερήμου που κάποτε χλευάζονταν από τους νέους, άρχισαν να αναθεωρούνται ως η τελευταία λέξη στην μοντέρνα υπόδηση.

Η οικολογία ήταν ένα σημαντικό θέμα και υπήρχαν εκείνοι που ήθελαν να βγουν έξω στο περιβάλλον ή τουλάχιστον να δείχνουν ότι το έκαναν. Οι μπότες Timberland και Rockport ήταν γι' αυτούς. Είναι τα σκληροτράχηλα στυλ της μεγάλης αμερικανικής επαρχίας, τώρα οικεία στους δρόμους και τις πανεπιστημιούπολεις στις Η.Π.Α και την Ευρώπη.

1990

Τα παπούτσια του τένις ή της γυμναστικής γίνονται όλο και περισσότερο φανταχτερά, υψηλής τεχνολογίας και με σχέδια, και τώρα φοριούνται όχι μόνο στο γυμναστήριο αλλά και στο δρόμο και στα νυχτερινά κέντρα.

1992

Η δεκαετία φαινόταν να δυσκολεύεται να βρει μια νέα δυνατή δική της κατεύθυνση κι έτσι κοίταζε πίσω στο παρελθόν. Είναι επιστροφή στη δεκαετία του '60 (κάτω), με την επανεισαχθείσα μπότα Chelsea

1993

Πίσω στη "Φύση"- το όνομα του υγιούς εργονομικά σχεδιασμένου σανδαλιού (πάνω). Είναι γνήσιο Birkenstock και όπως κάθε άλλο σχέδιο λανσάρισε χιλιάδες κομμάτια σε μια εποχή όπου τα λογικά σανδάλια έγιναν ξαφνικά πάλι αποδεκτά.

1995

Στα μέσα της δεκαετίας του '90 διεκδικούσε επιτέλους ένα δικό της στυλ. Το μοντέρνο παπούτσι (επάνω) συνδυάζει τη σύλληψη ενός αθλητικού παπουτσιού με μια σαφώς μη αθλητική πλατφόρμα και τακούνι

1996

Οι μπότες Dr Martens παύουν να είναι περιθωριακές punk "bonver" μπότες και γίνονται αξεσουάρ σε κομψά ρούχα(δεξιά).

1997

Τα strappy σανδάλια επανέρχονται εντυπωσιακά (επάνω και δεξιά) αυτή τη φορά με καινοτομικές εκκεντρικότητες στα στυλ όπως σε αυτή τη συλλογή του οίκου Prada ,ο οποίος καθιερώθηκε ως ένας βασικός διαμορφωτής της μόδας της δεκαετίας.

5.10 2001 Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΟΥΤΣΙΟΥ

Όταν ο Manolo Blahnik ρωτήθηκε τι παπούτσια θα φορεθούν μετά τη χιλιετία, απάντησε :“ Οι άνθρωποι θα επιμένουν στην ποιότητα, ποιότητα, ποιότητα. Θα απαλλαχθούμε από τα σκουπίδια και θα επιστρέψουμε στα καλά πράγματα”. Σε όλα τα επίπεδα της αγοράς , οι άνθρωποι αρέσκονται σε φίρμες και ονόματα σχεδιαστών στα παπούτσια τους, και οι επώνυμοι κατασκευαστές παπουτσιών όπως ο Blahnik σίγουρα θα είναι πολύ της μόδας μετά το έτος 2000.

Κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνα τα ρούχα γίνονται διαρκώς πιο ανεπίσημα (casual). Ακόμη και το μοντέρνο επαγγελματικό κοστούμι είναι ένα πολύ λιγότερο περιοριστικό είδος ρουχισμού απ’ ότι οι προκάτοχοι του. Ως μέρος αυτής της διαδικασίας χαλάρωσης, αντικείμενα της αθλητικής ένδυσης έχουν συχνά ευρύτερη χρήση. Το πάνινο αθλητικό παπούτσι (sneaker or trainer) το οποίο τώρα φοριέται στο δρόμο, είναι η εξέλιξη παπουτσιών που σχεδιάστηκαν για συγκεκριμένα σπορ όπως ο στίβος, το ποδόσφαιρο ή η καλαθόσφαιρα.

Όσο αυξάνει ο ελεύθερος χρόνος και ποικίλουν οι επιλογές στα σπορ, τα αθλητικά παπούτσια μέσα και έξω από τα γήπεδα είναι εδώ για να μείνουν, εισβάλλοντας περαιτέρω στο σκηνικό της μόδας, μεταλασσόμενα σε αθλητικά παπούτσια που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο καθημερινό περπάτημα(athleisure shoes). Εναλλακτικά σπορ που βασίζονται σε αναρρίχηση βουνών όπως το τρέξιμο σε ανώμαλο δρόμο(trail running), ο αγώνας αναρρίχησης (scrambling) , και η ανάβαση σε βουνό με μοτοσικλέτα (mountain biking) έφεραν μαζί τους τα παπούτσια “προσέγγισης” τα οποία είναι διασταύρωση των παραδοσιακών μποτών πεζοπορίας και αθλητικών παπουτσιών υψηλών επιδόσεων. Έχουν ελαφριές, ευλύγιστες επιφάνειες με δικτυωτά πλαίσια(panel) για επιτρέπουν στο πόδι να αναπνέει, περίπλοκα συστήματα δεσίματος κορδονιών και σόλες με έντονο περίγραμμα.

Η ανάπτυξη υπέρ εξειδικευμένων παπουτσιών για νέα σπορ έχει ενθαρρύνει την ανάπτυξη νέων υλικών, νέων χαρακτηριστικών και νέων μεθόδων κατασκευής σε όλες τις περιοχές του σχεδιασμού παπουτσιών. Η

τάση για αθλητική ένδυση αναπτύχθηκε εν μέρει διότι οι άνθρωποι άρχισαν να ταυίζονται πιο έντονα με τον υπαίθριο τρόπο ζωής. Αλλά ο σύγχρονος αγοραστής παπουτσιών είναι επίσης παθιασμένος με την τεχνολογία. Το προσωπικό των πωλήσεων πρέπει να πηγαίνει σε σεμινάρια με κατασκευαστές ώστε να μπορεί να ικανοποιεί τη δίψα του αγοραστή για λεπτομερή τεχνική παρουσίαση.

Το αυξανόμενο ενδιαφέρον για το περιβάλλον είχε επίσης μια συνεχή επίδραση στη μόδα υπόδησης με όλο και μεγαλύτερη πίεση στους κατασκευαστές να χρησιμοποιούν φιλικά προς το περιβάλλον υλικά και μεθόδους μικρής κατανάλωσης ενέργειας. Οι διογκούμενες στρατιές χορτοφάγων ψάχνουν εναλλακτικές λύσεις για τα δερμάτινα παπούτσια. Πιο σκληρά, πιο ανθεκτικά στη χρήση υλικά, συμπεριλαμβανομένων των νέων μορφών άνθρακα, αναπτύσσονται με προτεραιότητα να είναι αδιάβροχα και ανοξειδωτά, είτε πρόκειται για παπούτσια από φυσικά είτε από τεχνικά υλικά.

Η αυξανόμενη αυτοματοποίηση στις κατασκευαστικές τεχνικές θα έχει ως αποτέλεσμα τα παπούτσια μαζικής παραγωγής να μπορούν να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις του πελάτη. Μια σάρωση με λέιζερ του ποδιού του πελάτη θα μπορεί να τροφοδοτηθεί απευθείας στις κατασκευαστικές μηχανές οι οποίες θα παράγουν παπούτσια σύμφωνα με τις ακριβείς προδιαγραφές του πελάτη. Το στυλ, το χρώμα, και οι διακοσμήσεις θα μπορούν επίσης να καταχωρούνται.

Έχοντας διαθέσιμες τις νέες προόδους της τεχνολογίας, την ανάπτυξη εντυπωσιακών υλικών, την εξαφάνιση συμβατικών φραγμών στη μόδα και μια παγκόσμια αγορά, το μέλλον δείχνει έτοιμο για ευφάνταστες και πρωτότυπες συλλήψεις. [A6]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

6.1 ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Σημαντική παρουσία στην σχεδίαση των υποδημάτων υπήρξε η *Maud Frizon* όπου είναι γνωστή για τα παπούτσια της με τα κωνικά τακούνια. Η Frizon έλεγε ότι "τα παπούτσια πρέπει να σε κάνουν να δείχνεις ωραία, μπορεί να φοράς ένα απλό φόρεμα αλλά, αν έχεις στα πόδια σου κάτι ξεχωριστό, το λουκ γίνεται τέλειο", αυτή την αντίληψη την απέκτησε δουλεύοντας σα μοντέλο για τον Courege, τη Nina Ricci, τον Jan Patou και τον Christian Dior. Αποφάσισε να σχεδιάσει παπούτσια, όταν δεν μπορούσε πια να βρίσκει αυτά που χρειαζόταν για να τα ταιριάζει με τα επώνυμα ρούχα της δουλειάς της στο μόντελινγκ (στη δεκαετία του '60 τα μοντέλα έπρεπε να βρίσκουν μόνα τα παπούτσια τους). Το 1970 δημιούργησε την πρώτη κολεξιόν της από χαριτωμένα, σέξι παπούτσια που ήταν όλα κομμένα και τελειωμένα στο χέρι.

Επίσης σημαντικός σχεδιαστής είναι ο *Kelian Stephane*. Τα πέδιλα στο χρώμα του μπρούντζου αποτελεί χαρακτηριστικό κομμάτι της δουλειάς ενός από τους πιο διαχρονικούς σχεδιαστές παπουτσιών της Γαλλίας. Το πλεκτό δέρμα υπήρξε χαρακτηριστικό των παπουτσιών Kelian από το 1960. Στα μέσα της δεκαετίας του '70, συνεργάστηκε με τους δυο μεγαλύτερους αδελφούς του κι έφερε ένα καινούργιο πνεύμα στην παραδοσιακή φίρμα παπουτσιών τους. Στις κολεξιόν που ακολούθησαν, συνέχισε να παρουσιάζει τις ειδικές τεχνικές πλεξίματος που χρησιμοποιούσαν οι αδελφοί του αλλά εκσυγχρόνισε τα σχέδια και εισήγαγε μια πληθώρα από λαμπερά χρώματα. Ο Stephan παρουσίασε την πρώτη του κολεξιόν γυναικείων παπουτσιών το 1977.

Τέλος σημαντική παρουσία όπου δημιούργησε ιστορία στην μόδα είναι ο *Manolo Blahnik*. Ο *Manolo* σχεδίασε ένα λιτό μαύρο δερμάτινο πέδιλο, ανοιχτό και φυσικό, φτιαγμένο με εξαιρετική λεπτότητα, σαν γοβάκι για τη στέψη βασίλισσας. Οι δυνατότητες μετατροπών των παπουτσιών του *Blahnik* έχουν γίνει θρυλικές. Λέγεται ότι μπορούσε να μακραίνει το πόδι από ψηλά ως την άκρη των δαχτύλων. Το μυστικό οφείλεται στην ισορροπία και το καλό γούστο. Τα σχέδια του έχουν επηρεάσει τον *John Galiano*, καθώς και πολλούς άλλους σχεδιαστές που τα επιλέγουν αποκλειστικά για τις επιδείξεις τους. Οι δημιουργίες του *Manolo Blahnik* αποκαλούνται «*limousine shoes*». Ισπανικής και Τσέχικης καταγωγής, στα 70s βρέθηκε στη Νέα Υόρκη. Εδώ δείχνει το portfolio με τα σχέδια του στην *Daiana Brilant* και εκείνη τον συμβουλεύει σοφά να κάνει μόνο παπούτσια. Γρήγορα έγινε αγαπητός πολλών *style icons* ανάμεσα τους η *Μαντόνα*, η *Λαίδη Daiana* και η *Kari Bracho*. Το σήμα κατατεθέν του είναι ένα πανάλαφρο *mule* από μετάξι, στολισμένο με πέρλες και κρύσταλλα. Μέχρι σήμερα σμιλεύει ο ίδιος τα τακούνια των παπουτσιών του. Τα παπούτσια που δημιουργεί θεωρούνται έργα τέχνης. [A16]

MANOLO BLAHNIK®

Στην συνέχεια παρουσιάζουμε παπούτσια επώνυμων σχεδιαστών

				
<u>Manolo Blahnik</u>	<u>Celine Shoes</u>	<u>Dsquared2 Shoes</u>	<u>Bettye Muller Shoes</u>	<u>Ted Baker Shoes</u>
				
feraggamo	<u>JIMMY JOO</u>	<u>Alexander McQueen</u>	frida karadina	<u>Christian Louboutin</u>
				
<u>Ted Baker</u>	Philip lim	<u>Stuart Weitzman</u>	<u>Emilio Pucci</u>	<u>Christian Louboutin</u>
				
PRADA	YSL	PRADA	<u>Sergio Rossi</u>	CUCCI
				
Chalayan	givency	Barbara bui	hermes	

Σχέδια από κα Γιώτα Σκουλούδη από έκθεση κέντρο μόδας στο Λονδίνο, κατασκευή και δημιουργία συλλογής ως ταλέντο των άγγλων φοιτητών [A16]

Εικ. Τα υλικά της κατασκευής των παπουτσιών είναι από δέρμα και ύφασμα, τυπωμένα με την τεχνική της μεταξοτυπίας .

Διαχρονικά σχέδια εμπνευσμένα από την ελληνική γεωμετρία και αρχιτεκτονική.

Η πορεία του σχεδίου υφάσματος-χρώμα για την δημιουργία συλλογής, στους διεθνείς οίκους μόδας και επιδείξεις μόδας, στα εργοστάσια υφασμάτων, βαφής, εκτύπωσης υφασμάτων και νημάτων, στα καταστήματα.

Εικ. Παρίσι: Παρίσι “Φεστιβάλ της Ευρώπης” με διάκριση. Η πρώτη ατομική συλλογή της σχεδιάστριας Γιώτας Σκουλούδη πλεκτά, δερμάτινα αξεσουάρ, υφάσματα και υποδήματα

Εικ. Παρίσι, οίκος μόδας “Anne Marie Beretta” από YOTA: δημιουργία συλλογής, με υφάσματα ,δερμάτινα, αξεσουάρ, με θέμα:να δοθεί χρώμα στην συλλογή με τουρμπάν και στο ύφασμα σχέδια να μοιάζουν με λουλούδια

Από παράδοση οικογενειακή, η μητέρα της Ασπασία και η μητέρα της μητέρας της Κυριακή δημιουργούσαν δικά τους παπούτσια και τσάντες. Ο παππούς της, από την μητέρα, Στυλιανός Καρέγλης, είχε εργοστάσιο με καπέλα μόδας στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης και ο αδερφός του υποδήματα. Μαζί με την αδερφή της Στέλλα σχεδίαζε από μικρή παπούτσια, ακόμη και στο πάτωμα. Τα κατασκεύαζαν βάζοντας για τακούνια καρούλια από κουβαρίστρες και για δεσίματα κορδέλες. Αργότερα δημιούργησαν τη δική τους συλλογή από χειροποίητα παπούτσια αυτή την φορά με μηχανή.

Η Γιώτα Σκουλούδη παρουσίασε στα πανεπιστημιακά της χρόνια την πρώτη της κολεξιόν στο Λονδίνο ως **English Students Talent**. Της παραχωρήθηκε το Κέντρο Μόδας του Λονδίνου όπου παρουσίασε ολόκληρη τη συλλογή της με ενδύματα, με υποδήματα, με μαγιό, με δερμάτινα και με υφάσματα διακόσμησης εσωτερικού χώρου και μόδας. Είχε πολλές επαγγελματικές προτάσεις από τα γνωστότερα πολυκαταστήματα του Λονδίνου όπως: το **Harrods, to Liberties, to Browns**, καθώς επίσης και από τον μεγάλο σχεδιαστή υποδημάτων **Manolo Blahnic**, την πρόταση του οποίου θεωρεί ως πολύ σημαντική στη καριέρα της. Επιβραβεύτηκε από το **BBC News** και στο Παρίσι από το **FESTIVAL De L'Europe**

Επί σειρά ετών στο Παρίσι, συνεργάστηκε: Με την **Anne Marie Beretta** στην δημιουργία της συλλογής της από υφάσματα (*mediane*), δερμάτινα ενδύματα με τον **Mac Douglas** και υποδήματα υψηλής ποιότητας με τον **Stefan Kelian** και με την **Maud Frizon**, καθώς και αξεσουάρ όπως ζώνες, γάντια, καπέλα χειροποίητα και φουλάρια δικά της (*yota*).

Με σημαντικά ονόματα όπως, με την **Li Edelkoort** και με την **Nelly Rody**, στην πρόγνωση μόδας, για την δημιουργία καταλόγων Μόδας και αξεσουάρ. Στην Ελλάδα: με τα **T.E.I Πειραιά** ως καθηγήτρια στο τμήμα Ετοιμού Ενδύματος και Πλεκτικής όπου δίδαξε την τέχνη του σχεδιασμού και της κατασκευής υφάσματος, αξεσουάρ, υποδήματος, τσάντας, καπέλου και γαντιού σε συνδυασμό πάντα με το ένδυμα, στα πλαίσια του μαθήματος της Ενδυματολογίας και της Πρόγνωσης Μόδας. Σήμερα διδάσκει στο μάθημα της Αισθητικής και της Τεχνολογίας Πλεκτού Ενδύματος.

Φωτογραφίες κατά την διάρκεια μαθήματος στα ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΟΙ ΚΛΑΔΟΙ ΕΝΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΧΙΛΙΕΤΙΑ

7.1 ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΕΝΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΗΣ

Δύο παραδοσιακοί κλάδοι της αγοράς, οι κλάδοι ένδυσης και υπόδησης εισέρχονται στη νέα χιλιετία με δυναμισμό αλλά και με σημαντικά προβλήματα. Η ένταση του ανταγωνισμού από εισαγωγές κατά την δεκαετία του '90, οι νέες ευκαιρίες για εξαγωγές και επενδύσεις που αναδεικνύονται στα Βαλκάνια, η παρακολούθηση των τάσεων της μόδας είναι κοινά προβλήματα και προκλήσεις που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι δύο κλάδοι, οι οποίοι όμως παρουσιάζουν και σημαντικές διαφορές..

Ο κλάδος της υποδηματοποιίας αντιμετωπίζει για περισσότερα από 10 χρόνια μεγάλη κρίση, που ξεκίνησε με το γκρέμισμα των οικονομικών συνόρων μεταξύ των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1992 με αποτέλεσμα να οδηγήσει σε αυξημένο ανταγωνισμό τον οποίο δεν ήταν έτοιμες να αντιμετωπίσουν οι περισσότερες μικρομεσαίες επιχειρήσεις του κλάδου και συνεχίζεται με εισαγωγές παπουτσιών από χώρες χαμηλού κόστους που υποκατέστησαν σε σημαντικό βαθμό την ελληνική παραγωγή .

Από το 1980 έως το 1995 η ελληνική παραγωγή υποδημάτων σε όγκο έχει πέσει στο μισό. Σύμφωνα με τις μελέτες του ιδρύματος οικονομικών και βιομηχανικών ερευνών δύο στα τρία ζευγάρια παπούτσια που πωλούνται στην αγορά είναι εισαγόμενα και η ελληνική παραγωγή έχει περιοριστεί στο ένα τρίτο της συνολικής ζήτησης.

Από την κρίση του υποδήματος επηρεάστηκε και ο κλάδος της βυρσοδεψίας ο οποίος εξαρτάται αποκλειστικά από την υποδηματοποιία η οποία απορροφά το 80 % της εγχώριας παραγωγής κατεργασμένου δέρματος. Ισχυρή παρουσία στην ελληνική αγορά είχε εξ αρχής το ιταλικό παπούτσι, όμως ο μεγαλύτερος όγκος των εισαγόμενων προέρχεται πλέον από χώρες της νοτιανατολικής Ασίας όπου διείσδυσαν στην αγορά και εκτόπισαν την ελληνική αγορά.

Τα ελληνικά παπούτσια είναι ποιοτικά καλύτερα από τα εισαγόμενα,

όμως εκτοπίζονται από την αγορά λόγω της υψηλής τιμής τους. Το ελληνικό παπούτσι μέσης ποιότητας συνεχίζει να ακριβαίνει και να χάνει έδαφος στην ανταγωνιστικότητα, όχι μόνο έναντι των χωρών χαμηλού κόστους. Ωστόσο στα υποδήματα υψηλής ποιότητας και στα επώνυμα η ελληνική παραγωγή διατηρεί την ανταγωνιστικότητα της έναντι των εισαγωγών

Στα συν του κλάδου περιλαμβάνονται

- η εξαγωγική διείσδυση στα Βαλκάνια, που άρχισε πρόσφατα και συνεχίζεται με ικανοποιητικούς ρυθμούς
- η γεινίαση με τις ευρωπαϊκές χώρες (Ιταλία και Γαλλία) όπου διαμορφώνεται η μόδα, που σημαίνει ότι η ενημέρωση για τις τάσεις και τις εξελίξεις είναι άμεση
- το γεγονός ότι υπάρχει μεγάλος αριθμός καταστημάτων λιανικής πώλησης που αγοράζουν μεμονωμένα και απευθείας από τους προμηθευτές τους, σε συνδυασμό με την απουσία ξένων μεγάλων αλυσίδων διανομής από την αγορά. Ο συνδυασμός αυτών, ενισχύει την εγχώρια παραγωγή.

Διαφορετική είναι η διάρθρωση της βιομηχανίας ενδυμάτων. Υπήρχαν και εξακολουθούν να λειτουργούν δυναμικές εξαγωγικές μονάδες, οι οποίες βελτιώνουν τα τελευταία χρόνια τις επιδόσεις τους και μετανάστευσαν σημαντικό μέρος της παραγωγικής τους δραστηριότητας στα Βαλκάνια για να κερδίσουν ανταγωνιστικότητα

Ταυτόχρονα οι επιχειρήσεις που πλασάρουν την ελληνική μόδα στην αγορά στέκονται με αξιώσεις δίπλα στα μεγάλα ονόματα του εξωτερικού και απευθύνονται παράλληλα σε όλες τις κατηγορίες εισοδημάτων. Στο επίπεδο της λιανικής πώλησης, οι αλυσίδες ετοιμών ενδυμάτων που αναπτύχθηκαν στην αγορά δεν έχουν αντίστοιχη ανάπτυξη στο κλάδο των υποδημάτων. Και στις δύο αγορές πάντως κυριαρχούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις

7.2 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΗΣ

Η Ελληνική βιομηχανία ένδυσης αλλά και υπόδησης βρίσκονται σε μια πολύ κρίσιμη καμπή προσαρμογής τους στα νέα δεδομένα που έχει επιφέρει η παγκοσμιοποίηση και ο ανταγωνισμός.

Η παγκοσμιοποίηση της παραγωγής και της εμπορίας, η εμφάνιση και ταχύτητα ανάπτυξης των χωρών παραγωγής, οι μεγάλες αλλαγές στη διανομή, η κυριαρχία των μεγάλων εταιριών διανομής και η έμφαση και ανάπτυξη νέων τρόπων προώθησης και πωλήσεων έχουν δημιουργήσει ένα ιδιαίτερα οξύ διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον. Σε αυτό το ανταγωνιστικό περιβάλλον είναι υποχρεωμένες να αγωνιστούν για να επιβιώσουν οι χιλιάδες των ελληνικών επιχειρήσεων ένδυσης και υπόδησης.

Ένα φαινόμενο που συνεχίζεται με έντονους ρυθμούς είναι και η μεταφορά παραγωγικών δραστηριοτήτων σε γειτονικές χώρες των Βαλκανίων. Σήμερα ο αριθμός ελληνικών επιχειρήσεων ένδυσης που δραστηριοποιούνται στις διάφορες βαλκανικές χώρες ξεπερνά τις 200 από τις οποίες το 80% είναι συγκεντρωμένες στην Βουλγαρία. Η τάση αυτή αναμένεται να συνεχιστεί και να ενταθεί τα επόμενα χρόνια με αρνητική εξέλιξη στην απασχόληση εάν δεν ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα από την πολιτεία.

7.3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΤΟΙΜΟ ΕΝΔΥΜΑ

Σε αλλαγή στρατηγικής έχουν προχωρήσει τα τελευταία χρόνια οι μεγάλες εμπορικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο χώρο του έτοιμου ενδύματος, καθώς έχουν στρέψει το ενδιαφέρον τους στο επώνυμο ένδυμα που κερδίζει όλα και περισσότερο έδαφος σε βάρος του τυποποιημένου. Η αλλαγή της στρατηγικής των εταιριών του κλάδου που επιδιώκουν την καθιέρωση του επώνυμου ενδύματος στην αγορά είναι απόρροια της ζήτησης των καταναλωτών. Είναι γνωστό άλλωστε ότι στην αγορά ισχύει ο νόμος της αγοράς και της ζήτησης. Οι εταιρείες με το κατάλληλο μάρκετινγκ

προσπαθούν να κερδίσουν τους καταναλωτές και αυτοί από την πλευρά τους, με την στάση τους, διαμορφώνουν τις συνθήκες και το πλαίσιο στο οποίο θα κινηθούν οι εταιρείες.

Είναι σαφές ότι η στάση του καταναλωτικού κοινού διαμορφώνεται κυρίως από τα οικονομικά δεδομένα της εποχής. Η έλλειψη ρευστότητας και η οικονομική δυσπραγία των τελευταίων ετών επηρέασε άμεσα και τον κλάδο του έτοιμου ενδύματος, κάνοντας επιτακτική την ανάγκη για επωνυμοποίηση των προϊόντων τους και αλλαγή της τιμολογιακής πολιτικής. Η ανταπόκριση της αγοράς ήταν θετική γεγονός που επιβεβαιώνετε από την άνθηση του επώνυμου προϊόντος. Υπάρχουν μάρκες για όλα τα βαλάντια, από πολλές ακριβές έως πολύ φθηνές που απευθύνεται σε ανθρώπους με χαμηλά εισοδήματα.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές εταιρίες που έχουν αναπτύξει κυρίως με τη μέθοδο του franchising δίκτυο καταστημάτων διαθέτοντας επώνυμα ρούχα, όπως, στο χώρο της παιδικής ένδυσης η Alouett, η Laren και στο γυναικείο ένδυμα η Miss Raxevsky. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι πολλές από αυτές τις εταιρίες και κυρίως αυτές που δραστηριοποιούνται στην Βόρεια Ελλάδα διαθέτουν σύγχρονες τεχνικές σχεδίασης και υψηλής τεχνολογίας μηχανήματα με λέιζερ και μέσα από διεθνείς συνεργασίες παράγουν προϊόντα υψηλής ποιότητας

Μια από τις βασικές αιτίες για την συμπεριφορά των καταναλωτών είναι το Μάρκετινγκ που καθιερώνει το επώνυμο ένδυμα. Τα τελευταία χρόνια έχουν δραστηριοποιηθεί στην αγορά μεγάλες εταιρείες που έχουν αναπτύξει αξιόλογα εμπορικά δίκτυα ξοδεύοντας αρκετά μεγάλα ποσά για διαφήμιση και έχοντας ως τελικό αποτέλεσμα την γνωστοποίηση των προϊόντων τους. Η διάθεση υψηλών ποσών για την διαφημιστική καμπάνια είναι η βασική προϋπόθεση για να καθιερωθεί μια επωνυμία στην αγορά.

7.4 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥ

1. Η εγχώρια παραγωγή στο χώρο του υποδήματος, κυρίως από τις αρχές της 10ετίας του 1990, αντιμετωπίζει, σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια, σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα ενώ παράλληλα έχει απολέσει το συγκριτικό πλεονέκτημα της ανταγωνιστικότητας που παλαιότερα ήταν το κύριο χαρακτηριστικό στοιχείο που επέτρεπε αξιόλογες εξαγωγικές δραστηριότητες από σημαντικό αριθμό παραγωγικών επιχειρήσεων.

Η κατάσταση αυτή, πέραν των προβλημάτων που δημιουργήθηκαν από μια σειρά από εξωγενείς παράγοντες (άρση των προϋφιστάμενων εθνικών προστατευτικών μέτρων και πριμοδότησης των εξαγωγών, απελευθέρωση της ευρωπαϊκής αγοράς, απώλειες παραδοσιακών αγορών λόγω των διαφόρων πολιτικοοικονομικών αλλαγών και ανακατατάξεων στις διεθνείς αγορές), οφείλεται και σε σημαντικούς άλλους λόγους, όπως:

- η σταδιακή μείωση της εγχώριας προστιθέμενης αξίας του κλάδου καθώς σε μεγάλο ποσοστό οι πρώτες ύλες (δέρματα - σόλες κ.α) εισάγονται (από διάφορες χώρες και κυρίως από την Ιταλία) μετά το κλείσιμο αρκετών εγχώριων βιομηχανιών βυρσοδεψίας και της υποβάθμισης των εναπομεινάντων μονάδων τα προϊόντα των οποίων, σύμφωνα με την αγορά, δεν ανταποκρίνονται, σε πολλές περιπτώσεις, στις απαιτούμενες ποιοτικές προδιαγραφές
- η υστέρηση της πλειονότητας των ελληνικών επιχειρήσεων υποδηματοποιίας στην εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην παραγωγή, που στο μεταξύ έχουν αναπτυχθεί σε ευρεία κλίμακα χώρο του υποδήματος, σε συνδυασμό και με το μικρό μέγεθος και τις μικρές κλίμακες παραγωγής μεγάλου μέρους των εγχώριων παραγωγικών μονάδων που βρίσκονται σε αδυναμία πραγματοποίησης σοβαρών επενδυτικών παρεμβάσεων
- η σταδιακή αύξηση του εργασιακού κόστους και των λοιπών συντελεστών παραγωγής που σε συνδυασμό με τα παραπάνω

περιορίσαν αισθητά την ανταγωνιστικότητα των παραγωγικών επιχειρήσεων του κλάδου

- το χαμηλό εργατικό κόστος των αναπτυσσομένων χωρών (Νότιο Ανατολική Ασία) σε συνδυασμό με την κατάργηση των δασμολογικών φραγμών και ποσοστώσεων εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιούργησε από τις αρχές του 1990 και μετά νέα δεδομένα στην παγκόσμια αγορά του υποδήματος.
- οι αθρόες εισαγωγές φθηνού υποδήματος κυρίως από τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας που είναι ένα φαινόμενο που παρατηρείται σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης. Πολλές ευρωπαϊκές επιχειρήσεις υποδημάτων επενδύουν παραγωγικά στις αναδυόμενες αγορές εκμεταλλευόμενες το χαμηλό εργατικό κόστος που αντιπροσωπεύει σημαντικό τμήμα του συνολικού κόστους παραγωγής. Η συνήθης πρακτική είναι η εγκατάσταση σε χώρες χαμηλού κόστους σύγχρονων παραγωγικών γραμμών με μεγάλη παραγωγική δυναμικότητα.
- ο περιορισμός της ολοκληρωμένης και αυτόνομης διεθνούς παρουσίας του ελληνικού υποδήματος σε ότι αφορά κυρίως το σχεδιασμό και τη δυνατότητα δημιουργίας μόδας με αξιώσεις στις διεθνείς αγορές. Ο σχεδιασμός και γενικά οι τάσεις της παγκόσμιας αγοράς στη μόδα καθορίζονται πλέον κυρίως από την Ιταλία και οι υπόλοιπες χώρες ακολουθούν (αντιγράφουν).

2 Στη μη ικανοποιητική κατάσταση του κλάδου, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί μέχρι σήμερα, συμβάλλει και ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα του που είναι το μικρό μέγεθος της εγχώριας αγοράς (σε σχέση με τις αγορές άλλων πολυπληθέστερων ευρωπαϊκών χωρών όπως π.χ η Ιταλία και η Ισπανία). Το στοιχείο αυτό αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη των ελληνικών παραγωγικών μονάδων (και κυρίως των μικρού μεγέθους παραγωγικών επιχειρήσεων του κλάδου) με στόχο την αντιστάθμιση της περιστολής των εξαγωγικών δραστηριοτήτων του

κλάδου. Είναι γεγονός ότι η μείωση των εξαγωγών έχει σαφώς μεγαλύτερες αρνητικές συνέπειες στην ελληνική υποδηματοποιία από ότι σε άλλες χώρες με μεγάλες αγορές.

3 Με τις παραπάνω εξελίξεις είναι ευνόητη η συνεχιζόμενη προβληματική κατάσταση της ελληνικής υποδηματοποιίας και η μη ανταγωνιστική θέση της στην εγχώρια και διεθνή αγορά, δεδομένου ότι επηρεάζεται άμεσα από:

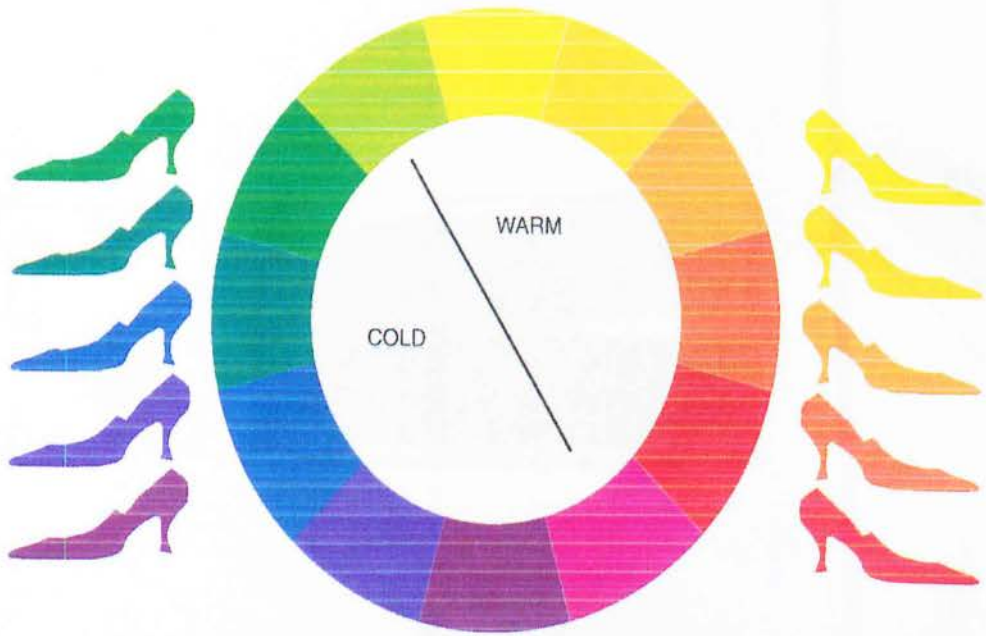
- το σχετικά υψηλό εργατικό κόστος και την εξάρτηση σε μεγάλο βαθμό από εισαγόμενες πρώτες ύλες ή τα διάφορα ενδιάμεσα υλικά που χρησιμοποιούνται στην υποδηματοποιία
- τη μη ύπαρξη ισχυρής εγχώριας βυρσοδεψίας που θα εξασφάλιζε φθηνές και ποιοτικά ανώτερες πρώτες ύλες (δέρμα σόλες κλπ)
- την απουσία του πλεονεκτήματος του σχεδιασμού (μόδας) σε παγκόσμιο επίπεδο και τέλος
- την μη καθιέρωση του επώνυμου υποδήματος (εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις μεγάλων παραγωγικών μονάδων) που είναι άλλωστε και το κύριο όπλο των Ιταλικών και κατά δεύτερο λόγο των Ισπανικών βιομηχανιών

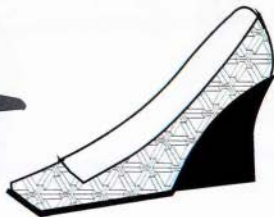
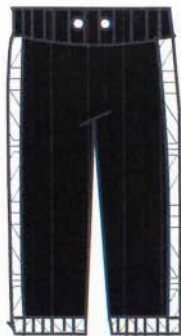
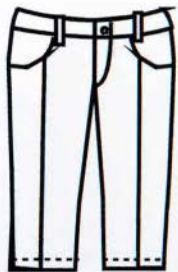
7.5 ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

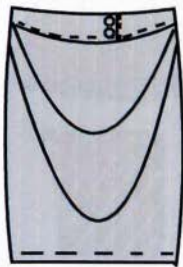
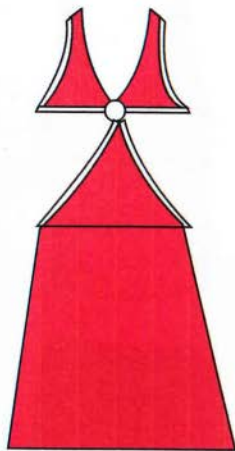
Αισιόδοξα μηνύματα για το μέλλον του κλάδου της υποδηματοποιίας στέλνουν οι εκπρόσωποι παρά τη σημαντική συρρίκνωση που έχει υποστεί η παραγωγική δραστηριότητα τόσο της χώρας, όσο και σε διεθνές επίπεδο. Οι βιοτεχνίες υποδήματος παράγουν ετησίως 10 εκατομμύρια ζεύγη, απασχολεί 10.000 εργαζομένους σε 200 μονάδες παραγωγής κάποιου μεγέθους και αποτελεί στην Ελλάδα τον κύριο κρίκο της αλυσίδας του κλάδου δέρματος αφού απορροφά το 80 % της παραγωγής της εγχώριας βυρσοδεψίας. [A2,A5]

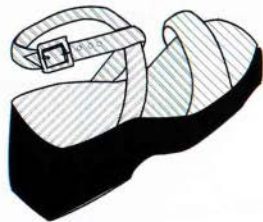
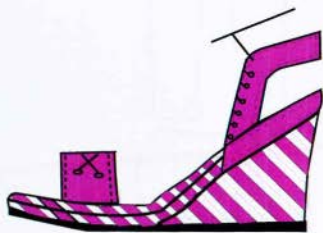
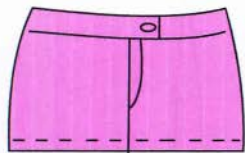
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

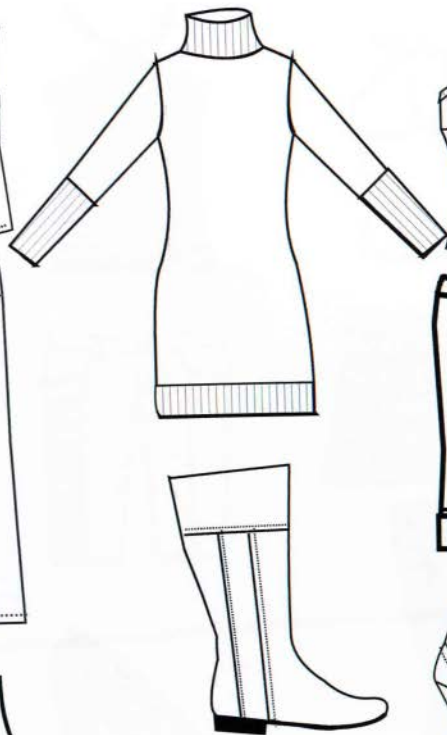
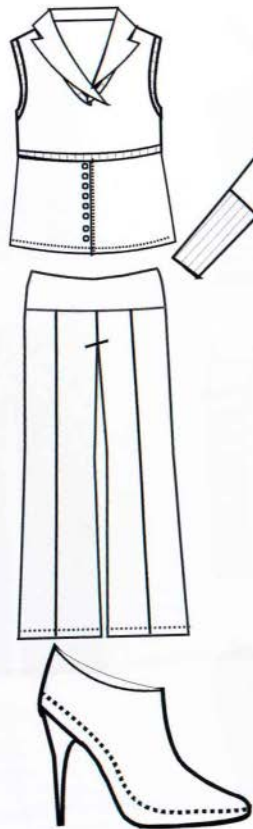
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

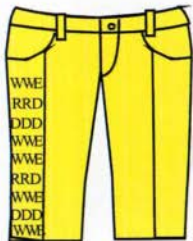
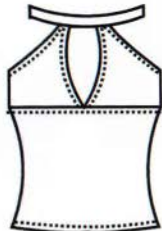

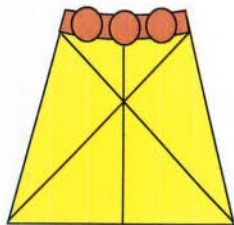

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΜΟΔΑΣ

Για την αντιμετώπισης της ανταγωνιστικότητας στην διεθνοποιημένη αγορά, σήμερα περισσότερο από ποτέ υπάρχει η αναγκαιότητα ενεργούς συμμετοχής των επιχειρήσεων σε εκθέσεις μόδας με σκοπό την ενημέρωση για να δημιουργούν και να παράγουν επώνυμα προϊόντα σύμφωνα με τις διεθνείς τάσεις μόδας. Το ΕΛΚΕΔΕ έχει αναπτύξει δράσεις ενδυνάμωσης της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων με διάφορους τρόπους όπως είναι η συμμετοχή στο fashion week αλλά και η υπηρεσία 'ΜΟΔΑ ΠΡΟΓΝΩΣΗΣ' η οποία παρέχεται 16 φορές το χρόνο προς όλους τους κλάδους μόδας.

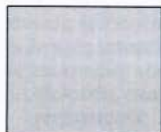
ΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΠΑΡΑΡΕΛΕΣ
ΧΕΙΜΩΝΑΣ
2008-2009

ΧΡΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

Το χρώμα κλειδί του χειμώνα για τα αξεσουάρ και τα ενδύματα

ΤΟ ΓΚΡΙ

Σεμνό και πρακτικό, η εναλλακτική λύση για το μαύρο

ΤΟ ΜΠΛΕ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ

Τα μπλε αφήνουν το στίγμα τους στα αξεσουάρ του χειμώνα, θα τα δούμε σε βελούδο ή λουστρίνη

ΤΟ ΜΟΒ

Ζωντανό πορφυρό, φωτεινό βιολέ που φτάνει ως τους χειμερινούς τόνους των μούρων πάνω σε σατέν, σε βελούδο ή σε επεξεργασμένα δέρματα

ΥΠΟΔΗΜΑ

ROBOTIC

Τα υποδήματα βλέπουν το μέλλον. Στοιχείο κλειδί είναι τα φουτουριστικά τακούνια με γωνίες, ανάγλυφες ρίγες ή ανάγλυφα φτερά και όλα αυτά σε γόβες ή μπουτάκια αστραγάλου

ΕΙΔΩΛΑ

Παπούτσια που γίνονται "ειδωλα". Πλατφόρμες, τακούνια στιλέτο και μπότες πάνω από το γόνατο. Σημαντικές λεπτομέρειες : πολλαπλές μπαρέτες, τρουκ και καρφιά, κόκκινο-μαύρο, βελούδο, σκοτεινός ρομαντισμός

ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΙΣΤΗΣ

Η επιστροφή της μπότας του μοτοσικλετιστή. Τώρα όμως είναι θηλυκή, σέξι, σε ψηλά τακούνια ή σε πλατφόρμες και με πολλαπλές μπαρέτες

ΚΟΣΜΗΜΑ

Όλα λάμπουν. Λουριά στολισμένα με swarovski σε βραδινά πέδιλα, τακούνια διακοσμημένα, όλα είναι διακοσμημένα με κρυστάλλους σε γόβες για το νέο luxe του χειμώνα

ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ

Το σόου της super πλατφόρμας, θα δούμε γόβες με μπαρέτες, φολκλорικά δετά και τυρολέζικα clogs

ΚΡΟΣΣΙΑ

Φολκλорικά παραμύθια. Κρόσσια σε έθνικ μπότες, σε εμπορικά μπουτάκια αστραγάλου, σε σατέν βραδινά ή μάλλινα κρόσσια σε νομαδικό στυλ

COUNTRY LIFE

Η έμπνευση έρχεται από τα ζώα και φυτά της εξοχής, με χρώματα και υφάσματα για μια πραγματικά φθινοπωρινή ιστορία. Τα χρώματα είναι μπλε, μωβ, κίτρινο και καφέ. τα υφάσματα : καρό, tweed, βελούδα, μάλλινα με χνούδι, κοτλέ, jersey, και εμπριμέ από την φύση.

MINIMAL SCULPTURE

Έμπνευση από την αφαιρετική και δομημένη αρχιτεκτονική. Τα χρώματα είναι ψυχρά ουδέτερα, γκρι, άσπρο και μαύρο. Τα υφάσματα περιλαμβάνουν ν μάλλινα και σατέν.

DARK ROMANCE

Έντονη έμπνευση από μια κάπως μακάβρια ιστορία σε gothic στοιχεία ρομαντισμού που τολμούν ακόμα και latin λεπτομέρειες. Σημαντικά είναι και τα στοιχεία punk. Τα βασικά χρώματα είναι τα τονικά μαύρα, γκρι, ιριδιζουσα σκούρα, μπλε και λαδί. Τα υφάσματα περιλαμβάνουν δαντέλες και για το πρωί, γυαλιστερά, βελούδα, σατέν διαφάνειες, μαύρα τζιν, μάλλινα, γούνες και δέρμα.

DRESSING UP BOX

Η έμπνευση εδώ αναζητείται στα σεντούκια με τα θεατρικά ρούχα όπου βρίσκουμε ένα στυλ που δεν προέρχεται από καμία συγκεκριμένη εποχή ή δεκαετία, αλλά έχει retro επιρροές από το '20 ως το '50. Τα βασικά χρώματα είναι κοραλλί, ροδακινί, κίτρινο μουσταρδί, καφέ, μπλε.

Τα υφάσματα περιλαμβάνουν βραδινές υφές για την ημέρα, γούνα, βελούδα, σατέν, tweed, διαφάνειες με τριαντάφυλλα και λουλούδια.

FOLK TALES

Ένα εθνολογικό look για το χειμώνα με έμπνευση από το φοκλόρ της ανατολικής Ευρώπης. Είναι μια κατεξοχήν διακοσμητικά τάση της σεζόν, με στόχο τις χειροποίητες λεπτομέρειες, όπως σφηκοφωλιές και διακοσμητικά τελειώματα. Τα χρώματα περιλαμβάνουν το κόκκινο, το σκούρο μπλε, την ώχρα, τα ζεστά καφέ και το λαδί. Τα υφάσματα είναι μάλλινα, βελούδα, διάφανα, καρό λαχούρια και κεντητά, κοτλέ και γούνες.

ΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΠΑΣΑΡΕΛΕΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
2009

BONE
pantone®
13-6113

ALMOND
pantone®
13-0607

DOVE
pantone®
11-4502

WHITE
pantone®
11-6601

ELASTOPLAST
pantone®
13-1023

PLANTAIN
pantone®
12-0822

VANILLA
pantone®
12-0713

CANDY FLOSS
pantone®
13-2806

ALABASTER
pantone®
11-0603

MOLE
pantone®
18-1306

MUD
pantone®
19-1420

COPPER LUSTRE
pantone®
8561 C

COFFEE
pantone®
18-1326

GROUNDNUT
pantone®
17-1040

CARAMAC
pantone®
18-1432

BISCUIT
pantone®
13-1014

ELECTRIC
pantone®
18-494

SEVRES
pantone®
18-3855

ULTRAVIOLET
pantone®
19-3850

PITCH
pantone®
19-0303

INDIGO
pantone®
19-4028

CHLORINE
pantone®
14-4814

NORI
pantone®
19-5212

SLATE
pantone®
18-4510

DUCK EGG
pantone®
12-4806

AGATHA
pantone®
16-5919

SPERMINT
pantone®
12-0317

PEA
pantone®
17-0235

LEMON
pantone®
14-0201

CATKIN
pantone®
15-0643

CANARY
pantone®
12-0752

ΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΠΑΣΑΡΕΛΕΣ
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ- ΧΕΙΜΩΝΑΣ
2009-2010

SEX IN THE CITY

Μία γκάμα από ζεστά, έντονα και φλογερά κόκκινα. Στον αντίποδα οι φωτεινοί μαζί με τους σκοτεινούς τόνους που αγγίζουν τα όρια του άχρωμου

MANDARIN RED

AURORA RED

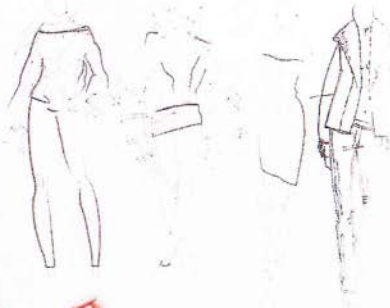
ROSE RED

DEEP RED

BURGUNDY

SWEET GRAPE

MISTY ROSE

MOONLIGHT WHITE

ASH

MOON MIST

GRAY GREEN

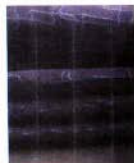
STONE GRAY

PURPLE ASH

DEEP PURPLE

ECLIPSE BLUE

DEEP BLUE

SPACE ODDITY

Μπλε μέσα στον χειμώνα, συνδυασμένο με τα γκρι, τα μαύρα και τα ξεπλυμένα μαύρα. Χρωματισμένα γκρίζα και ίσως λευκά σε αντιπαράθεση με την σοφιστική γκάμα ανάμεσα στην φύση και την τέχνη

A WONDERFUL WORLD

Η υπεροψία της φύσης, γιατί η φύση είναι σοφιστική μεγαλειώδης και ποτέ φτωχή. Τα χλωμά γκρίζα συνδυάζονται με τα φωτεινά και ψυχρά καφέ, ξεκινώντας από τις θερμές αποχρώσεις του χειμώνα μέχρι τις σκοτεινές και παγωμένες αποχρώσεις της γης

MY GENERATION

Πρόκληση, ανταρσία, επικοινωνία, φωτεινοί και γυαλιστεροί τόνοι, συνδυασμένοι με τα ζηρά χρώματα, έτσι που να δείχνουν νεανικά και προκλητικά, με ώθηση προς την νέα δεκαετία

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΑΣΑΡΕΛΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

STYLING - ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ, ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

ΓΟΒΕΣ

CHRISTIAN
LOUBOUTIN

ALEXANDER
MCQUEEN

NINA RICCI

CHRISTIAN
LOUBOUTIN

Το κλασικό κομμάτι-επένδυση

Μαύρο λουστρίνι με μυτερό τακούνι

Το κομμάτι-SOS

Δερμάτινη μυτερή γόβα στο χρώμα του δέρματος. Ο απόλυτος επιμηκυντής της γάμπας, ταιριάζει με όλα και δείχνει chic. Ιδανική για τις ενδιάμεσες εποχές του ντυσίματος ειδικά την άνοιξη με φούστα και παντελόνι

Με παντελόνι

Όταν το παντελόνι είναι μακρύ, μέχρι την μέση του τακουνιού, τα πόδια φαίνονται μακρύτερα

Με φούστα

Οι πολύ κοντές και οι πολύ μακριές δεν δείχνουν στα καλύτερα τους με πανύψηλο τακούνι. Το σιλέτο είναι φτιαγμένο για να συνοδεύει αυτές με μήκος κοντά στο γόνατο.

- Όσο πιο στενό το τακούνι τόσο πιο επίσημη η γόβα
- Όσο πιο στρογγυλή μύτη και χοντρό το τακούνι τόσο πιο πρωινή
- Το λουστρίνι φοριέται όλες τις ώρες πια και το σουέτ
- Το ίδιο ισχύει και με μία γόβα σε έντονο χρώμα: για παράδειγμα, η κόκκινη μπορεί να φορεθεί με ένα γκρι παντελόνι, η μωβ το ίδιο, μια κυτταρισί με ένα καμηλό wrap dress, η πορτοκαλί ή η κίτρινη κάνουν άλλους άπειρους συνδυασμούς το καλοκαίρι

ΠΕΔΙΛΑ

ALEXANDER MCQUEEN

GIVENCHY

GIVENCHY

CHRISTIAN LOUBOUTIN

JIMMYCHOO

Το διαχρονικό κομμάτι-επένδυση

Δερμάτινο πέδιλο σε έντονο χρώμα (τυρκουάζ, κόκκινο, κυπαρισσί)

Το all year κομμάτι

Χρυσό πέδιλο με λουριά

Τα πέδιλα το χειμώνα

- Ο νέος απόλυτος κανόνας του χειμωνιάτικου dress code: όλα τα πέδιλα πλέον παίζουν το βράδυ. Το μόνο που έχεις να αποφύγεις είναι οι πολύ καλοκαιρινές λεπτομέρειες (ψάθα, τρκουάζ πέτρες, ανοιχτόχρωμα δέρματα)
- Κάποια μοντέρνα reer-toes με πλατφόρμες, λουστρίνι, πολύ μικρό άνοιγμα μπροστά, σε 40s στυλ, από ωραίο δέρμα και σε γήινη απόχρωση, σουτέ είναι ιδανικά το χειμώνα με σκούρο καλσόν
- Το χρυσό και το ασημένιο πέδιλο είναι χρήσιμοι μπαλαντέρ για κάθε γκαρνταρόμπα

Τι μπορούν να κάνουν

- το μπεζ πέδιλο μπορεί να κάνει καλοκαιρινό το μικρό μαύρο φόρεμα
- το μαύρο σατέν μπορεί να κάνει επίσημο το μαύρο υφασμάτινο παντελόνι
- τα πέδιλα είναι ο ευκολότερος τρόπος για να δείξει ένα «ρετρό» ρούχο σημερινό, διαχρονικό και σέξι. Δοκίμασε τα αντί για την κλασική χοντροκομμένη 70s γόβα μαζί με ένα wrap dress ή αντί για την γόβα με μπαρέτα μαζί με ένα 20s βραδινό φόρεμα

PEEP TOES

MIU MIU

FENDI

VALENTINO

ALEXANDER MACQUIN

CHRISTIAN LOUBOUTIN

Η δριμύτερη επαναφορά των peep toes μας έχει αποδείξει ότι πρόκειται για ένα ζευγάρι παπούτσια που θέλει προσοχή στην χρήση

- μπορούν να δώσουν μια ρετρό πινελιά με ένα σύνολο που δεν τη χρειάζεται: το πιο προφανές ταίρι σε ένα πουά φόρεμα είναι τα peep toes, γεγονός που οδηγεί σε ένα στημένο look. Μπορείς να συνδυάσεις το φόρεμα με ένα πέδιλο που δένει στον αστράγαλο δημιουργώντας μια φρέσκια, μοιραία εμφάνιση και να ταιριάξεις τα peep-toes πιο μοντέρνα και δυναμικά με μια pencil φούστα ή ένα παντελόνι
- Όσο πιο σύγχρονο και «αεροδυναμικό» είναι το design τους και όσο καλύτερο το υλικό τους, τόσο πιο θηλυκά είναι.

ΜΟΚΑΣΙΝΙΑ

Tod's

- τα σκληρά μοκασίνια μπορούν να αντικαταστήσουν τις μπαλαρίνες κάτω από τα μίνι φόρεμα ή φούστα, όχι όμως και κάτω από ένα skinny τζιν
- τα μαλακά μοκασίνια φοριούνται πάντα χωρίς κάλτσες ή καλσόν και είναι μόνο casual συνδυάζονται με τζιν και παντελόνια κάθε είδους, αλλά ποτέ με φόρεμα
- δεν μπορείς να κάνεις λάθος συνθέτοντας την παρακάτω εμφάνιση: μαύρα loafers με σχισμή με μαύρο παντελόνι και μαύρο ζιβάγκο, μπορντό loafers με τζιν παντελόνι και πουλόβερ με ρόμβους
- ιδανικά για θηλυκά looks εργασίας, τα ψηλοτάκουνα loafers είναι επίσης πολύ σέξι με τζιν και πουκάμισο

ΜΠΑΛΑΡΙΝΕΣ

LANVIN

CHLOE

LANVIN

MIU MIU

CHLOE

Δείχνουν στα καλύτερα τους

- Με skinny τζιν, ανάλαφρες φούστες και φορέματα έως το γόνατο, κάπρι παντελόνια, κολάν, βερμούδες και σορτσάκια

Δοκίμασε τε και.....

- Με φαρδιά παντελόνια και φούστες μέχρι τη μέση της γάμπας.

MULES

LANVIN

CHRISTIAN LOUBOUTIN

VERCACE

EMANUEL UNGARO

cavali

Κανόνες για mules

- Τα φοράς με παντελόνια, με αέρινα φορέματα ,pencil φούστες μέχρι το γόνατο και με εφαρμοστά απλά κοκτέιλ φορέματα
- Τα αποφεύγεις με τζιν, βερμούδες και μακριά βραδινά.

ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ

CHRISTIAN
LOUBOUTIN

LOUIS
VUITTON

GIVENCHY

CAVALLI

VALENTINO

- Η πλατφόρμα έχει το ίδιο ανορθωτικό εφέ με το συμβατικό τακούνι αλλά με μεγαλύτερη σταθερότητα. Δείχνει πιο φρέσκο και νεανικό το στυλ σου συνδυάζοντας τα ρούχα σου με μία πλατφόρμα αντί για γόβα
- Οι ογκώδεις πλατφόρμες σε καφέ τόνους είναι ένα βασικό κομμάτι του καλοκαιρινού στυλ. Χρησιμεύουν για να προσγειώνουν στο σήμερα ρετρό φορέματα.

ΣΑΝΔΑΛΙΑ

GIVENCHY

D&G

herme

Balmain

marc Jacobs

Πώς να τα φοράς

- Με μίνι λευκό φόρεμα, με σορτσάκια, με skinny τζιν και κοκτέιλ φορέματα
- Τα δερμάτινα σανδάλια με έντονο χρώμα, πράσινο, κίτρινο, κόκκινο τα συνδυάζεις άνετα με εμπριμέ φόρεμα και δημιουργείς ένα κομψό ανάλαφρο καθημερινό σύνολο.

ΜΠΟΤΕΣ

VALENTINO

GIVENCHY

LOUBOUTIN

LANVIN

MACQUEEN

jean paul gaultier

Το αξιόπιστο κομμάτι

- Δερμάτινες μπότες ιππασίας σε μαύρο ή καφέ
- Μαύρη, στιλέτο, μυτερή μέχρι τους μηρούς

Τα μποτίνια είναι χρήσιμα στο ντύσιμο με παντελόνια ιδίως τα στενά αλλά ταιριάζουν εξίσου και σε looks με φούστες και στενά φορέματα.

ΜΠΑΡΕΤΕΣ

Manolo blahnik

vivien Westwood

Christian louboutin

nine west

Marc Jacobs

Vivien Westwood

Η πιο κομψή αγορά

- Μαύρες λουστρίνι σε σχήμα που θυμίζει περισσότερο τα 20s ελαφρά μυτερή φόρμα με ψηλό τακούνι
- T-bar shoes σε χρυσό ή σε διχρωμία μαύρου-χρυσού ή οτιδήποτε άλλο θυμίζει παλιό Χόλυγουντ

Οι μπαρέτες είναι ένα υποκατάστατο της γόβας σε πιο ανάλαφρο ύφος, Συνδυάζονται

- Τοπ με φραμπαλά και λουλούδια μαζί με μία στενή σκούρα φούστα ή παντελόνι [A18]

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΙΩΤΑ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ

« Το κατάλληλο παπούτσι με το κατάλληλο ρούχο »

Το υπόδημα είναι βασικό αξεσουάρ στην ένδυση των ανθρώπων “φετίχ” προσωπική επιλογή.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Από την σύλληψη στην υλοποίηση. Από τη σύλληψη της ιδέας, την έρευνα μόδας, το θέμα σύμφωνα με τις τάσεις της μόδας, τη δημιουργία συλλογής, τις ενδυματολογικές μακέτες με αξεσουάρ, παπούτσια και τα τεχνικά τους σχέδια με τα υλικά. Οι γραμμές στο υπόδημα επηρεάζονται από τις τάσεις της μόδας στο ένδυμα, καθώς επίσης και τα χρώματα που επιβάλουν οι εκάστοτε επιρροές.

Τα υλικά, τα υφάσματα, τα δέρματα, είναι αυτά που επηρεάζουν τον σχεδιαστή να δημιουργήσει. Ακόμη και η προνοητικότερη εταιρεία χρειάζεται μία εικόνα του τι θα αντιληφθούν οι καταναλωτές ως νέο και συναρπαστικό. Η πρόβλεψη μόδας συντονίζει τις προσπάθειες των κλωστοϋφαντουργών, των κατασκευαστών, των τμημάτων εκτύπωσης υφάσματος, των κατασκευαστών ενδυμασίας και των ραφτών . Όπως εξηγεί η **Li Edelkoort**, υπεύθυνη, πρόβλεψης της **Trend Union** στο Παρίσι, **«Οι τάσεις πρέπει να έχουν μία αίσθηση του χρόνου. Αν τις φέρεις πολύ νωρίς, ο κόσμος απλά δεν θα τις καταλάβει»**

Το παπούτσι ως βασικό αξεσουάρ της ένδυσης αναδεικνύει την τελική εμφάνιση, το σύνολο. Η βραχυπρόθεσμη πρόβλεψη είναι η διαδικασία η οποία ξεκινάει δύο με τρία χρόνια πριν την άφιξη του εμπορεύματος στο ραφτάδικο. Η διαδικασία περιλαμβάνει ανάπτυξη του υφάσματος , **πρόβλεψη χρώματος**, ανάπτυξη του στυλ όπως εκτέθηκε στα διεθνή σόου χώρους έκθεσης των κατασκευαστών. Οι πηγές αυτές προσφέρουν κατευθυντήρες

πληροφορίες οι οποίες είναι απαραίτητες για την έγκαιρη και επιτυχή εισαγωγή της εποχιακής μόδας. Η βραχυπρόθεσμη και η μακροπρόθεσμη πρόβλεψη έχουν διαφορετικό χρόνο μέσα στα πλαίσια του κύκλου παρασκευής. Η πρόβλεψη των κοινωνικών αλλαγών και της τεχνολογικής ανάπτυξης είναι πιο δύσκολη (μακροπρόθεσμη).

Ο σχεδιασμός είναι ένας τρόπος ζωής, ένα κλειδί να ανοίξουν νέες πόρτες που παρέχουν πληροφορίες τάσης που θα βοηθήσουν να δημιουργηθεί ένα ευτυχέστερο μέλλον . Η **“Trend Union”** ένωση τάσεων, εδρεύει στο Παρίσι και είναι ένα από τα αρχαιότερα, πρωτοπόρα γραφεία πρόγνωσης τάσεων στην Γαλλία . Η Trend Union ιδρύθηκε το 1986 από την ολλανδή προγνώστη μόδας, ειδικό στις προβλέψεις τάσεων Li Edelkoort, και το αμερικανικό υποκατάστημά του, Edelkoort Inc., προωθήθηκε το 1999. Μέσω των πρακτόρων της ,η εταιρία επίσης έχει μια παρουσία σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες όπως επίσης στην Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Νότια Κορέα, Ταϊβάν, Νότια Αμερική και άλλες περιοχές.

Η εταιρεία δραστηριοποιείται σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίευσης του βιβλίου Trends, τάσεων, οργανώνει σεμινάρια και προσφέρει συμβουλευτικές και άλλες υπηρεσίες πάνω στην πρόβλεψη των τάσεων. Μετά αφού σταχυολογήσει τις τελευταίες τάσεις, λέξεις κλειδιά, για τα χρώματα, τις υφάνσεις και άλλους τομείς, το κλειδί των πληροφοριών μέσα σε αυτήν την γνώση, εξάγονται και εκφράζονται μέσω των οπτικοακουστικών μέσων και βιβλίων. Η επιρροή της εταιρείας και των πληροφοριών της φθάνει πέρα από τον κόσμο της μόδας και των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων, όλο και περισσότερο επεκτείνεται και σε άλλους χώρους, όπως του σχεδιασμού εσωτερικών χώρων και των καλλυντικών

Το **“Trend Book”**, βιβλίο τάσεων της εταιρείας, που εκδίδεται τακτικά, αναλύει, συντάσσει και κυκλοφορεί τις ειδήσεις στις τάσεις που εμφανίζονται μέσω των διάφορων φαινομένων αλλά και του σχεδιασμού βιομηχανικών προϊόντων

εικ. Πρόγνωση μόδας από την Trend Union για το καλοκαίρι 2010

Στη συνεργασία μου με την εταιρεία επί σειρά ετών η εμπειρία μου και η δημιουργικότητα των σχεδίων υφασμάτων και σε συνεργασία με σχεδιαστές Ιάπωνες στο Παρίσι όπως Junko Shimada στα πλεκτά και Kenzo, Yamamoto, Miyake, στα υφάσματα ήταν ξεχωριστή και μοναδική.

Η Σωστή Ρύθμιση Της Εμφάνισης Στα Παπούτσια

Οι επιλογές του στυλ των υποδημάτων μοιάζουν απεριόριστες. Μπορείς να αλλάξεις από casual (καθημερινά υποδήματα), flip – flops (σαγιονάρες) την ημέρα μέχρι βιζόν– διακοσμημένη γόβα σιλέτο, την νύχτα. Το πάθος μας για τα παπούτσια έχει κορεστεί τόσο πολύ που το αποτέλεσμα είναι να έχουμε ένα δωμάτιο γεμάτο παπούτσια τα οποία απλώς δεν φοράμε.

Μπορεί να καταλάβεις πολλά για ένα άτομο, από τα παπούτσια. Σε μια καλοντυμένη γυναίκα, τα παπούτσια ομορφαίνουν την συνολική εικόνα.

Γι αυτό είναι σημαντικό να τα ταιριάζεις σωστά, είτε γιατί αγοράζεις από αυθόρμητη διάθεση είτε γιατί πραγματικά τα χρειάζεσαι. Τα παπούτσια σας μπορεί να ταιριάζουν με το κυρίαρχο χρώμα του συνόλου σας, η το χρώμα από μία λεπτομέρεια στα αξεσουάρ, όπως η ζώνη ή ένα κομμάτι από τα κοσμήματα.

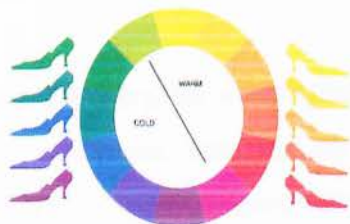
Οι κάλτσες σας δεν θα πρέπει να είναι σκουρότερες από τα παπούτσια σας.

Σημειώστε ότι οι μέρες που η τσάντα έπρεπε να συνδυαστεί με το παπούτσι ανήκουν στο παρελθόν.

Σκεφθείτε πόσο εύκολο είναι να πάτε σε ένα μεγάλο κατάστημα παπουτσιών αυτή τη στιγμή. Μπορείτε να απομονώσετε όλα τα παπούτσια που δεν υπάρχουν στα χρώματα του δειγματολογίου σας ώστε να διευκολύνει στην επιλογή σας.

Διάγραμμα υποδημάτων για ψυχρό καιρό

Χειμώνας	Καλοκαίρι	Φθινόπωρο	Άνοιξη
Μαύρο	μπλε	καφέ	Μεσαίο
μπλε	γκρι	πράσινο	καφέ
γκρι	σκούρο γκρι	ιβουάρ	ιβουάρ
ασημί	ασημί	χρυσό	μπρονζέ
			χρυσό

Υποδήματα για θερμό καιρό

Χειμώνας	Καλοκαίρι	Φθινόπωρο	Άνοιξη
ροζ	κοκαλί	μπρονζέ	ιβουάρ
Θερμό μπλε	λεβάντα	πράσινο	μπρονζέ
κόκκινο	Μεσαίο μπλε	σολομός	Μεσαίο μπλε
κίτρινο	Μεσαίο ροζ	βερικοκί	βερικοκί
κασσίτερος	κασσίτερος	Χρυσό, μπρονζέ	χρυσό

“Αν το παπούτσι σου ταιριάζει, φόρεσέ το“

Το παπούτσι μπορεί πολύ καλά να είναι το πιο σημαντικό αξεσουάρ στην γυναικεία γκαρνταρόμπα. Όπως κάποιος είπε : “ποτέ να μην τσιγκουνευτείς στα παπούτσια σου ή στο κρεβάτι σου, γιατί είσαι ή στο ένα ή στο άλλο” αυτό σημαίνει ότι όλοι θέλουμε ένα ευχαριστημένο πόδι και ένα ευχάριστο ύπνο.

Οι τελικές πινελιές

Εάν προσέξατε το χρώμα της προηγούμενης σαιζόν ονομαζόταν “Κινέζικο κόκκινο” μην μπερδεύεστε. Για να προωθήσουν τις πωλήσεις οι σχεδιαστές μετονομάζουν τα χρώματα περιστασιακά. Συχνά, μόνο τα ονόματα αλλάζουν.

Αλλά αν σε μια σεζόν βρίσκεις ότι τα “νέα ”κόκκινα είναι ελάχιστα προς το μπλε, πες το, αν αυτό δεν είναι το κόκκινο που εσύ νοιώθεις άνετα, μην ανησυχείς. Η λύση είναι τα αξεσουάρ. Τα παπούτσια, τα σκουλαρίκια, οι καρφίτσες τα φουλάρια, τα καπέλα, το μακιγιάζ και τα αξεσουάρ μαλλιών, σου αφήνουν μεγαλύτερη ελευθερία επιλογής στην εμφάνισή σου και μπορούν να είναι μια μεγάλη βοήθεια στη σωστή ρύθμιση της χρωματικής παλέτας ενός συνόλου.

Συμβουλές

Ο σωστός τόνος χρώματος σε βοηθάει να αναδείξεις τις δυνατότητες του κομματιού που επιλέγεις στις αγορές σου και σε εμπνέει ώστε να κάνεις καινούργιους συνδυασμούς στην γκαρνταρόμπα σου .

Η ελληνική βιομηχανία υποδήματος έχει παράδοση χρόνων στην ποιότητα και τις εξαγωγές. Η παραγωγή στην Ελλάδα είχε ανθίσει μέχρι τα τελευταία χρόνια που λόγω των αθρόων εισαγωγών από υποδήματα χαμηλού κόστους από την Κίνα έχει επηρεάσει την ελληνική αγορά. Τα εργοστάσια που έχουν μειώσει την παραγωγή κάνουν ποιοτικό προϊόν που καλύπτει τις ανάγκες της Ελληνικής αγοράς, έχουν ανοίξει καταστήματα λιανικής πώλησης ώστε να ορθοποδήσουν φίρμες όπως: ο Δάνος, ο Φειδάς, ο Χάρης Καζάκος κ.α. Επισκέπτονται τις εκθέσεις στο Μιλάνο την Micam 2 φορές τον χρόνο τον Σεπτέμβρη και Μάρτη, τον Νοέμβρη και Απρίλη για τα υλικά, τις φόρμες και τα καλαπόδια. Λόγω δε της οικονομικής κρίσης οι βιοτεχνίες δεν τολμούν να ρισκάρουν να ακολουθήσουν τις αλλαγές την μόδας στα πατρών, τα καλαπόδια, τις μηχανές. Η αλλαγή γίνεται στον σχεδιασμό και τα υλικά. Πειραματίζονται με τα χρώματα και άλλης ποιότητας δέρματος όπως καστόρια κ.α προκειμένου να δώσουν μια φρέσκια τάση στην μόδα.

“παπούτσι από τον τόπο σου και αξ είναι και μπαλωμένο”

ΚΑΤΕΡΙΝΑ DYENS –DYFO- ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΜΟΔΑΣ

(Athens Xclusive Designers Week –Νέοι Σχεδιαστές) [A16]

Ακολουθείτε τις διεθνείς τάσεις της μόδας ,όσον αφορά το χρώμα ;

Δεν συμφωνώ με την ιδέα. Όταν βέβαια συνεργάζεσαι με μια επιχείρηση, είσαι αναγκασμένος να ακολουθήσεις τις τάσεις της μόδας. Θέλοντας και μη ο σχεδιαστής επηρεάζεται από τις τάσεις της μόδας. Δεν μπορείς να τις αγνοήσεις. Το χρώμα εξαρτάται από την διάθεση, και το τι έχει η αγορά. Η αγορά των υφασμάτων σε καθοδηγεί.

Πόσο γρήγορα απορροφώνται;

Έχουν βελτιωθεί όσον αφορά τους χρόνους. Δεν είναι όπως, για παράδειγμα, στην Ιταλία αλλά την πλησιάζουμε χρονικά.

Όσον αφορά το υπόδημα

Το πόδι και το κεφάλι είναι αυτό που κάνει όλη την διαφορά στο σύνολο.

Στο styling υπάρχουν κανόνες που πρέπει να ακολουθήσουμε σε συνδυασμό με το ένδυμα;

Δεν συμφωνώ στην ιδέα του σετ. Το πιο ενδιαφέρον είναι να επιλέγεις και να κάνεις μόνος σου συνδυασμούς ώστε το αποτέλεσμα να είναι τόσο πετυχημένο ώστε να φαίνεται σαν να είναι σετ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΥΡΚΟΥ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΜΟΔΑΣ ΕΛΚΕΔΕ [Α16]

Η Αναστασία Κύρκου μας ενημέρωσε πριν την εβδομάδα μόδας και πριν από την παρουσίαση των τάσεων μόδας για τον χειμώνα του 2009-2010 (για τα δερμάτινα ενδύματα και υποδήματα) και για το καλοκαίρι του 2010.

Ποια είναι η ατμόσφαιρα που επικρατεί στην αγορά της μόδας σήμερα;

Η λέξη κλειδί είναι «Αναγέννηση». Είμαστε στο κατώφλι της αναγέννησης. Εν μέσω της κρίσης λογικό είναι να διαβλέπουμε ότι η μόδα ιδιαίτερα στα υποδήματα ως απόλυτο αξεσουάρ να παραμένει στις ίδιες φόρμες και στα ίδια τακούνια. Τη διαφορά θα την δούμε περισσότερο παίζοντας με το σχέδιο και τα υλικά και φυσικά τα χρώματα και μάλιστα στα υφάσματα όσον αφορά το καλοκαίρι. Ο σχεδιασμός χωρίς να κάνει τρανταχτές αλλαγές δημιουργεί μια φρέσκια σχέση από τις λεπτομέρειες. Παράδειγμα στα υλικά προτιμούμε φθηνότερης κατώτερης ποιότητας δέρμα, θεωρώντας ότι το καστόρι είναι πρωταγωνιστής.

Πως λειτουργεί το χρώμα στην ελληνική αγορά;

Όσον αφορά το ένδυμα απορροφάται πιο εύκολα. Δεν είναι εύκολη υπόθεση στην Ελλάδα. Δεν αντέχει το χρώμα η αγορά, προτιμάει να κινηθεί με ασφάλεια και όσον αφορά το υπόδημα. Οι τάσεις παρουσιάζονται στις βιτρίνες των καταστημάτων αλλά μόνο για διακόσμηση τις γιορτές των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Όμως γυναίκες προτιμούν τις κλασσικές φόρμες στρογγυλές, μυτερές και τα κλασσικά χρώματα, το μαύρο και το λευκό που συνδυάζεται εύκολα με όλα τα χρώματα στα ενδύματα γιατί μπορεί να σετάρει πιο εύκολα ένα ρούχο με ένα κλασσικό παπούτσι.

Το μοβ σαν χρώμα έχει κουράσει;

Το μοβ είχε γίνει πιο gothic. Ταίριαζε πολύ με αυτό το θέμα. Έχει μια λογική όταν δουλεύει το μοβ συνεχίζει το μπλε. Θα δουλέψει πολύ όπως και τα γήινα χρώματα θα έχουν μεγάλο μερίδιο στην αγορά, λόγω του ότι ταιριάζουν στο οικολογικό θέμα. Το θέμα αυτό θα είναι δυναμικό. Θα δουλέψουν τα γήινα καφέ, μαύρη σοκολάτα, λίγο γκρι. Ο σχεδιασμός θα είναι λιτός και η τάση πιο casual (καθημερινή). Όσον αφορά τα χρώματα στα δέρματα θα είναι φυτικής δέψης. Τα βυρσοδεψία κατά κανόνα είναι δέψης χρωμίου για να μην ρυπαίνουν το περιβάλλον.

Από πού ενημερώνεστε για τις τάσεις;

Πρώτα από όλα από τις διεθνείς εκθέσεις υλικών όπως η Micam, και η Salon De Cuir για το δέρμα, από τις εταιρείες πρόγνωσης όπως η Carlin και φυσικά επηρεαζόμαστε από τα σημάδια των καιρών. Υπάρχει μια αγγλική εταιρεία στο διαδίκτυο η G.S.N που συνεργαζόμαστε που ενημερώνει και άλλες εταιρείες όπως το Zara και HNM (πολυκαταστήματα ρούχων). Είναι ένα εργαλείο για την μόδα. Κατευθύνουν την μόδα κατά κάποιο τρόπο. Οι τάσεις στην ελληνική αγορά απορροφούνται μια σεζόν μετά και στο κομμάτι της παραγωγής και στο κομμάτι της λιανικής γιατί πρέπει να σιγουρευτεί.

Ακολουθεί ο κόσμος τις νέες τάσεις γενικά;

Δεν αντιλαμβάνονται τις τάσεις όλοι το ίδιο.

Η αγορά απορροφά τις αλλαγές;

Δεν μπορεί να απορροφήσει τις μεγάλες αλλαγές παράδειγμα τις τετράγωνες και μεγάλες φόρμες με φλάπα, η μεγάλη τάση του Εξωτερικού. Στην Ελλάδα η τάση αυτή θα καθυστερήσει λόγω τα υψηλά κοστολόγια στον εξοπλισμό για

την κατασκευή. Έτσι θα παραμείνουν οι στρογγυλές φόρμες παίζοντας με τα υλικά και τον σχεδιασμό.

Ποιες τάσεις θα είναι οι επικρατούσες;

Οι δυνατές τάσεις είναι:

Το “*sex in the city*” που παίζει με την γκάμα του κόκκινου και του φούξια σε καστόρια και

Η “*a wonderful word*” η οικολογική τάση με γήινα χρώματα της φύσης.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΓΙΩΤΑ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ

(καθηγήτρια, σχεδιάστρια μόδας ,ενδύματος και υποδήματος, προγνώστης μόδας)

Η κυρία Γιώτα Σκουλούδη συνέβαλε στην καλύτερη κατανόηση του υποδήματος ως βασικού αξεσουάρ της ένδυσης, από τη σύλληψη της ιδέας μέχρι την υλοποίησή του. Δόθηκαν πληροφορίες που βασίζονται τόσο στην προσωπική της βιβλιογραφία, όσο και στην επαγγελματική της πείρα. Ως σχεδιάστρια ενδύματος και υποδήματος και ως καθηγήτρια στο μάθημα της Ενδυματολογίας και Πρόγνωσης Μόδας, δίδαξε το τρόπο σχεδιασμού, κατασκευής και την έρευνα μόδας, για την δημιουργία συλλογής σύμφωνα πάντα με το ένδυμα και με τις τεχνολογικές διακόσμησης υφάσματος, δέρματος και τις τεχνικές ραφής. Μας κέντρισε το ενδιαφέρον να ασχοληθούμε επαγγελματικά με τον ολοκληρωμένο σχεδιασμό ενδύματος και υποδήματος. Πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο ΕΛΚΕΔΕ (Ελληνικό Κέντρο Δέρματος και Μόδας)όπου γίνεται ο ποιοτικός έλεγχος υποδημάτων και λειτουργεί σχολή εκπαίδευσης σχεδιασμού και κατασκευής υποδημάτων. Τέλος δόθηκαν πολλές συμβουλές για την διατύπωση και τη δομή της εργασίας, σημειώσεις και παραχωρήθηκαν φωτογραφικό υλικό, σχέδια και υποδήματα από την κολεξιόν της.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΑΣΗΣ (ΕΛΚΕΔΕ)

Ο Κύριος Κουλουμάσης, είναι Εισηγητής της σχολής υποδηματοποιίας του ΕΛΚΕΔΕ(Ελληνικού κέντρου Δέρματος και Ενδύματος).

Πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στον ποιοτικό έλεγχο υποδημάτων και στο χώρο της σχολής σχεδιασμού και κατασκευής υποδημάτων. Δόθηκαν πληροφορίες για την κατασκευή του υποδήματος που βασίζονται στην

προσωπική βιβλιογραφία, όσο και στην επαγγελματική του πείρα 20 έτη ως βιοτέχνης και 15 έτη στο ΕΛΚΕΔΕ, εκπαιδεύοντας νέους σχεδιαστές και επαγγελματίες του είδους. Ο ίδιος εξέφρασε την άποψή του για το μέλλον του υποδήματος στην Ελλάδα όσον αφορά την ποιότητα.

ΜΑΚΗΣ ΧΑΝΙΩΤΗΣ (ΕΛΚΕΔΕ)

Ο κύριος Χανιώτης ενημέρωσε για την δραστηριότητα του Ελληνικού Κέντρου Δέρματος- Ενδύματος, και για το υπόδημα από την μεγάλη του εμπειρία και ως επιστήμων.

Διαμεσολάβησε για την επαφή με πρόσωπα του κλάδου της βιομηχανίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΥΡΚΟΥ (ΕΛΚΕΔΕ)

Η Κα Αναστασία Κύρκου διευθύντρια του Ελληνικού Κέντρου Δέρματος, μας ενημέρωσε πολύ πριν την εβδομάδα μόδας και την παρουσίαση των τάσεων της μόδας των υποδημάτων και των δερμάτινων ενδυμάτων για τον χειμώνα του 2009-2010 και για το καλοκαίρι του 2010. Δόθηκαν απαντήσεις όσον αφορά τις νέες τάσεις στην Ελληνική αγορά και παραγωγή του υποδήματος βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ DYENS / DYFO (Σχεδιάστρια Μόδας)

Η Σχεδιάστρια Μόδας Κα Dyens μας δήλωσε ως ειδικός τις απόψεις της για το υπόδημα και το ένδυμα στην δημιουργία συλλογής.

ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

(Προϊστάμενος στο τμήμα παραγωγής σε επώνυμη εταιρεία υποδήματος)

Με τον Κο Παπαδήμα συζητήσαμε για όλη την διαδικασία κατασκευής των υποδημάτων. Μου ανέλυσε τα μέρη των υποδημάτων, τις πρώτες ύλες, την σχεδίαση και την παραγωγική διαδικασία.

ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (stylist & shoe designer-Στυλίστας, σχεδιαστής υποδημάτων)

Στην συζήτηση με τον Κο Μπαλάσκα, πραγματοποιήθηκε μια περιγραφή για τον τρόπο σχεδίασης του υποδήματος με το λογισμικό πρόγραμμα creative. Παρακολούθησα τα βήματα για την δημιουργία τρισδιάστατων ρεαλιστικών μοντέλων υποδημάτων πάνω σε τρισδιάστατο καλαπόδι για να μπορούν να σταλούν με e-mail στους πελάτες για έγκριση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το υπόδημα θεωρείται πλέον βασικό αξεσουάρ στην ένδυση των ανθρώπων, “φετίχ”. Κάθε αλλαγή στην μόδα επιφέρει και αλλαγές στο υπόδημα. Οι σχεδιαστές των υποδημάτων ακολουθούν τις γραμμές, τα χρώματα και τα υφάσματα των ενδυμάτων και δημιουργούν. Με την ενημέρωση και την κατεύθυνση που προσφέρει η πρόγνωση μόδας μπορεί ο σχεδιαστής να δημιουργεί και να παράγει προϊόντα σύμφωνα με τις διεθνείς τάσεις της μόδας. Οι νέες τάσεις όμως για να προσαρμοστούν στην Ελληνική αγορά χρειάζεται χρόνο, τουλάχιστον ένα εξάμηνο για να μπορούν να αγοραστούν νέες μηχανές και για να γίνουν αλλαγές στα πατρόν, στις φόρμες και στα καλαπόδια. Η αγορά δεν μπορεί να απορροφήσει τις μεγάλες αλλαγές στις φόρμες, προτιμάνε τις κλασικές γραμμές στρογγυλές από τις τετράγωνες λόγω τα υψηλά κοστολόγια στον εξοπλισμό. Η αλλαγή γίνεται στον σχεδιασμό με μικρές αλλαγές από λεπτομέρειες, στα υλικά, στα χρώματα και φυσικά στα υφάσματα όπου προτιμούν φθηνότερης κατώτερης ποιότητας. Όσον αφορά το χρώμα η αγορά κινείται με ασφάλεια για το υπόδημα, προτιμούν το λευκό και μαύρο γιατί μπορεί εύκολα να συνδυαστεί με τα ενδύματα.

Η Ελληνική αγορά προκειμένου να ανταγωνιστεί τις εισαγωγές υποδημάτων χαμηλού κόστους από την Κίνα κάνουν ποιοτικό προϊόν και έχουν ανοίξει καταστήματα λιανικής πώλησης ώστε να ορθοποδήσουν φίρμες όπως: ο Δάνος, ο Φειδάς, ο Χάρης Καζάκος.

ΕΙΔΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ-ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

με μοτερί'ς αίρες, αμ

με ψηλή γλώσσα, αμ

Rouline, αμ

περσικό παπούτσι, αμ, γμ

Rose window, αμ

σανδάλι, αμ

μυροκινό παπούτσι, αμ

σανδάλι caliga, αμ

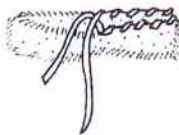
Chopine, αμ, γμ

γεωμετρικό, αμ

παουσιμία, αμ, γμ

Pamprotie, αμ, γμ

παντόφλα, αμ, γμ

με αρβυλότροκες, αμ

Kub-kob, αμ

κινέζικο παπούτσι (δεμένα πόδια), γμ

μοκασίνι, αμ, γμ

σανδάλι με φρέλλο από φούνκα, αμ

ξυλοπάπουτσο, αμ, γμ

τσάκαρα, αμ, γμ

σαμπό, αμ, γμ

σανδάλι baxea, αμ

Black jack, αμ

γαλότσα, αμ

ξυλοπάπουτσο shetland, αμ, γμ

με γκέτσι, αμ

γαλότσα, γμ

ανδρικό σανδάλι, αμ

Saddle, αμ

Co-respondent, αμ

Blucher (US), αμ

σανδάλι Ιησαύ, αμ

Oxford, αμ

παντοφλέ, αμ

βραδινό, αμ

Balmoral, αμ

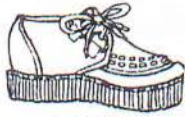
Loafer με κρέσσια, αμ, γμ

Brogue, αμ

Winkle picker, αμ, γμ

με έντολη σόλα, αμ

τακούνι Louis, γμ

πλατφόρμα Sling back, γμ

με λωορώα στον αστραγάλο, γμ

χωρίς τακούνι, γμ

Sling back wedge με άνοιγμα μπροστά, γμ

τακούνι στίλετο, γμ

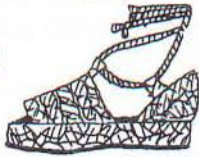
D'Orsay, γμ

mule, γμ

Huarache, γμ

εσπαντρίγια, γμ

ξέλινο τακούνι, αμ, γμ

spectator, γμ

Court, γμ

με μπασρέτα σε σχήμα T, γμ

με άνοιγμα V, γμ

γόβα yoga, γμ

τακούνι Cuba, γμ

Chillie, γμ

μπιλέτο, γμ

χορού, αμ, γμ

Mary Jane, γμ

γκολφ, αμ, γμ

άρας βαρόν, αμ

γυμναστικής, αμ, γμ

αστένδιl après sport, αμ, γμ

μπαστάκι γυναικτικής, αμ, γμ

διατητής ποδοσφαίρου (US), αμ

σκάρους, αμ, γμ

σαγιονέρα, αμ, γμ

Αμερικάνικου ποδοσφαίρου, γμ

γυναικτικής, αμ, γμ

αεροβικής, αμ, γμ

ποδηλασίας, αμ, γμ

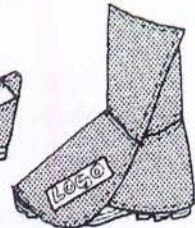
τένις, αμ, γμ

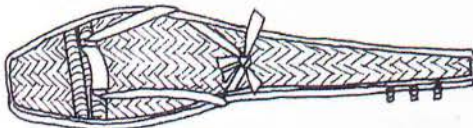
γυναικτικής ανοιχτό μπροστά, αμ, γμ

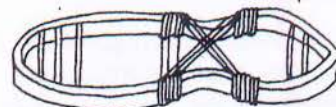
ποδοσφαίρου, αμ

καλυμμα παπουτσιού ποδηλασίας, αμ, γμ

Καναδικό παπούτσι χιονιού, αμ, γμ

ιαπωνικό παπούτσι χιονιού, αμ, γμ

Με ψηλή γλώσσα: Μεσαιωνικό παπούτσι, με χαρακτηριστική, μακριά γλώσσα μπροστά. Πρόκειται για flat παπούτσι χωρίς τακούνι

Roulaine: Παπούτσι με μακριά, μυτερή άκρη φορέθηκε στα τέλη του δεκάτου τέταρτου αιώνα.

Περσικό πασούμι: παπούτσι με καμπύλη στη σόλα από την Περσία, διακοσμημένο με κέντημα πάνω σε σουέτ.

Με μυτερές άκρες: μεσαιωνικό παπούτσι με μακριές, μυτερές άκρες. Ορισμένες φορές, η μύτη ήταν τόσο μεγάλη, που την συγκρατούσαν με χρυσή αλυσίδα που έδενε στους αστραγάλους ή στα γόνατα

Rose window: Μεσαιωνικό παπούτσι με κοψίματα, τα οποία επέτρεπαν να φανούν από μέσα οι πολύχρωμες φόδρες.

Σανδάλι: σανδάλι από την αρχαία ρώμη, δερμάτινα, τυλιγμένο γύρω από το πόδι και τον αστράγαλο, με ανοίγματα για τα κορδόνια και ανοιχτή μύτη μπροστά

Μαροκινό πασούμι: πασούμι από το Μαρόκο, δερμάτινο και κεντημένο με χρυσή κλωστή

Σανδάλι caliga: σανδάλι από την αρχαία ρώμη αποτελούμενο από δερμάτινες λωρίδες που έδεναν πάνω στο πόδι και έφταναν μέχρι τον αστράγαλο

Chopine: σχεδιασμένο ειδικά για να κρατάει το πόδι σε απόσταση από την άμμο και την λάσπη, τα chopines είναι ξύλινα και προέρχονται από την τουρκία

Γεωμετρικό: ανδρικό σανδάλι με επίπεδη σόλα και πλατφόρμα στα δάκτυλα μπροστά και στην φτέρνα. Το πόδι συγκρατείται πάνω σε αυτό χάρη στον κόμπτο που υπάρχει στο πάνω μέρος του, ο οποίος πιάνει ανάμεσα στα ακροδάχτυλα.

Pamprootie: παπούτσι τύπου μοκασίνη φτιαγμένο από γούνα και δέρμα. Προέρχεται από το isle of arna more και είναι του δεκάτου ένατου αιώνα. Έχει γούνινο τελείωμα και δένει πάνω στο πόδι.

Πασουμάκι: Τούρκικο πασούμι από ύφασμα ή δέρμα, διακοσμημένο με χάντρες και κεντημένο με μεταλλική κλωστή. Σήμερα, η ονομασία αυτή αναφέρεται στις μαλακές δερμάτινες παντόφλες με τετράγωνες μύτες

Με αρβυλόπροκες: γυναικείο παπούτσι από την κορέα, με ιδιαίτερο σχήμα και υφασμάτινα τελειώματα

Κινέζικο παπούτσι (για δεμένα πόδια): μικρό, διακοσμητικό παπούτσι που φορούν οι κινέζες των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων, των οποίων τα πόδια κρατήθηκαν δεμένα στα παιδικά τους χρόνια, ώστε να διατηρηθούν μικρά.

Παντόφλα: μεσαιωνικό κάλυμμα που φορούσαν πάνω από τα κανονικά τους παπούτσια για να τα προστατέψουν.

Kub-kob: τούρκικο παπούτσι από φίλντισι και ασήμι

Μοκασίνι: μαλακό, δερμάτινο παπούτσι χωρίς τακούνι, το οποίο φορούσαν οι ινδιάνοι της βορείου Αμερικής. Τα πλαϊνά και η σόλα του είναι μονοκόμματα

Ξυλοπάπουτσο: η εξέλιξη του τσόκαρου, φτιαγμένο από δέρμα, το οποίο καρφώνεται πάνω σε ξύλινη σόλα

Τσόκαρο: παπούτσι με ξύλινη σόλα, πάνω σε ανυψωμένη μεταλλική βάση και με δερμάτινα λουριά. Το φορούσαν πάνω από τα κανονικά παπούτσια, ώστε να τα προστατέψουν από τον άσχημο καιρό.

Σαμπό: παπούτσι που φτιάχνεται με ένα μασίφ κομμάτι ξύλου. Προέρχεται από την Γαλλία, στις μέρες μας όμως το έχουμε συνδέσει με την Ολλανδία

Σανδάλι με φύλλο φοίνικα: σανδάλι από την αρχαία Αίγυπτο, για το οποίο χρησιμοποιούνται πλεγμένα φύλλα φοίνικα. Το πόδι γλιστράει μέσα από ένα λουράκι από πλεγμένα φύλλα και προστατεύεται από την γλώσσα που δημιουργεί η μύτη του σανδαλιού γυρισμένη προς τα πάνω και δεμένη στο πάνω μέρος του υποδήματος

Σανδάλι baxea: αρχαίο, πλεκτό flat σανδάλι με λουράκι και φτέρνα για καλύτερη εφαρμογή.

Black jack: αγγλικό παπούτσι του δεκάτου εβδόμου αιώνα με ψηλή τετράγωνη φτέρνα και μύτη με ψηλή γλώσσα

Γαλότσα ανδρική: προστατευτικό κάλυμμα-παπούτσι από λάστιχο και επένδυση από καμβά. Στόχος του είναι να προστατέψει τα κανονικά παπούτσια από τις κακές καιρικές συνθήκες

Ξυλοπάπουτσα Shetland: χρονολογούνται γύρω στα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα, τα παπούτσια αυτά προέρχονται από τα Shetland islands. Το παπούτσι σχηματίζεται πάνω στο πόδι και το δερμάτινο κάλυμμα καρφώνεται στην ξύλινη σόλα. Για την προστασία του παπουτσιού από την υγρασία, τοποθετείται στη σόλα μια δερμάτινη ή μεταλλική φάσα με μπρούτζινα καρφιά.

Ανδρικό σανδάλι: σανδάλι με ανοίγματα στο πάνω μέρος του και μπαρέτα σε σχήμα 'T' που δένει με αγκράφα.

Με γκέτα: η γκέτα συνδυάζεται με παπούτσια oxford σε λευκό, γκρι ή καφέ χρώμα. Έχουν λάστιχο που περιφέρεται κάτω από το πόδι.

Blucher: η ονομασία που χρησιμοποιούν στην Αμερική για τα δετά παπούτσια

Σανδάλι Ιησού: το σανδάλι αυτό αποτελείται από μία σόλα, η οποία συγκρατείται στο πόδι με την βοήθεια δύο λουριών. Το ένα από αυτά αγκαλιάζει τον αστράγαλο, ενώ το άλλο περνάει πάνω από την βάση των ακροδαχτύλων.

Saddle: είναι το παπούτσι που πάνω στο κουτουπιέ του τοποθετείται ένα κομμάτι από δέρμα, το οποίο περιλαμβάνει και τα κορδόνια

Co-respondent: τα παπούτσια αυτά, κατασκευάζονται σε λευκό και καφέ δέρμα ή σε άλλες αντιθέσεις. Πρόκειται για ένα παπούτσι με χαμηλό ή μέτριο τακούνι. Πολύ δημοφιλές στις δεκαετίες του '20 και '30.

Παντοφλέ: παπούτσι χωρίς κάποιο κούμπωμα ή δέσιμο. Το πόδι απλά γλιστράει μέσα.

Βραδινό: απλό παπούτσι που συνδυάζεται με μία βραδινή εμφάνιση

Oxford: το συγκεκριμένο παπούτσι έχει συνδεθεί με τους φοιτητές του πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Το κουτουπιέ, που καλύπτει ολόκληρο το μπροστινό μέρος του υποδήματος, ράβεται στο πάνω μέρος των πλαϊνών-που καλύπτουν ολόκληρο το πίσω μέρος του υποδήματος μέχρι το κουτουπιέ μπροστά

Balmoral: παπούτσι με χαμηλό τακούνι και κορδόνια που φθάνουν σχεδόν μέχρι τα ακροδάχτυλα

Loafer με κρόσσια: παντοφλέ παπούτσι με χαμηλό τακούνι και κρόσσια μπροστά. Προέρχεται από τη Νορβηγία.

Brogue: τα κυριότερα χαρακτηριστικά του κλασικού υποδήματος, είναι τα εξώραφα γαζιά και οι διακοσμητικές οπές

Winkle picker: παπούτσι με πολύ μυτερή μύτη

Με διπλή σόλα: παπούτσι με χοντρή σόλα που φορούσαν τη δεκαετία του '50 οι τεντιμπόηδες. Το πάνω μέρος είναι από σουέτ ή δέρμα

Τακούνι louis: η σόλα του παπουτσιού συνεχίζεται μέχρι το τακούνι, με μία συνεχόμενη φάσα. Το τακούνι αυτό μπορεί να έχει οποιοδήποτε ύψος ή σχήμα. Ωστόσο, η ονομασία louis αποδίδεται συνήθως σε ένα ψηλό τακούνι, καμπύλο στη μέση, με άνοιγμα στην βάση του.

Πλατφόρμα sling back: παπούτσι με χοντρή σόλα που επέβαλλε η μόδα της δεκαετίας του 70, πολλές φορές με υπερβολικά αποτελέσματα. Εδώ παρουσιάζεται με λουράκι στον αστράγαλο που δένει στο πίσω μέρος.

Με λουράκι στον αστράγαλο: παπούτσι με οποιοδήποτε στυλ, με λουράκι που τυλίγει γύρω από τον αστράγαλο και δένει με μικρή αγκράφα. Στο παράδειγμα βλέπουμε μια μικρή πλατφόρμα με wedge heel, στο οποίο πλατφόρμα και τακούνι είναι ενωμένα.

Χωρίς τακούνι: τα παπούτσια αυτά έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να μην περιλαμβάνουν τακούνι. Ήταν μέρος των διαφόρων πειραματισμών που έγιναν τη δεκαετία του 60

Sling back wedge με άνοιγμα μπροστά: στο παπούτσι αυτό, η μύτη μπροστά είναι ανοιχτή και η σόλα είναι μονοκόμματη με το τακούνι.

Τακούνι στιλέτο: ψηλό, μυτερό τακούνι για γυναικεία παπούτσια, βραδινά ή καθημερινά. Επειδή μακραίνουν το πόδι, θεωρούνται άκρως ελκυστικά. Από την άλλη πλευρά, η συχνή και παρατεταμένη χρήση τους μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στην υγεία, διότι το βάρος του σώματος πέφτει στις μύτες των ποδιών. Άλλωστε τα τακούνια μπορούν να προκαλέσουν φθορές στα ξύλινα πατώματα, εξαιτίας της συγκέντρωσης μεγάλου βάρους στη μύτη τους.

D' orsay: παπούτσι ανοιχτό στη μέση

Mule: θηλυκά παπούτσια για μέσα στο σπίτι. Έχουν διακοσμητική μύτη και αφήνουν ακάλυπτη τη φτέρνα. Το τακούνι τους μπορεί να έχει οποιοδήποτε ύψος.

Huarache: παπούτσι από πλεγμένες λωρίδες δέρματος, εδώ κουμπώνει με λουράκι στον αστράγαλο και έχει χαμηλό τακούνι

Court: οποιοδήποτε γυναικείο παπούτσι δεν έχει λουράκια ή κορδόνια

Εσπραντιγια: παπούτσι από πλεκτή ψάθα

Με ξύλινο τακούνι: το τακούνι σχηματίζεται από στρώματα υλικών, συνήθως ξύλου ή δέρματος

Με άνοιγμα V: το μπροστινό μέρος του υποδήματος έχει σχήμα V

Με μπαρέτα σε σχήμα T: Εδώ, η μπαρέτα μπροστά έχει σχήμα 'T'. το λουράκι στον αστράγαλο περνάει μέσα από ένα λουράκι που βρίσκεται στη μύτη προς τα πάνω στο κέντρο μπροστά και δένει με αγκράφα.

Γόβα opera: ψηλοτάκουνο παπούτσι με χαμηλό κόψιμο από ένα μονοκόμματο κομμάτι ύφασμα ή δέρματος

Spectator: παπούτσι με χαμηλό τακούνι court με δύο χρώματα

Mary jane: χαμηλοτάκουνο παπούτσι με στρογγυλεμένη άκρη, κομμένο μονοκόμματα με μπαρέτα και αγκράφα

Χορού: παπούτσι κομμένο μονοκόμματα με κορδόνια μπροστά. Έχει επίπεδο τακούνι και σόλα και χρησιμοποιείται στο χορό.

Μπαλέτου: το παπούτσι αυτό χρησιμοποιείται στο μπαλέτο. Συνήθως κατασκευάζεται από μαλακό δέρμα αρνιού. Ο φιόγκος μπροστά είναι μέρος ενός κορδονιού που εξασφαλίζει άριστη εφαρμογή στο πόδι.

Τακούνι cuba: προέρχεται από τα τακούνια που φορούσαν οι guachos της νοτίου Αμερικής. Ήταν κοντά και ίσια, ώστε ο guacho να μπορεί να προσθέσει σπιρούνια.

Ghillie: τα ανοίγματα μπροστά σχηματίζουν τις οπές από τις οποίες περνάνε τα κορδόνια. Ξεκίνησαν ως παπούτσια χορού στην Σκωτία, αργότερα όμως έγιναν γνωστά από τον Εδουάρδο VIII

Γυμναστικής: εξειδικευμένο αθλητικό παπούτσι για το γυμναστήριο. Έχει ελαστική προσθήκη για καλύτερη εφαρμογή.

Σανδάλι après-sport: σανδάλι με μία μπαρέτα που κλείνει με Velcro. Χρησιμοποιείται μετά την άσκηση, για να ξεκουραστούν τα πόδια

Γκολφ: παπούτσι brogue που φοριέται στο γήπεδο του γκολφ.

Μποτάκι γυμναστικής: μια εξέλιξη του υποδήματος γυμναστικής, με πιο χοντρή σόλα, μεγαλύτερη γλώσσα και πλαϊνά που φθάνουν μέχρι τον αστράγαλο. Μπορεί να διακοσμείται με κάποιες ρίγες

Άρσης βαρών: δερμάτινο αθλητικό παπούτσι προορισμένο για την άρση βαρών. Έχει ενισχυμένο τακούνι και διακοσμητικές ρίγες στο πάνω μέρος του.

Σκάφους: αθλητικό πάνινο παπούτσι με κορδόνια και λαστιχένια σόλα

Σαγιονάρα: απλό, λαστιχένιο σανδάλι μπαρέτα που πιάνει ανάμεσα στο μεγάλο και το δεύτερο δάχτυλο του ποδιού

Αμερικάνου ποδοσφαίρου: αθλητικό παπούτσι για το αμερικάνικο ποδόσφαιρο. Έχει διακοσμητικές ρίγες

Διαιτητή ποδοσφαίρου: αθλητικό παπούτσι. Έχει καρφάκια στις σόλες και απλή γραμμή.

Τένις: παπούτσι για τένις, με κορδόνια και ενισχυμένη σόλα

Γυμναστικής: δημοφιλές αθλητικό παπούτσι, με διακοσμητικές ρίγες

Γυμναστικής, ανοιχτό μπροστά: με ανοιχτή μύτη μπροστά, επιτελεί την ίδια λειτουργία με το κλασικό παπούτσι γυμναστικής

Αεροβικής: εξειδικευμένο αθλητικό παπούτσι

Μποτάκι ποδοσφαίρου: παπούτσι για το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Έχει σκληρή σόλα με καρφάκια και συνήθως κατασκευάζεται από δέρμα.

Ποδηλασίας: παπούτσι με καμπύλη σόλα χωρίς τακούνι. Δένει με κορδόνια και Velcro. Παρουσιάζουμε τη σόλα του παπουτσιού, διότι έχει ειδική εσοχή πάνω στην οποία πιάνουν τα πεντάλ του ποδηλάτου. Με μια απλή κίνηση, το παπούτσι αποδεσμεύεται από τα πεντάλ.

Κάλυμμα παπουτσιού ποδηλασίας: το κάλυμμα είναι Velcro και δένει πάνω στο παπούτσι ώστε να το προστατεύσει από τον καιρό.

Καναδικό παπούτσι χιονιού: πρόκειται για ένα οβάλ πλαίσιο από επεξεργασμένο ξύλο, πάνω στο οποίο έχουν καρφωθεί λωρίδες από αδιάβροχο υλικό. Φορώντας αυτά τα παπούτσια πάνω από τις κανονικές μπότες, είναι εφικτό το περπάτημα πάνω στο χιόνι χωρίς το πόδι να βουλιάζει μέσα σε αυτό.

Ιαπωνικό παπούτσι χιονιού: ανάλογο του καναδικού. Το συγκεκριμένο γίνεται από ξύλο και χρονολογείται από τις αρχές του 1990. έχει μήκος περίπου 21 ίντσες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

A. ΒΙΒΛΙΑ

1. Μελέτη: Παρουσίαση του δέρματος και των διαφόρων ποιοτήτων, σελ 21-22
2. Μελέτη: Οι κλάδοι ένδυσης και υπόδησης στην νέα χιλιετία, σελ 78-84
3. Diamond Jay- Diamond Ellen, "Ενδύματα και υποδήματα και είδη μόδας", σελ 23-26
4. "THE FASHION BOOK"
5. "Τεχνολογία και παραγωγικότητα στις βιομηχανίες ένδυσης και υπόδηση", σελ 78-84
6. "A century of style shoes icon of style in the 20th century", σελ 43-69
7. Crista Worthington, "Accessories"
8. Lucy Pratt, Linda Wooley "shoes"
9. Mazza Samuele, "Cinderellas revenge"
10. Hannelore Eberle, "Ιστορία της ενδυμασίας", σελ 12-18
11. Valerie steele, "Shoes a lexicon of style"
12. Payne Blance-Winakop Geiter, "Ενδυματολογία- Ιστορία της ενδυμασίας"
13. "Lexicon of style shoes"
14. Κουλούμασης Απόστολος, "Τεχνολογία κοπής", σελ 26-30
15. Κουλούμασης Απόστολος, "Εγχειρίδιο μηχανών κατασκευής χρήση και λειτουργία", σελ 31-42
16. Σημειώσεις της κας Σκουλούδη Γιώτας - σχέδια και κατασκευή εξ ολοκλήρου προσωπικής συλλογής ενδύματος και υποδήματος ,σελ 73,75,77 – Συζητήσεις-Συνεντεύξεις και φωτογραφίες – Joanne Richmond, "Color Me Beautiful"
17. Σημειώσεις Κου Παπαδήμα Χρήστου, σελ 19-26
18. Μαρία Παπαγρηγορίου και Ελένη Στασινοπούλου, "Chic 2 chic, απλά προσθέστε αξεσουάρ" σελ 105-113

B. ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

1. ΕΛΣΕΒΒΥΕ Ελληνικός Σύνδεσμος Ελλήνων Βιοτεχνών Βιομηχάνων Υποδημάτων & Εξαγωγέων, www.elsevie.gr, σελ 9-12
2. Τεχνολογικός εξοπλισμός υποδημάτων, www.NATHELLAS.GR
3. Ανάλυση συστημάτων ψηφιακού ηλεκτρονικού σχεδιασμού παραγωγής <http://users.otenet.gr/~forlidas/links.dig-sys/dig-s-a.html>, σελ 24
4. Ποιοτικός έλεγχος του δέρματος και υλικών κατασκευής των υποδημάτων, www.elkede.gr
5. μηχανή αναζήτησης εννοιών υποδημάτων www.yashoe.gr
6. www.modanews.gr
7. www.creative.com
8. online περιοδικό για το πανεπιστήμιο Πειραιώς (ΤΕΥΧΟΣ 29), σελ 9-12
9. www.trendunion.com